

ተግሣጽና ምክር

እውነትን ከሐሰት ለይቶ ማወቅ ለሚፈልግ ሰው
ተጻፈ::

ከዘመንፈስ ቅዱስ አብርሃ ዘብሔረ ዓድዋ::
በወራሽ ልጆቻቸው ፈቃድ በ፲፱፻፺፯ ዓ.ም.
ለአራተኛ ጊዜ ታተመ

የኢየሱስ እውነተኛ መልክ ሥዕል።

ይህ ሥዕል የተሣለው ጢባርዮስ ንጉሠ ነገሥት በከበረ ድንጋይ ላይ «ኢሜራልድ» ካስተረጸው ምስል ላይ ነው። ይህም ቅርጽ የቀስጥንጥንያ ቤተ መንግሥት ሀብት ሆኖ ከቄሮ ዘጋላ ኢ.ኤ.አ. 1899 ዓ.ም. በቱርኮች እጅ ወድቆ ስለ ነበረ ዳግማዊ ባዝዢድ የተባለው ሠራተኛ በክርስቲያን ጦርነት ጊዜ ሮዲ ላይ ወንድሙ ተማርኮ ታስሮ ስለ ነበረ እርሱን ለማስለቀቅ ለፓፓ ኢዮፔንሶ ስምንተኛው ይህ ቅርጽ፣ የክርስቶስ ጎን ከተወጋበት ቅዱስ ጦር ጋር አብሮ የተሰጠ ነው። በኢኮኖሚክስ ስተነሣው ለዚህ እጅግ ማራኪነት ላለው ሥዕል ጸሐይሁድ አገር ተጠባባቂ ገዥ የነበረው ፒሌንቴሎ ስዚህ ለጢባርዮስ ንጉሠ ነገሥት በጸፈው የታወቀው ታሪካዊ መልእክቱ የሰጠው ጽሑፋዊ አገላለጽ ዐይነተኛ ምስክር ነው።

ይህ ቃል ከሥዕሉ ግርጌ ተጽፎ የሚገኘው የጣልያንኛው ትርጉም

በእርሱ ምክንያት ስለንተ ኃጢአት እንዳይሆንለህ፤
ወንድምህን ገሥጸው እንጂ በልብህ አትጥላው።

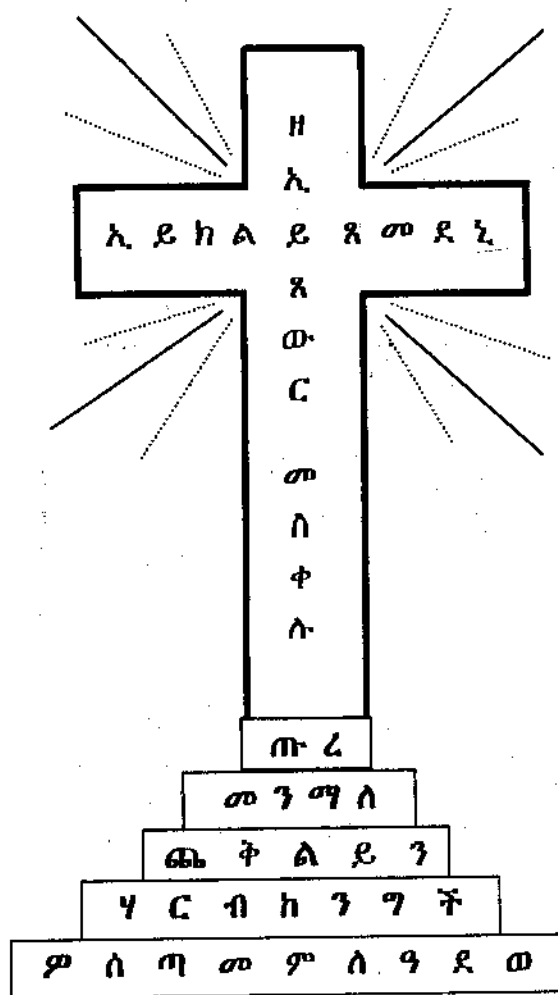
ዘሌ 19:17

ልቤ መልም ነገር አውጥቶ ቢያገሣ
ለወንድም ምክር ነው እንዲድን ከአበሳ
ሐሰት የለያያት መንጋይቱ ከኒሣ
ጽሑፍ ብትመረምር ሕግን ተመርኩዛ
እንዲት ትሆናለች በወንጌል ታድሳ
የኢትዮጵያ ወጣት ተነሣ ተነሣ
ፀሐይ ወጥቶልሃል የይሁዳ አንበሳ።
ሕዝ. 34+22-36፤ ዮሐ. 10+1-16።

ለሰው ሕይወት ታሪክ ሐሳቡ በሙሉ
የተረዳውን ነገር የመለሰውን ቅሶ
ጽሑፍ ጽፎ ቢተው ይበልጣል ከሁሉ
ይብዛም ይነስም ስጦታው ዕድሉ
ቁም ነገርን መተው በዓለም እስካሉ
ለሰው ልጅ ይገባል ሊቃውንት ይላሉ።
1ቆሮ. 12+1-11።

በአጭሩ ዕድሜያችን ቶሎ በሚያልፈው
ማስታወሻ መተው ለሰው ጌጡ ነው
ከሐውልት ይበልጣል ሕይወት ከሌለው
ሲመክር ይኖራል ላስተዋለው ሰው
ዘመንፈሽ ቅዱስ ነው ከጥንት ያቁየው።
1ተሰ. 5+11፤ ዕብ. 3+13።

እውነተኛ ብርሃን

ማኅተም ከተገኘ ዘመን ከሰጠን
በጽሑፍ ለመግለጽ ሐሳባችንን
የሚበጅ እንጻፍ ለሀገራችን
አእምሮው እንዲሰፋ ደጉ ሕዝባችን፡፡

ይህን መጽሐፍ ያለ ጸሐፊው ፈቃድ ማንም
ሰው ገልብጦ ሊያትመውና ሊያሳትመው ሕግ
አይፈቅድለትም፡፡

*It is forbidden by the law to all to
translate and print this book without the
permission of the author.*

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ፥ የእግዚአብሔርም
ፍቅር፥ የመንፈስ ቅዱስም እንድንት ከሁላችሁ ጋር
ይሁን፡፡ አሜን ፡፡ 2ቆሮ. 13፡13፡፡

ምንተነ አዐስዮ ለእግዚአብሔር በእንተ ኩሉ ዘገብረ ሊተ።
ዘመንፈስ ቅዱስ አብርሃ ዘብሔረ ዓድዋ

ግርማዊ ሐዋርያ ሕዝባቸውን ሲመሩ
 ብለው ተናግረዋል በእእምሮ ጠንክሩ
 እውነትን ክሐስት በዕውቀት መርምሩ
 ሁልጊዜ ነቅታችሁ በሃይማኖት ኑሩ
 እውነትን ተክተሉ በስማይ እንድትክብሩ
 የድል አክሊል ዋጋው ታላቅ ነው መክሩ።

አንባቢዎች ሆይ!

ይህ የነገርኋችሁ ቃል እውነት ነው፤ እውነተኛውን መንገድ
 ክርስቶስን ብቻ ብትከተሉም እውነት ራሱ ክሐስት ባርነት
 ነጻ ያወጣችኋል፤ ዮሐ. 8፡30-32፤ 14፡6።

እርእስት

ልዩ ማስታወሻ	1
የአቶ ዘመንፈስ ቅዱስ አብርሃ ዐጭር የሕይወት ታሪክ	2
መግቢያ	10
ልዩ መግቢያና መቅደም	12
ምዕራፍ 1 የእምነት ዐዋጅና ትርጓሜ	15
ምዕራፍ 2 ማይ ንዝፀምኡ ምክሪ ንዚሰምዑ	19
ምዕራፍ 3 ልዩ ደብዳቤ	23
ምዕራፍ 4 ቅዱስ መጽሐፍ	27
ምዕራፍ 5 ምርጥ ቃላት	29
ምዕራፍ 6 ተግሣጽና ምክር	32
ምዕራፍ 7 ስለ አማላጅነት	39
ምዕራፍ 8 ስለ ፍጡር ጭከናና የእምላክ ርኅራኄ	45
ምዕራፍ 9 እውነትና ሐሰት	50
ምዕራፍ 10 ሕያዋንና ምጪታን አይተዋወቁም	58
ምዕራፍ 11 ስለ ቃል ኪዳን	67
ምዕራፍ 12 የማይመስል ምሳሌ	74
ምዕራፍ 13 ንስሐ ሐዘን ልቅሶ	80
ምዕራፍ 14 ስለ መምረጥ	84
ምዕራፍ 15 እውነተኛ የሚያድን ተስፋ	87
ምዕራፍ 16 መጠርጠርና መመርመር	93
ምዕራፍ 17 ስለ ማሠርና መፍታት	99

ምዕራፍ 18 ስለ መድኃኒትነቱ.....	107
ምዕራፍ 19 የአዳም መድኃኒት ከመጽሐፈ ብሊት.....	112
ምዕራፍ 20 ስለ ጥምቀትና ቊርባን.....	115
ምዕራፍ 21 ስለ ተዝካርና ዝክር.....	120
ምዕራፍ 22 ስለ በዓላት.....	128
ምዕራፍ 23 ሞትና ሐዘን.....	134
ምዕራፍ 24 ስለ ምጽዋት ጸሎትና ጸም.....	140
ምዕራፍ 25 የሐሰት ወሬ አትቀበል.....	150
ምዕራፍ 26 ስለሚያሰክር መጠጥ.....	158
ምዕራፍ 27 ስለ መብልና ፈቃድ.....	167
ምዕራፍ 28 ስለ ልማድ.....	171
ምዕራፍ 29 ስለ ስግደት.....	177
ምዕራፍ 30 አድራጊ ማድረጊያ ተደራጊ.....	188
ምዕራፍ 31 ጠቅላላው ማስረጃ.....	191
ምዕራፍ 32 መንፈሳዊ ምክር ለመንፈሳውያን.....	199
የሃይማኖታችን መሠረትና ጸሎት.....	208

ልዩ ማስታወሻ

«ተግሣጽና ምክር» የተሰኘው ይህ መጽሐፍ ለመጀመሪያ ጊዜ ታትሞ ከተጻፈ ከ1941 ዓ.ም ጀምሮ ብዙዎችን አነጋግሯል፤ ከመንፈሳዊ እንቅልፍም ቀስቅሷል። በመጽሐፉ መነሻነትም ብዙዎች የወንጌልን እውነት ተረድተዋል፤ በታሪክ መልክ ብቻ ያውቁት የነበረውን የክርስቶስን አዳኝነትም በትክክል አምነውበት ድኅነተ ነፍስን በአምነት ለመቀበል ችለዋል።

መጽሐፉ በተደጋጋሚ ታትሞ የተሠራጨ መሆኑ ይታወቃል፤ የመጨረሻው እትም ታትሞ ከወጣ ግን ከሦስት ዐሠርት ዓመታት በላይ ተቈጥሯል። ስለዚህ በዚያን ዘመን በነበሩ ሰዎች እጅ ካልሆነ በቀር በተለይ በዚህ ዘመን ትውልድ እጅ አይገኝም። ጸሐፊው በመጽሐፋቸው ያነሡአቸው ዋና ዋና ችግሮች የብዙዎችን ኅሊና ቀስቅሶ በግሰሰቦች ደረጃ የተወሰነ ሰውጥን እንዳመጣ ባይካድም የሚፈለገው አጠቃላይ ሰውጥ ግን ገና አልመጣም።

ዛሬ ያለው ትውልድ በእስተሳሰቡና በአመለካከቱ በትምህርቱና በዕውቀት ደረጃው በዚያን ጊዜ ከነበረው ትውልድ የተሻለ እንደሆነ ይታመናል። ከዚህ አንጻር ብዙ ሰውጦች እንዳሉ ግልጽ ነው። ይሁን እንጂ ጸሐፊው ያነሡአቸው መሠረታዊያን ችግሮች አሁንም ድረስ እንዳሉ አሉ። ስለዚህ ዛሬ ያለው ትውልድ ይህን ተገንዝቦ ሲወርድ ሲዋረድ በመጣው ልማድ የያዘውን ሃይማኖት በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት መሠረት እንዲመረምርና እውነተኛውን ነገር ከሐሰተኛው እንዲለይ መርዳት ተገቢ ሆኖ በመገኘቱ ተግሣጽና ምክር እንደገና እንዲታተም አስፈልጓል።

መጽሐፉ እንደገና እንዲታተም ሲታስብ የጸሐፊው እስተሳሰብና አመለካከት፣ ያበተሳሰፉትም መልእክት በሙሉ እንደተጠበቀ ሆኖ፣ አንዳንድ ነገሮች ግን ተሻሽለው ቀርበዋል። ይህም የሆነው የዘመኑ ትውልድ መጽሐፉን ያስምንም ችግር በቀላሉ አንብቦ እንዲረዳው ለማስቻል ነው። ጸሐፊው ለማርኛ ሁለተኛ ቋንቋቸው መሆኑን በመግለጽ፣ አንባቢው ያለውን የቋንቋ አቀራረብ ችግር አቃንቶ እንዲያነብና መልእክቱን እንዲረዳ «ማስጠንቀቂያ» በሚለው ርእስ ሥር አሳስበው ነበር። በዚህ እትም ላይ ግን ይህን ችግር ከሞላ ጎደል ለማበተካከል ተሞክሯል። ከዚህም በተጨማሪ በግዕዝና በትግሪኛ ቋንቋዎች ተጽፈው ሳይተረጉሙ እንዳሉ የተቀመጡትን ለመተርጉም ጥረት ተደርጓል። በተለይም የግዕዝ ቅኔያት (መወድስ) እንደአመቺነቱ በግጥም መልክና በስድ ጌባብም ተተርጉመዋል።

የአቶ ዘመንፈስ ቅዱስ አብርሃ **አጭር የሕይወት ታሪክ።**

አቶ ዘመንፈስ ቅዱስ አብርሃ ከአባታቸው ከነጋድራስ አብርሃ ወልዱ እና ከእናታቸው ከወይዘሮ ወሰላ ተክሉ በዓድዋ ከተማ እንደ ኢትዮጵያውያን አቋጣጠር በ1905 ዓ.ም ተወለዱ። አባታቸው ነጋድራስ አብርሃ በከተማው ከነበሩት ታዋቂ ነጋዴዎች መካከል አንዱ ነበሩ። ልጃቸው የቤተ ክህነትን ትምህርት በዘመኑ ገናና ወደ ነበረው የዓድዋ ሥላሴ ቤተ ክርስቲያን አሰገብተው ከፈደል መቀጠር ዳዊትና ወንጌል ንብረት ቀጥሎም ሰዲቁና የሚያበቃቸውን የቃልና የዜማ ትምህርት እንዲማሩ አደረጉ። ይሁንና ገና የዐሥራ ሦስት ዓመት ወጣት እያሉ አባታቸው በድንገተኛ የወባ ሕመም ስለ ሞቱ፣ ትምህርታቸውን አቋርጠው ሕፃናት የሆኑ ታናናሽ ወንድም እህቶቻቸውን ለማለደግና እናታቸውን ለመርዳት በሥራ መስማራት ግድ ሆነባቸው።

ንግዱም ከዓድዋ ከተማ ወደ አሥመራ፣ ጉንደር፣ ደሴ፣ መቀሌ እያሉ በበቅሉ ጭነት ማንኛውንም ቀላል ሽቀጥ ሽቀጥ ማዘዋወርና መቸርቸር ነበር። ስለዚህ ዘመን ትዝታ ሲያነሡ «... የመረብ ወንዝ ጉርፍ ሲሞላ የበቅሉ ጅራት የሙጥኝ ይዘን ነበር የምንሸገረው፣ ... የደባርቅ ቆፊን ምኑ ቅጡ! ጥዋት ከወንዙ ንጹሕ መስተዋት መስሎ የተጋገረውን በረዶ በድንጋይ ስበረን ውሃ ይቀዳል ... » ይሉ ነበር።

አቶ ዘመንፈስ ቅዱስ እውነትን ለማወቅና መጻሕፍትን ለመመርመር የነበራቸው ምኞትና ጥማት በአባታቸው ሞት ቢለናከልም እንኳን ንቁ አእምሮ፣ ቅንና ብሩህ ልቦናን ስለ ታደሉ፣ አዘውትረው ለማንበብና ለመመራመር፣ ከሊቃውንትና ከካህናት መነጋገርና መከራከር ይወዱ ነበር። ከርክራቸውም ለዘብ ባለ ቀልድና ጨዋታ የተዋዛ እንጂ አንዲሁ ደረቅ የእልህ ክርክር አልነበረም። ካገር አገር እየዘሩ ሲነግዱም ከትግራይና ከግዕዝ ሌላ የጎንደሩንና የወሎውን አማርኛ፣ ዐረብኛ፣ ጣልያንኛም አጥርተው ለማወቅና ለመነጋገር መልካም የሕይወት ትምህርት ቤት ሆነላቸው።

ንግዱ በሚገባ ደርቶ በዓድዋ ከተማ ከታናሽ ወንድማቸው ጋር በመተባበር በጊዜው ድንቅ የተባለ ዘመናዊ ቤት አሠሩ። የንግድ ሱቅም ከፈቱ። ሕፃናት የነበሩ ወንድም እህቶቻቸውንም አላድገው፣ ለዐቅመ አዳምና ለዐቅመ ሔዋን አድርሰው ዳሩ። እርሳቸውም የአለቃ ተወልደ መድኅን ገብሩ የልጅ ልጅ የነበሩትን ወ/ሮ ሐረጉን አገቡ።

ቀቁ ይህ ሁሉ ሲሆን ዓድዋ በደጃች ገብረ ሥላሴ ልጅ በደጃች ተክለ ሃይማኖት ትተዳደር ነበር። ታላቁ የዓድዋ ሊቅ አለቃ ተወልደ መድኅን ገብሩም ትምህርት ቤት ክፍተው ወንጌልን በላከተማሩ፣ ጸረ ማርያም ተብለው ከተክታዮቻቸው ጋር ብዙ እስራት፣ ንብረት መወረስ፣ ግርፋት፣ በርበሬ መቃጠን ሌላም ብዙ ስቃይ ያዩበት ዘመን ነበር። (ሰለ እኚህ መጽሐፍ ቅዱስን ከግእዝ፣ ከዕብራይስጥና ከሰዊድንኛ ቋንቋዎች አመለክረው ወደ ትግሪኛ ቋንቋ ስለ ተረጉሙት ሊቅ፣ ሌላ ራሱን የቻለ መሉ ጽሑፍ ለወደፊት ማቅረብ ይቻላል።) አቶ ዘመንፈስ ቅዱስም ሁሉን ረጋ ብለው መመርመር እንጂ ሌላ ጠላው ወደደው ብለው በሰው ስለማይመሩ፣ ለመማርና ለመመራመር ወደ አለቃ ተወልደ መድኅን ተጠጉ። በዚህም ምክንያት የአባታቸው የነጋድራስ አብርሃ ንብረት በሙሉ ተወርሷል።

አለቃ ተወልደ መድኅን የወጣቱን የዘመንፈስ ቅዱስን አስተዋይ አእምሮ፣ ብሩህና ንቁ ልቦና ተመልክተው «ዛሬ ገና የመንፈስ ልጄን አገኘሁ» በማለት፣ ከሁሉ ይበልጥ በማቅረብ የመጻሕፍትን ምስጢር ያስተምሯቸው ጀመር። በጊዜው «ጸረ ማርያም» ማለት በትግራይ እነጋገር ለፐሮቲስታንት ሃይማኖት ተክታይ የዘለፋ መጠሪያ ነበር። ይኸውም የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ማርያም ታድናለች፣ ትማልዳለች ብላ ስለምታስተምርና፣ እነርሱ ደግሞ ይህ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት የሌለው ነው በማለት ስለማይቀበሉት «ጸረ ማርያም» (የማርያም ጠላት) የሚል ስም አተረፉ።

አለቃ ተወልደ መድኅን ሽምግለው ስለነበር አልጋ ላይ ጋደም ብለው፣ አቶ ዘመንፈስ ቅዱስም እጠገባቸው ወንበር ላይ ተቀምጠው «ተግሣጽና ምክር» ከተባለው መጽሐፋቸው እንድ አንድ ምንባቦችን እየመረጡ፣ በተለይ ግጥሞችን እያነበቡላቸው ሳለ አዳምጥ ነበርና የግጥም ድምፅ ቃና ለመጀመሪያ ጊዜ በእእምሮዬ የተቀረጸበት በመሆኑ ፈጽሞ አልረሰውም። ታዲያ መጽሐፉ ገና ታትሞ ያልወጣ ስለ ነበር፣ ሁለቱም እንድ አንድ ነጥቦችን ይዘው እየተጨዋወቱና እየተመካከሩ፣ እየተከራከሩና እየተወያዩ ሲያመሹ ያኔ እኔ የአራት ወይም የአምስት ዓመት ልጅ ነበርሁ! ይኸን ሁሉ ከመሬት አጎዛ ላይ ተቀምጦ እሰማና አመለክት ነበር።

ዓመት እልቆም መጽሐፉም ታትሞ ወጣ። ጠዋት ቁርስ ስንበላ የሆነ ሰው ውጭ ሲጣራ ሰማን! እባቱን ጣቢያ እንደሚፈሰጉ ነግሮ ይዟቸው ሄደ። አባቴም ታሠሩ። በጨርቅ የተቋጠረ ምላ ተሸክሜ እስር ቤት ሳመላልስ ትዝ ይለኛል። በዋስ ተፈትተው ቤት

ቢመሰሉም እንኳ ተታውሮ «ተግሣጽና ምክር» መጽሐፍ በጠቅላላ ተይዞ የትም እንዳይሸጥ ጥበቅ ተለዛዝ ተላሰፈ። በእባቱም ላይ «ቤተ ክርስቲያንን ተሳድሷል» የሚል ክስ ተመሥርቶባቸው ፍርድ ቤት ቀረቡ። ጉዳዩ ይግባኝ እየተባሰ ከዓድዋ ወደ መቀሌ ከዚያም አዲስ አበባ ከጠቅላይ ገዢ ነገሥት ፍርድ ቤት ድረስ ደረሰ።

ተግሣጽና ምክር በፕሮቴስታንትና በኦርቶዶክስ ሃይማኖት መካከል ባሉት ልዩነቶች ቢያተኩርም እንኳን በጣሙን የሚዘልፈው መሠረተ ሃይማኖቱን ሳይሆን ልማድ ይዘው ሃይማኖትን ተመርኩዘው በቤተ ክርስቲያኑ የነበሩትን ጉልህ ጥፋቶችን ነው። ከእነዚህም ጥፋቶቹን ስመጥቀስ፣ የፍልስታ፣ የሁዳይ፣ የረቡዕና ዐርብ አጽዋማትን፣ የቅዱሳንን ስም እየጠሩ የበዓላትን ቀን በማክበር የሥራ ቀናትን መቀነስ፣ ሰው ሊሞት የሚችልበትን የዐሥራ ሁለት፣ የአርባዓ፣ የመቶ ዓመት ተዝካር ወዘተ . . . እያሉ የሚቼ ቀሪ ቤተሰቦች የሚተዳደሩበትንና ልጆቹ የሚያድጉበትን ንብረት ማባከን፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ከቶ ያልተጠቀሱትንና ፍጹም ሊታመኑ የማይችሉትን ገድልና ድርሰትን መስበክንና ማስተማርን በጥበቅ ይነቅፋል። ታዲያ ጥቅማቸው የተነካ ብዙ የቤተ ክርስቲያን ሰዎች ለሰ ተናደዱ አባቱን እስከ ጠቅላይ ገዢ ነገሥት ፍርድ ቤት ድረስ አደረሷቸው። የታተመው መጽሐፋቸውም ታስሮ እንዳይሸጥ ተከሰከሰ።

አቶ ዘመንፈስ ቅዱስ ከጠቅላይ ገዢ ነገሥት ፍርድ ቤት ቀርበው ምንም ጠበቃ ይሁን ነገረ ፈጅ ሳይፈልጉ በአንድ እጃቸው መጽሐፍ ቅዱስ ይዘው በሌላው ጥቅሶችን እያወጡ በመጠቁም፣ ከመላው የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ጋር ፊት ለፊት፣ ዐይን ለዐይን ተፋጥጠዋል። በኋላም ከጃንሆይ ችሎት ፊት ቀርበው ገዢው «በሱ እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ ጠቅሶ ይኸው ይከራከራችኋል፣ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጠቅሳችሁ ነው መልስ መስጠትና መርታት...» ቢሏቸው፣ አጥጋቢ ጥቅስ አቅርበው ሲከራከሩና ሲረቱላቸው አልቻሉም። በዚህ ጊዜ ጃንሆይ «እንግዲያውስ በቂ መልስ ከሌላችሁ የተያዘው መጽሐፍ ነጻ እንዲለቀቅ አዝዘናል። መልስ አሰን የምትሉ ከሆነ መጽሐፍ ጽፋችሁ ዓጽፋውን መልስ ስጡት፤ እስካሁን ስተጉላላው እናንተ በግጽታ ትከፍሱታላችሁ።» ብለው ፈረዱላቸው።

ፍርዱን የሰማ ከጥግ የቆመ አንድ ባሕታዊ በንዴት ተንደርድሮ ከአጠገቡ የነበረውን የክብር ዘበኛ በጥፊ ጆሮ ግንዱን ማጎኑ ይነገራል። አቶ ዘመንፈስን ያገኘ መስሎት ይሁን ወይም ገዢውን እንጂ፣ በወቅቱ ተይዞ ከችሎት ወጣ። አባቱ መግቱን ረተተው ቤት ሊመለሱ በታላቅ ደስታ ነበር የተቀበልናቸው።

ጃንሆይ «ስተጉላላኸው እኔ ልክፈልህ እንጂ ካህናቱስ አይከፍሉም።» ብለው የሸለሟቸው አንድ ሺህ ብር፣ ከሊቀ መኳሉ እጅ አምስት መቶ ሆኖ አንደተቀበሉ ይናገራሉ። በዕለቱ በዓድዋው ቤታችን ትልቅ ፈንጠዝያና ድግስ ሆነ።

ተግሣጽና ምክር በይፋ ይሸጥ ጀመር። ብዙዎች በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ባህላዊ ሰንሰለት ታስረው የነበሩ ሰዎች የሕሊና ነጻነት በማግኘታቸው፣ ከሩቅ አላቸውን በደብዳቤና በማጠያየቅ እየፈለጉ ይተዋወቁ፣ ያመሰግኑ፣ ይመርቁ፣ ልዩ ልዩ ስጦታዎችና ማስታወሻዎችንም ይልኩላቸው እንደ ነበር አስታውሰሰሁ። ከውጭም ከኢየሩሳሌም፣ ከሱዳንና ከኬንያ ጭምር የሚመጡላቸው ደብዳቤዎችና ብዙ ስጦታዎችም ነበሩ።

አቶ ዘመንፈስ ቅዱስ መጽሐፍ በመጻፍ ብቻ ቢሰማሩ ኖሮ እኛ ልጆቻቸው በረጋብ እናልቅ ነበር። ግን ትጉሕና ታታሪ ነጋዴ ስለ ነበሩ ቀን ቀን በንግድ፣ ማታ ማታ ደግሞ መጻሕፍትን ሲያነብቡ፣ ሊመራመሩና ሊጽፉ ያነጉት ነበር። ስቅርብ የሚያውቁቸው ሰዎች ድካማቸውን እየተመሰከቱ «እስቃ መች ይሆን የሚያርፋት?» ሲሏቸው የዘወትር መልላቸው «ዕረፍት በመቃብር» የሚል ነበር።

ተግሣጽና ምክር ተሸጦ ስላለቀ በድጋሚ ሁለተኛ እትም አላትመው አወጡ። በሁለተኛው እትምም ተጨማሪ ሐሳቦችንና ግጥሞችን ጽፈዋል። ከጻፏቸውም ግጥሞች መካከል፡ -

«ተግሣጽና ምክር መልካም ገሰገሱ
መልካና ታምርን ስንድል እየጣሱ
ሾላ መነጠሩ ተራራ አፈረሱ
በስንት መከራ ካቡን ቤት ደረሱ
እውነት ስለያዙ የትም ተከሰቡ፣
ዳኛው ቅዱስ መጽሐፍ ሲበይን ስእነርሱ
ስጽሑፍ መልስ ስጡ ልማድ አትላሱ
ብሉ ነገራቸው ተፈሪ ቅዱሱ፣
መልስማ ለመስጠት የተኛውን ሊጠቅሱ
ማጉረምረም ብቻ ነው ወጋቸው እነርሱ፤
ተግሣጽና ምክር ምንኛ በረቱ
12 ዓመት ታስረው ቢንገላቱ
ተስፋ ባለመቁረጥ ጨክነው ሞገቱ
ግን የማታ ማታ አቶ እውነት ረቱ።»

የሚል የደረሰባቸውን ግፍ የሚገልጽ ይገኝበታል። አንደ ገናም ደግሞ የቤተ ክርስቲያን ጠላት፣ ጸረ ማርያም የሚሉ ትችቶች ስለ

ተሰነበሩባቸው እርሳቸው ግን ቤተ ክርስቲያንን የሚወዱና እንድትታደሰ የሚመኙ እንጂ ጠላትዋ እንዳልሆኑ ሲጽፉ፡-

«ወዳጆቼ ሆይ! ዓለም መካሪውን እንደሚጠላ ሁላችሁም በክርስቶስ ላይ የደረሰውን ሁሉ አይታችኋል። እኔም ደግሞ በትንሹ ዐቅሜ እገሬን ይልቁንም እርጌዋ ቤተ ክርስቲያናችን ከዕንቅልፍዋ ነቅታ፡ የወንጌል ቀንዲልዋን አብርታ የቤትዋን ጉድፍ ጠርጋና ተሰናድታ፡ ጥበብ በተባለው እንደድና ሥልጣኔ በተባለው ሳሙና፡ ልማድ ያሳደፈውን ልብስዋን አጥርታ፡ ንጽሕት ሆና እንድታምርና እንድታገጥ ብዬ ሕፃናዊ በሆነው፡ በትምህርት ባልበለለው አዕምሮዬ ጥቂት ኃይላ ቃላትን ጨመር እድርጌ በላ ዘለፍኳት፡ ባለማወቁ ክፉ ስም ሰጥታ እንደምንታዝንብኝና እንደምትጠላኝ አልሰተውም። «እኔ ግን አናትህ ባረጀች ጊዜ አትናቃት . . . ክፉውን በበጎ አሸንፋት እንጂ አትቃወሙት . . . ጠላቶቻችሁን ወደዱ፡ ለሚረግማችሁ መርቁ፡ ለሰሚያሳድዷችሁና ለሰሚጠሏችሁ ጸልዩ። . . . » የሚለውን ቃል ተምራለሁና ከቶ አልቀየማትም። . . . በጎውን ነገር ብቻ አመኝላታለሁ እንጂ እርሷ ብትጠላኝም . . . «አባት እናቱን ያልተወ የኔ ተማሪ ሊሆን ብቀ አይደለም . . . » የሚለውን ባታውቅ ነውና እኔስ ምንም አልጠላትም። . . . እኔ በማን ጡት ባደግሁ ነው እርሷን የምጠላ? አርግጥ ነው፡ ንጽሕና ነጭ የሆነውን የጤፍ አንጀራ (ወንጌልን) ባገኘሁ ጊዜ የተፍረቀረቀውን የዘንጋዳ ቂጣዋን (ገድለ ተእምርዋን) እምዘግዝጌ በመጣሌ ብትቀየመኝም ይቅርታዋን ከመለመን በቀር ሌላ የማደርግላት ነገር አንደሌለኝ ኅሊናዬና እምላኬም ያውቃሉ። . . . » በማለት የደረሰባቸውን ዘርዘረው ለመግለጽ ችለዋል።

አቶ ዘመንፈስ ቅዱስ ሃይማኖትን ተመርኩዞ፡ ባህል ተቈራኝቶ ኅብረተሰብን የሚጎዳውን ሁሉ እንዲቀር የሚጥሩ፡ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በመጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ተመሥርታና ታድሳ እንድትጸና የታገሉ ቢሆንም፡ አንኳን እንዲሁ ለመታደስ ብቻ ተብሎ ባህል ይሁን ልማድ ይለወጥ፡ ዐዲስ ዐዲሱን አንያዝ የሚሉ ሰው አልነበሩም። ይልቁንም ሁሉን ነገር በመመርመር፡ መልካም መልካሙንም በመከተል፡ መጥፎ መጥፎውንም በማራቅ የሚያምኑ፡ የሁለቱንም ልዩነት ወንጌል እንዳለው «በፍሬው ታውቁታላችሁ» የሚሉ ነበሩ። በዚህም አያይዘው «ኢትዮጵያ የፈረንጅን ኅረምሳ ከነንፍጡ ዐቅፋ ሳመችው . . . » እያሉ ዘመናዊ

የሆነ ሁሉ ጠቃሚ አይደለም፡ መምረጥና መለየት ደግሞ የተጠቃሚው ፈንታ ነው ይላሉ።

በአሥመራ ከተማ ወደ ሃያ ዓመት ገደማ ሲቀመጡ፡ በሃይማኖት ጉዳይ ከአሥመራ ቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያን ካህናት ጥቂት፡ ከካቶሊክ ቤተ ክርስቲያንና ከፕሮቴስታንትም ጭምር በየጊዜው ከቤታችን ጠርተው አያመጡ፡ «ሁላችንም የክርስቶስ እካል ክሆንን እንዴት ተለያይተን እንኖራለን?» እያሉ ሊተባበሩ የሚችሉበትን መንገድ ያነጋግሩ ያወያዩ ነበር። ሊቃውንቱም ተሰብስበው፡ ከአንድ ማዕድ እየቈረሱ የሚለያዩበትን ነጥቦች በመተው በሚቀራረቡበት ነጥቦች ላይ በማትከር ሲወያዩ ያመሻሉ።

ተግሣጽና ምክር በታተመ በግምት ለባት ዓመት ያህል ቆይቶ ከኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ወገን በሆኑት በመልአክ ብርሃን አድማሱ ጀምበሬ ዘዲማ ጊዮርጊስ ጉጃም ተጽፎ፡ «ኩኩሐ ሃይማኖት» (የሃይማኖት ዐለት) በሚል ርእስ የተዘጋጀ የመልስ መጽሐፍ ታትሞ ወጣ። ከመጽሐፉም መግቢያ ላይ « . . . ነፋስ ነፊስ፡ ዝናብ ዘነብ፡ ጉርፋም ጉረፈ፡ ቤተ ክርስቲያንዋንም ሊያፈርሳት ቃጣ። ቤተ ክርስቲያንዋ ግን በጽኑ መሠረት፡ በኩኩሐ ሃይማኖት የቆመች ስለሆነች ሊያናውጃት አልቻለም . . . » ይላል። ታዲያ ዘመንፈስ ቅዱስ የብዕር አንጂ የመጠሪያ ሰማቸው «ጉርፋ» ስለ ሆነ፡ አባቴ ክንደኞቻቸውና በቅርብ ከሚያውቋቸው ሊቃውንት ጋር ስለዚህ ሲያነሡ «ጉርፋ አንዳይወስዳችሁ . . . » እያሉ ይቃለዱና ይጫወቱ ነበር።

መልአክ ብርሃን አድማሱ በመጽሐፋቸው ብዙውን ያተክሩት በተግሣጽና ምክር ደራሲ ላይ ግላዊ ዘለፋና ማቃለል (PERSONAL INSULT) ስለ ነበር፡ ቅር ለማሰናትና ለማስቀየም የሚበቁ ብዙ ክፍሎች ነበሩት። አቶ ዘመንፈስ ቅዱስ ግን ኩኩሐ ሃይማኖት ታትሞ በመውጣቱ የተሰማቸው ደስታ ወሰን አልነበረውም። ጸሐፊው ከእርሳቸው ጋር ሳይተዋወቁ መጽሐፋቸውን ብቻ በማንበብ የጽሑፍ መልስ አትመው በማቅረባቸው፡ አባቴ የአድናቆት አንጂ የሐዘን ይሁን የቅሬታ ስሜት አልነበራቸውም።

በየጊዜው አዲስ አበባ ሲመላለሱ ከተዋወቋቸው የሥነ ጽሑፍ ጓደኞቻቸው መካከል አቶ ዓለማየሁ ሞገስ የተባሉ ጉጃሜ በዩኒቨርሲቲ የአማርኛ የቅኔ መምህር ነበሩ።)፡ መልአክ ብርሃን አድማሱ ጀምበሬ ለግል ሥራ ወደ አሥመራ የመምጣታቸውን ወሬ ስምተው ለአባቴ ነገሯቸው። አባቴም ይህንን ሲሰሙ ያረፉበትን

ቦታ አጠያይቀው በማግኘት «ጉርፉ እባላለሁ፥ መጽሐፍዎን አንበቤ የተደሰትኩ አድናቂዎ ነኝ. . . » ብለው ተዋወቀው ስምሳ ቤት ይዘዋቸው መጡ። ምሳ ተበልቶ፥ ማዕድ ተነሥቶ፥ ብዙ ከተጨዋውቱ በኋላ አባቴ፥ « . . . ተግሣጽና ምክርን የጻፍኩ ዘመንፈስ ቅዱስ አብርሃ ማስት እኮ እኔ ነኝ . . . » ሲሏቸው፥ መልአክ ብርሃን በጣም ተደናግጠው «እኔማ ማንም ዘመናዊ ጎረምሳ መሰለኝ እንጂ እንዲህ የመሰለ ሲቅ፥ ጨዋ ባለትዳር ሰው መሆንዎን መች ዐውቂ . . . » በማለት ይቅርታ ለመጠየቅ ከተቀመጡበት ተነሡ። አባቴም ልብሳቸውን ይዘው፥ « . . . የለም ይቀመጡ፤ ምንም ይቅር የሚባል የተቀየምኩበት ክቶ የለኝም . . . » ብለው በማሰቀመጥ፥ በመጽሐፉ በጣሙን ያተኩሩት በዋና ዋና መንፈሳዊ ክርክሩና ይዘቱ እንጂ በስድቦቹና በዘላፋው እንዳልሆነ ገልጸው ጨዋታቸው ቀጠለ። ከዚህ በኋላ ሁለቱም ወዳጆች ሆነው በተደጋጋሚ እየተገናኙ ብዙ ተጠያይቀዋል። በሁለቱም መካከል ምንም ቂምም ሆነ ቅሬታ አልነበረም።

አሥመራ በሚገኘው ቤታችን ለመጠየቅ የሚመጡ፥ አባቴም አዲስ አበባ ሲሄዱ ፈልገው የሚጠይቁቸው ብዙ ደራሲያንና የሥነ ጽሑፍ ሰዎች ወዳጆች ነበሯቸው። ከእነዚህም ክብዙ በጥቂቱ ከላይ የተጠቀሱት አቶ ዓለማየሁ ሞገስ፥ መምህር ይጌይስ ወርቂ፥ አቶ አቤ ጉበኛ፥ አለቃ መሠረት ሰብሐት ለአብ (ስምዓ ጽድቅ ብሔራዊን የጻፉት)፥ አዝማች ከንፋ ኪዳኔ (የወርቅ ሠሪና ጥንታውያን የአክሱም ነገሥታትና የአሠሯቸው ገዝበች የሚሰውን መጽሐፍ የጻፉ)፥ የአለቃ ኪዳነ ወልድ ክፍሌን መዝግቦ ቃላትና መጽሐፈ ሰዋሰው አዘጋጅተው በአርቲስቲክ ማተሚያ ቤት ያላተሙት አለቃ ደስታ ተክለ ወልድ፥ አቶ አማረ ማሞ እና ለጊዜው የዘነጋጋቸው ብዙዎች ስለ ማኅተምም ሆነ ስለ መጻሕፍት ምርምር፥ ስለ ሥነ ጽሑፍ አስተያየታቸውን ለመጠየቅ የሚመጡ ነበሩ። ሁሌ አባቴ በሐሳብና በምክር የሚያውቁትን ያህል ሁሉን ሳይቆጠቡ ስለሚለግሷቸውም በምሳ በእራትም ጊዜ ቤታችን እንግዳ ምንም አይለየውም ነበር።

አቶ ዘመንፈስ ቅዱስ ከባለቤታቸው ዐሥር ልጆች ወልደው፥ ዘጠኙን ትተው አልፈዋል። በንግድና በሥነ ጽሑፍ ሥራ፥ ልጆችንም አስተምረው፥ ቀጥተው በማሳደግ ደክመኝ ሳይሉ በታታሪነት በኖሩት ኑሮ በድንገተኛ የዐናት በሽታ (TONSIL) አሥመራ ከተማ በሚገኘው እቴጌ መነን ሆስፒታል ለዐሥር ቀን ያህል ተኝተው ሕመሙ ስለጸናባቸው በተወለዱ በ58 ዓመታቸው አረፉ። «ዕረፍት በመቃብር . . . » እያሉ ሲመኙት እንደ ነበሩም ፈጣሪ «ይብቃህ፥ ልጄ ና ወደ ዕረፍቴ ግባ።» ብሎ እንደ ጠራቸው

ይመሰላል። መቃብራቸውም በአሥመራ ከተማ ቤት መኻእ በተባለው ቦታ ነው። «የሰው ዕድሜ መርዘምና ማጠር፥ እንደ ቢላ መርዘምና ማጠር ነው፤ ቁም ነገሩ ግን ክርዝመቱ ወይም ከእጥረቱ ሳይሆን ከሰሰቱ ነው» እያሉ ሁሌ ሲናገሩት የነበረ ንግግር ነው። እግዚአብሔርን በክርስቶስ ሰለሰጣቸው ዕረፍት እናመሰግናለን።
ገ/አ. ጉርፉ።

መግቢያ

እንተ ይህችን ትንሽ መጽሐፍ የሐሳቤን መግለጫ የምታነብ፡ በተለይም ወጣቱ እትዮጽዮዋው ወንድሜ ክርስቶስን በማመንና በእውነተኛው ጥምቀትም የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ ተቀብለህ ሁለተኛ ከመንፈስ የተወለድህና ከቅዱስ መጽሐፍም ጋር የተዋወቅህ ትሆናለህ በማለት፡ ወንድሜ እያልኩኝ ደፍሬ መጻፌ ይህን ትልቅ እምነትህንና ለጠታህን እምኔ ነው እንጂ፡ በመጽሐፍት ሰሚያላግጡ ከሐዲዎች፡ ደንቅሮዎች፡ ተጠራጣሪዎች እገርው (እረያዎች) ሰሆኑ ለዎች እንዳልጻፍኩት አስቀድሜ ልገልጽልህ አወዳለሁ፤ ምላ. 23፡9፤ ማቴ. 7፡6፤ 2ጢሞ. 3፡1-9፤ ሕዝ. 36፡25-27፡፡

ወንድሜ ሆይ! አንደዚህ ብዬ ስነግርህ ለጊዜው ትነቅፈኝ ይሆናል፤ በመንፈሳዊ ሐሳብ ልብህን ዳኛ አድርገህ በዚህ የተጻፈውን ቃላት ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በየ ምዕራፉና ቁጥሩ እውጥተህ እየለየህ ብሉያትንና ሐዲላትን ብቻ ብታነብ ግን፡ እኔ ከልቤ እውጥቼ ከሕሊናዬ እንቅጽ እንዳልጻፍኩት ትረዳለህ፡፡ ለሰዚህ ገንዘብ ብታገኝ የእማርኛውን መጽሐፍ ቅዱስ ገዝተህ አስተውለህ አያመላክርህ አንብብ፡፡ (እማርኛ በመሆኑ ምስጢሩ በቶሎ እንዲገባህ ብዬ ነው፤) ገንዘብ ብታጣ ግን ይህን ከዚህ ውስጥ ተጠቅሶ ያለውን መጻሕፍት ሁሉ፡ በየቤተ ክርስቲያኑ በዕቃ ቤት ውስጥ ዝም በል፡ እትናገር ተብሎ የጋሊት ተቆልፎ ታገኘዋለህ፤ ቋንቋው ግዕዝ ሁኖ የማትረዳው ቢሆን፡ እኔምሮ ያሰው ተርጓሚ፡ የተማረ ካህንና ስዋሰው (መዝገበ ቃላት) ይዘህ ማንበብና መመርመር፡ ማስተዋልም ያስፈልግሃል እንጂ ጀምረህ ሳትጨርሰው እስቀድመህ ብትነቅፍ፡ ፍሬ ሳታገኝበት መቅረትህን ዕወቀው፡፡ መንቀፍ ወይም ማቀፍ የሚገባውም ከባሕረ መጻሕፍት ውስጥ ገብቶ ዋኝቶ ነው እንጂ በውጭ ሁኖ አይደለም፡፡ ብትነቅፍ ወይም ለሕተቴን ብታርምልኝ እርሱን በሚያህል ጽሑፍ ካልሆነ በወሬና በእድማ መንቀፍ አይበቃም (አይገባም)፡፡ ይልቁንም ብርሃና ሰቤተ ክርስቲያን (የቤተ ክርስቲያን ብርሃን) የተሰኘው አባታችን ቅዱስ ጳውሎስ «ኩሎ አመክሩ ወዘሠናይ አጽንዑ፤ . . . ከመ ትፍትነ ወታመክሩ ዘይኔይስ ግብረ» «ሁሉን መርምሩ መልካሙን ያዙ፤ . . . የተሻለውን ሥራ ፈጽሞ ትፈትኑ ዘንድ» 1ተሰ. 5፡21-22፤ ፊልጵ. 1፡10 እያሰ ይመክርሃልና፡ ይህንኑ የእባትህን ምክርና ኑዛቤ (ትምህርት) አጽንተህ ይዘህ ሁሉን መመርመር ያስፈልግሃል፡፡ እስቀድመህ ግን ራስህን በራስህ መርምረኸው ለታበቃ፡ ወደ ሕይወት በሚያስገባው በጠባቡ መንገድ ወይም ወደ ሞት

በሚወስደው በሰፊው ጎዳና ላይ እየሄድህ እንደሆነ ልብህን በልብህ ታዘበው፤ ሰቆ.ኤር. 3፡39-41፤ ማቴ. 7፡1-14፤ 2ቆሮ. 13፡5፡፡

ነገር ግን በሰው ያለው መንፈስ አስተዋይ የሚያደርግ የእግዚአብሔር አስትንፋስ ነው፤ ኢዮ. 32፡8፤ መዝ. 49፡20፤ 1ቆሮ. 2፡10-15፡፡

ማስጠንቀቂያ

1ኛ. የተወደድህ አንባቢ ሆይ ይህችን አነስተኛ የሐሳቤ መግለጫ የምትሆን መጽሐፍ ለጽፍ፡ በመጀመሪያ የሚበቃ ትምህርት አልተማርሁም፤ ዳግመኛም የጻፍኩት በልዩ ጊዜና በታላላቅ የዕለት ምግብ ከማግኘት የንግድ (የሱቅ) ሥራዬ ላይ ሆኜ በተደራቢነት ስለሆነና እኔም ለእማርኛው ባዕድ (ትግሬ) በመሆኔ፡ ብዙ የእነጋገር ጉድለትና ጸያፍ እንደምታገኝበት እትማመናለሁና የጎደለውን ሞልተህ፡ የጠመመውን አቅንተህ፡ የደፈረሰውን ቃላት እጣርተህ ታነብልኝ ዘንድ በማክበር አላሰብሃለሁ፤ ሮሜ 15፡1-7፤ 1ቆሮ. 10፡24፤ 2ቆሮ. 5፡10-13፡፡

2ኛ. ይህችን መጽሐፍ እስቀድሞ ቅዱሳት መጻሕፍትን መርምሮ ላልተገነዘባችውና ይልቁንም በግእዝ ጠባይ አንደበቱ ላልታሸ ሰው ምስጢሩ ከበድ ሳይሰው አይቀርም፤ ሆኖም ደረቅ ቂጣ የዐዋቂዎች እንጂ የሕፃናት ምግብ (ወተት) እንዳልሆነ ለአንባቢዎች ደግሜ አስጠነቅቃለሁ፤ ዕብ. 5፡10-14፡፡

መንፈስ ቅዱስ ብርሃኑን ይግለጽልህ!
ደራሲው

ልዩ መግለጫና መቅድም

«የተኛህ ንቃ ከሙታንም ተነሣ ክርስቶስም ያበራልሃል!» ኤፌ. 5÷14፤ ሮሜ 13÷11-14።

«አርጌው ሥራ ፈጽሞ ሄደ፤ እነሆ ሁሉ ታደሰ።» 2ቆሮ. 5÷17

እናንተ የእገሬ ልጆች፡ በውሃ ጥማት የተጠቃችሁ ለሰምን አልኮል (አዋልድ) ትጠጣላችሁ? ለሚጎዳችሁና ለማያረካችሁ ለምን ገንዘብ ትሰበሰባላችሁ? ለለማይጠቅማችሁ ልምክራችሁ፤ ይህችን ትንሽ መጽሐፈ ተግሣጽ ገዝታችሁ፤ ወደ ቅዱስ መጽሐፍና ወደ ኢየሱስ የሕይወት ምንጭ መግቢያና መድረሻ (መሪ) እንድትሆናችሁ፤ እውነቱን ከሐሰት እየለያችሁ ወተት ወተትዋን (ጥቅስ ጥቅሷን) በዚች ቋጫ (ጽዋ) ብትጠጧት (ብታነቧት) ክጥማት ረክታችሁ፤ በኢየሱስ ለም ስርየት እግኝታችሁ፤ አማላጃችሁም እርሱ ብቻ መሆኑን ካመናችሁ ክርሱ ጋር በለማይ ለዘለዓለም ትነግሣላችሁ፤ ምሳ. 8÷10-36፤ ኢሳ. 55÷1-3፤ ዮሐ. 4÷5-14፤ ኤፌ. 2÷4-7።

እናንተ በእግዚአብሔር ልጅ ለም ያመናችሁ፤ በእርሱ የዘለዓለም ሕይወት እንዳላችሁ ታውቁ ዘንድ፤ ይህችን ትንሽ መጽሐፍ ጸፍሁላችሁ፤ 1ዮሐ. 5÷10-13።

እኔ ግን በእውነት ክሰው ሁሉ ይልቅ ደንቆሮ ነኝ፤ ጥበብ አልተማርሁም የቅዱሳንም ዕውቀት የለብኝም፤ ምሳ. 30÷1-3፤ 1ቆሮ. 3÷18።

እኔ የማላስተውለውን ነገር ተናገርሁ፤ ይህንንም እለማወቁ ግሩም ነው፤ ኢዮ. 42÷3።

እኔ በዕድሜ ታናሽ፤ የ36 ዓመት ልጅ ነኝ፤ ለሰዚህ ሠጋሁ፤ ዕውቀቴንም እገልጥላችሁ ዘንድ ፈራሁ፤ ነገራችሁን ጠበቅሁ፤ እንዲሁም ተመለከትኋችሁ፤ ነገር ገን ልማድና ስንፍናን የሚገሥጽ እንደ ለው እላችሁም። ነገር (ቃል) ተሞልቻለሁ፤ እናገራለሁ፤ ጥቂትም አተነፍሳለሁ፤ ከንፈራንም ገልጬ እመልሳለሁ።

ነገር ግን በቁልምጫ መናገር አላውቅም፤ እለዚያስ ፈጣሪዬ ከሕይወቴ ፈጥኖ ይቈርጠኛል፤ ኢዮ. 32÷21-22።

ለውን (ዓለምን) ደሰ የሚያስኘውን መናገር ከፈለግሁ ግን የክርስቶስ ባርያ ባልሆንኩኝ ነበር ገላ. 1÷10።

በክርስቶስ ወንጌል ግን አላፍርም፤ የእግዚአብሔርን ኃይል ለሚያምን ሁሉ መድኃኒት ነውና፤ ሮሜ 1÷16፤ 1ቆሮ. 1÷18።

የሀገሬ ካህናት ሰው የወንጌልን እውነት መርምሮ እንዳያገኛትና እያታለሉ የሚኖሩበት ሥጋዊ ጉዳይም እንዳይቀርባቸው ሲሉ፤ ይህንኑ ተግሣጽና ምክር የተባለውን ከቅዱሳት መጻሕፍት የተወለደውን መጽሐፌን በኢትዮጵያ እንዳይሸጥ አስከሰክሉ፤ እሳሰሩ፤ በእሳትም አቃጠሉ፤ ሲያነቡት ከተገኙ ሰዎችም ጥቂቶችን አሰሩ። የክርስቲያን ሃይማኖት መሠረቱ ግን «ነእምን በአሐቲ ቅድሳት ቤተ ክርስቲያን እንተ ላዕሰ ኩሉ ጉባኤ ዘሐዋርያት» «በሁሉ ዘንድ ባለች፤ የሐዋርያት ጉባኤ በምትሆን በእንዲት ቅድሳት ቤተ ክርስቲያን እናምናለን» ሲሆን ፤ ታዲያ እሳሪዎቹ ናቸው ወይስ ታላሪዎቹ ነን የሐዋርያት ተከታዮች ነን የምንል? እንጂ ነገሩ የተገላበጠሽ ሆነብኝ፤ ዛሬም ቢሆን ጸሐፍትና ፈሪሳውያን የጨለማው ሥልጣናቸው በወንጌል ብርሃን ገና እልተገፈፈም መሰለኝ፤ ይገርማል፤ እኔ ግን ሃይማኖቶችን ሁሉ ስመረምር የመሐመድ ብቻ ካልሆነ በቀር በእሥራትና ግርፋት፤ በኃይልና በሰይፍ የቆመ ሃይማኖት በታሪክ ዓይን ከቶ እላየሁም፤ ወይ ዕውቀት ማነስ! «አጋዢን ያየች ፈጪታ መጅዋን ሸሸገች» እንደሚባለው ዕውቀትስ ቢኖራቸው አሽከሮቹን (አገልጋዮቹን) ከነመጻሕፍቶቻቸው ቀርቶ የምለጋናውን ጌታም ባልሰቀሉትም ነበር፤ 1ቆሮ. 2÷8።

ወንድሞቼ አንባቢዎች ሆይ! እውነትን ግን እንኳን ከምድር በላይ አስረዋት ይቅርና፤ ከምድር በታች ቢቀብሯትም በድንጋይ መዝጊያ ተዘግቶ፤ በብርቱ ጥንካሬ ተሠርቶ በትጉሃን ዘበኞች በሚጠበቅ ጥልቅ ሕንጻ ውስጥም ቢዘግዋት፤ እእላፍ ሐሰተኞችም ቀብረው ሲይዟት ስላልቻሉ፤ በሦለተኛው ቀኗ ተነሥታ ሁሉንም ከንቱ እድርጋ እስከ ዛሬ ድረስ በእውነተኝነት እየፎከረች፤ ዐዋቂዎች ነን የሚሉ ሰዎችን ለታላፍራቸው ትኖራለች፤ ማቴ. 27÷57-66፤ 1ቆሮ. 1÷18-22።

ለነገሩ እውነታቸውን ሳይሆን አይቀርም፤ ይህ መጽሐፍ በልማዳቸው ምስጢረ ካህናት የሚባለውን ሰው ጥቅማቸውን ሁሉ ግልጥልጥ እድርጉ፤ በየሆዱ የነበረውን የብዙ አዋቂ ሰው በሽታ (እበጥ) ፍርጥርጥ ስድርጎና ግላልጦ፤ በጥቶና (ቀድዶና) ዋናው የገጢአት ሐኪም ክርስቶስ ብቻ ለሰው ሁሉ በግድ እንደሚያስፈልገው ስላሰረዱ፤ በእነርሱ ዘንድ የሚገኘውን ግብዝ የማታለያ መድኃኒት ገዢ እንደማያገኙለትና ሥጋዊ መብታቸውንም እንደሚያስቀርባቸው ለሰተረዱት፤ በሥጋዊ ዳኝነት

ቆሞ ለተመለከተው፡ «ጅብ ከሚበላኝ ጅብ በልቼ ልቀደስ» ነውና፡ እኔ የነገው የፍርድ ቀን የሚያመጣውን አላውቅም እንጂ ለዛሬውስ «ሊታሰር ይገባዋል» ባይ ወር በላ በድምፅ ብልጫ ቢበዛም የእግዚአብሔር ቃል በመታሰሩ የሚያለቅሱ የተመረጡ ጥቂቶች አይታጡምና እንባቸው ምን ያመጣ ይሆን? በማለት የገዛ ሕሲናዬ ትክክለኛ ነጻነትና ፍርድ አጥቶ፡ በሐዘን እተጨነቀ ተቸግሮ ሲያስቸግረኝ፡ ተወኝ ያለው አይቀርም አይዞህ የእግዚአብሔር ቃል ከቶ አይታሰርም አያልሁ፡ ደካማውን ሕሲናዬን በቅዱሳት መጻሕፍትና በሕይወት ተስፋ እስከዚያው ድረስ አጽናናዋለሁ፤ 2ጢሞ. 2፡9፤3፡16።

አዩ! መሪዎቻችን ራሳቸውን ብቻ ሲያስማሩ ገፍረትን አያውቁትምና፡ የነቢያትና የሐዋርያትን መጻሕፍት ሲያሳስሩት ምንም አላፈሩም፤ ኤር. 8፡9-12።

እቤቱ አምላኬ ሆይ የሚያደርጉትን አያውቁትምና በምሕረትህ ይቅር በላቸው፤ የሐዋ. ሥራ 7፡51-60።

እግዚአብሔር ለወዳጆቹ የጥበብና የፍቅር፡ የኃይልና የድፍረት እንጂ የፍርሀትና የገፍረት መንፈስ አልሰጠንምና ምስጋና ይገባዋል፤ 2ጢሞ. 1፡6-10።

ነገርህን (ቃልህን) ባገኝኋት ጊዜ በላኋት! ሰልቤ ደስታና ሐሴትም ሆነችልኝ ኤር.15፡16፤ ሕዝ.3፡1-3፤ ራእ. 10፡8-11።

ወንድሞቼ ሆይ! ከሰው በሕተት ከብረትም ዝገት አይታጣምና በተሳሳትሁት ይቅርታ እንድታደርጉልኝ እሰምናችኋለሁ፤ መዝ. 19፡12።

ትንሹ አገልጋዮችሁ ዘመንፈስ ቅዱስ አብርሃ
ዘብሔረ ዓድዋ

ምዕራፍ አንድ

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ፩ አምላክ። በአንድ አምላክ ፫ አካላት፡ በ፫ አካላትም ፩ አምላክ መኖሩን አምነን እንናገራለን።

የአምነት ዐዋጅና ትርጓሜ

«ወክልእስ መሠረተ አልቦ በይክል ሣርሮ ዘእንበሰ ዘተሣረረ ወመሠረቱሂ ኢየሱስ ክርስቶስ ውእቱ።» «ከተመሠረተው በቀር ማንም ሌላ መሠረት ሲመሠርት አይችልምና፡ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።» 1ቆሮ.3፡11።

አንተ ግን እኔ ልልክህ ነውና ተነሥተህ ወገብህን ታጠቅ፡ በፊታቸውም እንዳላሳፍርህ ብላቴና ነኝ ብለህ አትፈር! እነሆ እኔ ይህንን ሕዝብ ባንተ ፊት አንደ ዕንጨት ነገራንም በእፍህ እንደ አሳት እደርገዋለሁና፤ ትበላውማለች። እኔ አድጋህ ዘንድ ከአንተ ጋራ ነኝና፡ በዚህ ሕዝብ የጸና የናስ ቅጥር አድርጌ አቆምሃለሁ፤ ይዋጉሃል ከቶም አያሸንፉህም፤ ከከፉ ሰዎች እጅና ከገያላንም ቡጢ አቤኹሃለሁና በእነርሱ ፊት አትፍራ፤ ኤር. 1፡7-10፤ 15፡10-21። እነሆ ዛሬ በእሕዛብና በነገሥታት ላይ እንድታፈርስና እንድትሠራ፡ እንድትገለብጥና እንድታጠፋ፡ እንድትተክልና እንድትነቅል፡ እንድታነሣና እንድትጥል ብዬ አቆምሁህ፤ ኤር. 1፡4-19፤ ሱቃ. 2፡34።

እነርሱ ግን እሾህና ሰማ ይሆኑበሃልና አትፍራ፤ አትደንግጥም። ግንባርህን በግምባራቸው ፊት ከአልማዝና ከቡላድ ደንጊያ ይልቅ አጸናዋለሁ ሕዝ.2፡1-10፤3፡1-11። ዝናም ከሰማይ ወርዶ ምድርን እንደሚያርስና ሰዘሪ ፍሬ እንደሚሰጥ፡ ከአፌ የምትወጣው ቃሌም እንዲሁ የላክኋትን ትፈጽማለች፤ የምሻውን ሁሉ ታደርጋለች እንጂ በከንቱ ወደ እኔ አትመለስም። በእውነቱ ቃሌ እንደ አሳት ወይም ደንጊያውን እንደሚሰብር መዶሻ አይደለችም? ይላል እግዚአብሔር ኢሳ.55፡8-11፤ ኤር.23፡29፤ ሕዝ.36፡22-29። ስለዚህ ሰሊትዮጽያውያን ወገኖቼ «ርጉመ ሰይኩን ኩሉ ዘይትእመን በፍጡር፡ ኢትእመኑ በመላእክት፡ ወኢበዕጓለ አመሕያው አለ ኢይክሱ አድኅኖ፤ ይኔይስ ተእምኖ በእግዚአብሔር አምተእምኖ በዕጓለ አመሕያው፤ ይኔይስ ተሰፍዎ በእግዚአብሔር አምስተሰፍዎ በመላእክት ወከንቱ ተእምኖ በሰብእ።» «በፍጡር የሚታመን ሁሉ የተረገመ ይሁን! በመላእክት እትታመኑ፡ ማዳን

በማይችሉ በሰው ልጆችም እትታመኑ፡፡ በሰው ከመታመን ይልቅ በእግዚአብሔር መታመን ይሻላል፤ በመላክት ተሰፋ ከማድረግም በእግዚአብሔር ተሰፋ ማድረግ ይሻላል፤ በሰውም መታመን ከንቱ ነው፡፡» እያልህ ደጋግመህ ንገራቸው፤ መዝ. 118+8-9፤ 146+3-7፤ 17+5-8፤ ሕዝ. 3+1-21፤ ማቴ. 18+15-17፤ ሉቃ. 9+23-27፤ ዮሐዋ. ሥራ 26+14-18፡፡

«ዘይሰምዕ ይሰማዕ፤ ወዘየዐቢ ይዕበይ» «የሚሰማ ይሰማ፤ የማይሰማ አይሰማ» ሕዝ. 3+27፤ ራእ. 22+10-12፡፡

ሃይማኖት ማለት አምነህ የምትሄድበት መንገድና ሄደህም በእርግጥ የምትገባበት አገር ወይም ሕያው መኖሪያ ማለት ነው፡፡ ወይም ገና ያልታየውን መንግሥተ ሰማያት በዐይነ ልቡና አይቶ፡፡ በእደ ሕሊና በተሰፋ ጨብጦ መያዝ፡፡ ወይም ከሁሉ በፊት አምላክህን፡፡ ቀጥሎም ሰውን ሁሉ እንደ ነፍሱ መውደድና ማፍቀር ማለት ነው፤ ማቴ. 5+9፤ 42-48፤ 22+37-40፤ ሮሜ 8+24-25፤ 2ቆሮ. 4+18፤ ዕብ. 11+1፡፡

ሃይማኖት ለሚባል ሁሉ ዋናው ፍሬ ነገሩና ምንጩ የመንገዱ ትርጓሜ ፍቅር እንደሆነ እንዳንድ አዝማሪዎች እንኳ ሳይቀሩ በሚከተለው ድርሰት ገልጸውታል፡፡

ውዳሴ ማርያም ቃል ትምህርት
መዝገበ-ቅዱሴ ሰዓታት
ድን ዝማሬ መዋሥዕት
ትንሽ ፍሬ አጣሁበት፤
የጋላን ሃይማኖት ይዣለሁ
ወንድሜን እወዳለሁ፡፡

የፍቅር አባት መምህራችን ክርስቶስ እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ ደቀ መዛሙርቱ መሆናችሁ በዚህ ይታወቃልና፡፡ እኔ በሄድኩበት መንገድ ተከተሉኝ ብሎልልና፤ ዮሐ. 13+34-36፡፡

ይህ መንገድና ይህ አገር (በር) ግን ቅዱሳት መጻሕፍት (ብሉይና ሐዲስ) እንደሚነግሩን መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ ብቻ ነው፡፡ እርሱ ራሱ ባለቤቱ ኢየሱስ ክርስቶስ «እነ ውሕቱ ፍፍትኒ፡፡ ወጽድቅ፡፡ ወሕይወት፤ ወአልቦ ዘይመጽእ ንበ እብ ዘእንበለ እንተ ንቤየ፡፡» ዮሐ. 14+6፤ ዕብ. 7+25፡፡ «እነ ውሕቱ እንቀጽ እባግዕ ዘበእማን፤ ዘበእ እንተ ንቤየ ይድኅን፤ ወይረክብ ምርእየ፡፡» ዮሐ. 10+9፡፡

«እማን አማን እብለከሙ ዘይሰምዕ ቃልየ ወዘየእምን በዘፈነወኒ ይረክብ ሕይወተ ዘሰዓለም፤ ወኢየሐውር ውስተ ደይን፤

እላ ዐደወ እሞት ውስተ ሕይወት፤» ዮሐ. 5+24 «ወይቤላ ኢየሱስ እነ ውሕቱ ትንሣኤ ወሕይወት፤ ዘየእምን ብየ እመኒ ሞተ የሐዩ ወኩሱ ዘሕያው ወየእምን ብየ ኢይመውት ሰዓለም፡፡» ዮሐ. 11+25፡፡ «እውነት እውነት እላችኋለሁ፤ ማንም ቃሌን ቢጠብቅ ሞትን ሰዘሰዓለም እያይም፡፡» ዮሐ. 8+51፡፡ «ደጃ እኔ ነኝ፤ ማንም በኔ የሚገባ ይድናል፤ ቸር ጠባቂ እኔ ነኝ፤ ቸር ጠባቂ ራሱን ስለ በኅች ይሰውጣል፤ እኔ ሕይወት ክነትርፋ እንዲሆንላችሁ ብዬ መጣሁ፡፡» ዮሐ. 10+7-15፡፡ «እኔ የዘላለምን ሕይወት እስጣቸዋለሁ፤ ማንም ክእጃ ሊነጥቃቸው አይችልም፡፡ እኔና አብ እንድ ነንና፡፡» ዮሐ. 10+28-30፡፡ «እነ ውሕቱ ብርሃኑ ሰዓለም፡፡ ዘተለወኒ ኢየሐውር ውስተ ጽልመት፡፡ አላ ይረክብ ብርሃኑ ሕይወት፡፡» ዮሐ. 8+12፡፡ «የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ፤ ወደእኔ የሚመጣ አይራብም፤ የሚያምንብኝም ለዘሰዓለም አይጠማም፡፡» ዮሐ. 6+35 «በወልድ የሚያምን የዘሰዓለም ሕይወት አለው» ዮሐ. 3+36፡፡ ሥጋዬን የበላ፡፡ ደሜንም የጠጣ የዘሰዓለም ሕይወት አለው፡፡» ዮሐ. 6+54 «በኔ የሚያምን የሕይወት ውሃ ፈሳሽ ከሆዱ ትፈሳለች፡፡» ዮሐ. 7+38 «አማን አማን አብሰክሙ ዘየእምን ብየ በ ሕይወተ ዘሰዓለም፡፡» ዮሐ. 6+47፡፡ በእኔ የሚያምንብኝ ሁሉ በጨለማ እንዳይኖር ብርሃን ሁኔ ወደ ዓለም መጣሁ፡፡» ዮሐ. 12+46፡፡ «በኔ እመኑ እኔ ሕያው ነኝና፤ እናንተም ሕያዎን ትሆናላችሁ፡፡» ዮሐ. 14+11-19፡፡ «እኔ ሰጽድቅ እመሰክር ዘንድ ወደ ዓም መጣሁ፡፡» ዮሐ. 18+37፡፡ «ኢየሱስም በመካከላቸው ቆሞ ለላም ሰእናንተ ይሁን፡፡» ዮሐ. 20+19፡፡ «ሰላሜን እስጣችኋለሁ፡፡» ዮሐ. 14+27፤ 20+19፡፡ «ወደ እኔ ኑ» ማቴ. 11+28፤ «ክእኔም ተማሩ» ማቴ. 11+30፤ «በእኔም ጽኑ» ዮሐ. 15+4፤ «እነ ውሕቱ ጉንደ ወይን ዘጽድቅ፡፡ ወእንተሙሂ አዕጹቂሁ፡፡ ወእመቦ ዘኢነበረ ብየ ይገድፍዎ አፍኣ ከመ ዐጽቅ ይቡሱ፡፡ ወያውዕይዎ በእሳት፡፡ ወበእንተዝ ንበሩ በፍቅረ ዚእየ፡፡» «እኔ የወይን ግንድ ነኝ፤ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ፡፡ . . . በኔ የማይኖር ቢሆን እንደ ቅርንጫፍ ወደ ውጭ ይጣላል፤ ይደርቅማል፤ እነርሱንም ሰብስበው ወደ እሳት ይጥሉአቸዋል፤ ያቃጥሉአቸውማል፤ . . . በፍቅሬ ኑሩ፡፡» ዮሐ. 15+1-10፡፡ እያለ አስተካክሎ ነግሮናል፡፡ ጽድቅ ሲል በዕብራይስጥ ቃል ቅኑ፡፡ ቀጥ ያለ፡፡ የማያሳስት አውነተኛ መንገድ ማለት ነው፡፡ ይህን መንገድ ፈልሞልን (ቀይሶልን) የምንገባበት፡፡ አገርም ለማሰናዳት የሄደልን ግን ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው፤ ዮሐ. 14+1-4፤ ዕብ. 4+14-16፡፡

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «አልቦ ዘዐርገ ውስተ ሰማይ ዘእንበለ ዘወረደ እምሰማይ፤ እመጽእ ካዕበ ወእነ/ሥእከሙ

ገቢየ ስመ ተሃልፈው አንትሙኒ ገበ ሀሰኩ እነ።» ዮሐ. 3+13፤14+3። በታ ላዘጋጅላችሁ ሄጃለሁ፤ ተመልሼ መጥቼ ወደ ቤቴ መገግሥተ ሰማያት ላስገባችሁ። ከኔ ጋር እንድትኖሩልኝም። ከአባቴ ጋር ላስታርቃችሁ። ላማልዳችሁ ነውና ትእዛዜንና ሕጌን እየፈጸማችሁና ትምጃ እመገግሥትክ ብላችሁ ጸሎት እያዘወተራችሁ በተስፋ ነቅታችሁ እስከመጣ ድረስ ጠብቁኝ ብሎ አዘዘናል። ስለዚህ እርሱን ብቻ አማላጃችን መሆኑን አምነን ሌሎችን የማይጠቅሙ የፍጡራን አማላጆችን ትተን። «አነሆ ሰሁሱ ለክፍንጃጃ እንደ ሥራው አሰጠው ዘንድ ፈጥኜ እመጣለሁ፤ ዋጋዬም ከኔ ጋር ነው።» ራእ. 22+12 ስላሰን። ጌታ ሆይ! ኢየሱስ ና እያልን የእርሱን ትእዛዝ ብቻ እየፈጸምን። በኃጢአታችን እያዘንን እርሱን መጠበቅ ይገባናል። አሁን ግን የአማላጅነቴን ነገር ሽማግሌው ሐዋርያው ዮሐንስ የነገረንን እውነተኛ ምክር እንስማ። «ልጆቼ ሆይ! ኃጢአትን እንዳትሠሩ። ከእናንተ ማንም ኃጢአት ቢሠራ ግን ከአብ ዘንድ ኢየሱስ ክርስቶስ ጻድቅ አማላጅ አሰን።» ይሰናል እንጂ እኔ ወይም እናቴ አሰንላችሁ አይልም፤ 1ዮሐ. 2+1-2፤ ዮሐ. 19+25-27።

እውነተኞች ክርስቲያኖች ማለትም ዐሥሩን ቃላት አሪትና ስድስቱን ቃላት ወንጌልን አጥንቶ። ፈጣሪውን ብቻ በሃይማኖት እጅ ይዞ። በሠሩት ኃጢአት እያዘኑ። ዘወትር ወደርሱ እየጮሁ ምሕረትን ከመሐሪው እየሰመኑ በጸሎት ተግባርና ነቅቶ መኖር ነው። የማይሰሙ ምውታንን አስምሩኝ ከማለት የሚሰማውን ሕያው ማረኝ ማለት ይበልጣል፤ መዝ. 51+1-4፤ ማቴ. 24+42-51፤ ዕብ. 7+8-28።

«ሥቃያቸውንና ጩኸታቸውን ሰማሁ፤ ላድናቸውም ወረድሁ።» ዘፀ. 3+4-8። «ወደ እኔም የጮኸ እንደሆነ። መሐሪ ነኝና እኔ አሰማዋለሁ» ዘፀ. 22+27 «ለአንቺ የሰበሰብኻቸው ሁሉ ዓውሱ ነፋስ ይወስዳቸዋልና በጮህሽ ጊዜ ሲያድኑሽ እይቸሉም።» ኢሳ. 57+13። «የዚያን ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ትጮሃለህ፤ እርሱም እነሆኝ እቤት ይልሃል።» ኢሳ. 58+9 «እንግዲህ ሃይማኖት ማለት ከመስማት ነው፤ መስማትም ከእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው።» ሮሜ 10+16።

ምዕራፍ 2

ማይ ገዘፀምኩ ምክሪ ገዢዎቼ

አቴም ኢትዮጵያውያን አሕዋተይ፤ እቲ ብዘይ ፍልጠት እምላኽ እተማላለስኩሙሉን ፍቓድ እህዛብ ዝገበርኩምሉን ዝሓሰፈ ዘበን ይእኸልኩም፤ 1ጴጥ. 4+1-3። ካብ ደጊምሲ ተንስኦ ንቐሎ በርትዑ ሰባኡት ኩኑ ኣብ እምነት ክርስቶስ ጥራይ ፅንዑ፤ 1ቆሮ. 16+13። በይዛኻትኩም መርምርዎም ንኹሉ ተፃዘቡም ነቲ ፀፅቡቑውን ኣፅኒዕኹም ሓዙዎ፤ ካብቲ ከከፋኡን ሓሕማቑን ህደሙ ናብቲ ቅነዕን ፀቡቑን ሰናይን ልገቡ፤ 1 ተሰ. 5+15-24።

ከመይከ ናብቲ ኣረጊት ልማድን ዘይጠቅም ኣረጊት ፅድቅን ፍሪ ዜብሉም ብዙሕ ዝፃይነቱ ጋሻ ሃይማኖትን እትኸዱ? ንብርሃኑ እምሮኹም ብመብራህቲ ነብያትን ሓዋርያትን እናተ መራሕኹም ናብቲ ንምድሓን ኤትዓብዩሉ ሕዋስ ዜብሉ ፅሩይ ፀባ ወንጌል መጻእኹም ግዳ ብዘይ ዋጋ ዘይትእገዱም ሓቂ ዘይትፈርዱ? ከላዕ መእዘከ ኢኹም ብኸልተ እግር - ልቢ እትኸዱ? ንምድሓንኩም ዚኸውን ነገር ንምግባር ሎሚ እናፈራሕኹም ስርሑ ሕጊ እናሓሉኹም ብሓጢአትኩም ድማ እናሓዘንኩም እንቀጥቅጡም እምበድብዱ፤ ንፈጣሪኹም እይተሕዘንዎ ሑሩ ብዚብሃል ሰይፊ ኸይትሕረዱ፤ ስንቅኹም ቋፅሩ ብጥምየት ስይትነዱ፤ ሰብዶ ይምለስ እዩ እንድሕር መቓብር ወሪዱ፤ እነ ነገርኩኹም ፅባሕ እብ ናይ ዘሰዓለም ሓዊ ስይትእጉዱ፤ እምበእርሲ ምክሪ ጴጥሮስ ሓዋርያ ሰሚዕኹም በይዛኻትኩም ተማዓዓዱ ገነት ክትሓትውዎ በቲ ፍቁር ወዱ ሓቅን ፍቕርን ሓዙ ሓሰት እይትወደዱ።

፫. እቲ ብፍልጠት ክብሩን ደግነቱን ዝፀውዓና እምላኻዊ ሓይሉ ንህይወትን ንፍርሓት እግዚእብሄርን ዚኸውን ኩሉ ካብ ዚህበና፤

፬. ብኣኡ እታ ክብርትን ዓባይን ተስፋ ዝረኽብና ኣብ ዓለም ብፍትወት ስጋ ካብ ዘሉ ጥፍእት ወጺእኹም ተማቐልቲ እምላኻዊ ባህርይ ምእንቲ ክትኮኑ፤

፭. ብትግሃት ዘበለ ተጋደሉ ኣብ እምነትኩም ደግነት ወሰኹ ኣብቲ ደግነትውን ፍልጠት፤

፮. ኣብታ ፍልጠት ከእ ምግታእ ርእሰኻ እብቲ ምግታእ ርእሰኻ ድማ ዓቕሊ እብቲ ዓቕልኻውን ፍርሓት እግዚአብሔር፤

ጁ. አብ ፍርሐት እግዚአብሔር ድማ ምፍቃር አሕዋት አብቲ ምፍቃር አሕዋትውን ፍቕሪ ንኹሉ ሰብ።

፩. እዚ ነገራት'ዚ እንተልዩኩም እናማዕበሉ'ውን እንተኸደ ንምፍላጥ ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ሃካያትን ሰዩፍርዩን ክትኩኑ እይሓድገኩምን እዩ።

፪. እቲ እዙ ነገርዚ ዜብሉሉ ካብቲ ናይ ቀደም ሓጢአቱ ምፅራዩ ዝረበዒ ዕጩ ነቲ አብ ቀረባ ዘሎ ጥራይ ዚርኢ እዩ።

፫. (ዚመሰል) ሰለዚ አንቲም አሕዋትና ንምፅዋዕኹምን ምሕራይኩምን ክተፅንዑዎ እዚ ካትኩም ተጋደሉ። እዚ እንተገበርካትኩምሲ ከቶ አይክትንደልህዑታን ኢኹም።

፬. ከማኸውን ናብቲ ናይ ጉይታናን መድሓኒናን ኢየሱስ ክርስቶስ ዘለዓለማዊ መንግስቲ ምእታው ብምልእት ኪወሃበኩም እዩ። 2ኢጥ. 1+3-11።

እምበእርከስ ንኹሉ ኸፍእትን ጉርሕን ግብዝናን ቅንእን ኩሉ ሓሜትን አርሕቐዎ። እግዚአብሔር ሕያዋይ ምኃኑ ጥፂምኩምዎ እንተ ኸይንኩምሲ ብእኩ ንምድሓን ምእንቲ ኸትፃብዩ ከምቶም ሕዚ እተወልዱ ሕፃናት ነቲ ሕዋስ (ውጥንቅጥ) ዜብሉ መንፈሳዊ ፀባ (ወንጌል) በሃጉዎም ናብቲ ብሰብ ንዑቓ ብአምላኽ ግና ሕሩይን ክቡርን ዝኹነ ህያው እምኒ (ኢየሱስ ክርስቶስ) ናባኡ ቐረቡ። ንሱ ድማ ነቲ ሓቅን ሓሶትን ፈሊኹም ንኸትፈልጡ ንፃይኒ - ልቦናካትኩም ብመንፈስ ቅዱስ ገይሩ ከብርሆ እዩ። ብእኩ ዚእምን ድማ ከቶ አይኪሓፍርን እዩ። ንዕኡ ንበይኑ ካብ ሕዚ ንዘለዓለመ ዓለም ሰብሓት ይኹኖ አሜን። መዝ. 34+8፤ 1ኢጥ. 2+1-10፤ ኤፌ. 1+17-18።

ትርጓሚ

ውሃ ሰተጠሙ ምክር ለሚሰሙ

እናንተ ኢትዮጵያውያን ወንድሞቼ፤ ያ እምላክን ባለማወቅ የተመላለሳችሁበትና የአሕዛብን ፈቃድ ያደረጋችሁበት ያለፈው ዘመን ይብቃችሁ፤ 1ኢጥ. 4+1-3። ከእንግዲህስ ተነሡ፤ ንቁ፤ በርቁ፤ ጉልማሶች ሁኑ፤ ክርስቶስን ብቻ በማመን ጽኑ፤ 1ቆሮ. 16+13። ሁሉን ፈትኑ መልካሙንም ያዙ፤ ከማናቸውም ዐይነት ክፉ ነገር ራቁ፤ 1ተሰ. 3+15-24።

እንዴትስ ወደ አሮጌ ልማድና ወደማይጠቅም አሮጌ ጽድቅ፥ ፍሬ ወደሌለውና ወደ ልዩ ልዩ እንግዳ ሃይማኖት ትሄዳላችሁ? ይልቁንስ ለአእምሮአችሁ ብርሃን በነቢያትና በሐዋርያት መብራት ብትመሩ ለመዳን ወደምታድጉበት ጭማሪ (ድብልቅ) ወደሌለው ንጹሕ የወንጌል ወተት መጥታችሁ ያለዋጋ ለምን አትሰተናገዱም? እውነትንስ ለምን አትፈርዱም? በሁለት እግረ ልቡና (ሐሳብ) የምትሄዱትስ እስከ መቼ ድረስ ነው? (የምትራመዱ) ለድኅነታችሁ የሚሆን ነገር ለማድረግ ዛሬ እየፈራችሁ ሥሩ፤ ሕግን እየጠበቃችሁ በግጢአታችሁ ደግሞ እያዘናችሁ ተንቀጥቀጡ፤ ራዱም። ፈጣሪያችሁን አታሳዝኑት፤ «ሐሩ» በሚባለው ሰይፍ እንዳትታረዱ፤ ሰንቃችሁን ቋጥሩ በረጋብ እንዳትነዱ፤ ሰዎች ይመለሳሉ ወይ ወደ መቃብር ከወረዱ? እኔ ነገርኋችሁ በዘላለም እሳት እንዳትማገዱ፤ እንግዲያውስ የሐዋርያው ጴጥሮስን ምክር ለምታችሁ እባካችሁ ተለናዱ፤ ወደ ገነት እንድትገቡ በፍቁር ወልዱ፤ እውነትና ፍቅርን ያዙ ውሸትን አትውደዱ። ፫. የመለኮቱ ኀይል በግዛ ክብሩና በበጎነቱ የጠራን ለሕይወት እግዚአብሔርን መምለል የሚሆነውን ነገር ሁሉ ሰለለጠን፤

፬. በእርሱ የከበረችውንና ታላቋን ተለፋ ያገኘን በዓለም በሥጋ ምኞት ካለው ጥፋት ወጥታችሁ ከመለኮት ባሕርይ ተካፋዮች እንድትሆኑ፤

፭. በትጋት ተጋደሉ፤ በእምነታችሁ በጎነትን ጨምሩ፤ በበጎነትም ዕውቀትን፤

፮. በዕውቀትም ራስን መግዛት፤ ራስንም በመግዛት መጽናትን፤ በመጽናትም እግዚአብሔርን መምለል፤

፮. እግዚአብሔርን በመምስል፡ የወንድማማች መዋደድ (መተሳሰብ)፤ በወንድማማች መዋደድ ፍቅርን ጨምሩ፤

፳. ይህ ነገር ካላችሁ፡ እያደገም ቢሄድ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ሰማወቅ ሰነፎችና የሚያፍሩ እንድትሆኑ አይተዋችሁም፤

፱. ይህ ነገር የሌለው ከቀድሞው ጎጢእቱ መንጻቱን የረሰ ዕውር፡ በቅርቡ ያለውን ብቻ የሚያይ ነው የሚመስል፤

፲. ስለዚህ እናንተ ወንድሞቻችን መጠራታችሁንና መመረጣችሁን ታጸኑ ዘንድ ከፊት ይልቅ ትጉ። እነዚህን ብታደርጉ ከቶ አትሰናከሱም።

፲፩. እንዲሁም ወደ ዘላለሙ ወደ ጌታችንና መድኅኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥት መግባት በሙላት ይስጣችኋልና፤ 2ጴጥ. 1፡3-11።

እንግዲህ ከፋትን ሁሉ፡ ተንኮልን ሁሉ፡ ግብዝነትንም ሁሉ ቅንካትንም፡ ሐሜትንም ሁሉ እስወግዳችሁ፡ ጌታ ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ እንደሆነ፡ ሰመዳን በእርሱ እንድታድጉ አሁን እንደተወሰዱ ሕፃናት ያልተቀላቀሰ መንፈሳዊ ወተት (ወንጌል) ተመኙ። በሰው ወደ ተጣስ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ወደ ተመረጠና ክቡር ወደሆነ ሕያው ድንጋይ (ኢየሱስ ክርስቶስ) ወደ እርሱ ቅረቡ። እርሱም እውነቱንና ውሸቱን ሰይታችሁ እንድታውቁ ዐይነ ልቡናችሁን በመንፈስ ቅዱስ ያበራዋል። በእርሱ የሚያምን ከቶ እያፍርም፤ ሰእርሱ ብቻ ከዚህ ሰዓት ጀምሮ እስከ ዘሰዓሉም ምስጋና ይሁን፤ አሜን፤ መዝ. 34፡8፤ 1ጴጥ. 2፡1-10፤ ኤፌ. 1፡17-18።

ምዕራፍ 3

ልዩ ደብዳቤ

ሰማከብርህ ወንድሜ አቶ ማመን ብቻ

እጅጉን ሰጤናህ እንደምን አለህ? እኔ ግን ኪዳንን የማይከፋ፡ በጭንቅ የሚረዳ ያባቶቼ የአብርሃምና የይሥሐቅ፡ የያዕቆብና የዮሴፍ አምላክ፡ ሕዝበ እስራኤልን ከምስር (ከግብጽ) ባርነት እውጥቶ ባሕረ ኤርትራን በእደ-ሙሴ አሻግሮ፡ በእደ ኢያሱም ምድረ-ርስት ከነፃንን ያወረሰ እውነተኛው አምላክ ይክበር ይመስገን በጣም ደኅና ነኝ።

ውድ ወንድሜ ሆይ በዓለም ተገናኝተን ቃል ስቃል እስክንጫወት ድረስ ይህችን ተግሣጽና ምክር የተባለችውን ትንሽ ደብዳቤ እጽፍልህ ዘንድ ሕሊናዬ እነሣሣኝ።

ወዳጄ ሆይ በዚህ ዓለም ከሁሉ በፊት እምነትን (ፈረሃ እግዚአብሔርን) የሚመስላትና የሚስተካከላት ነገር (ጥበብ) እንደሌለ ሁላችንም ማወቅ ይገባናል፤ ኢዮ. 28፡12-38። ሰውም የተፈጠረው የእምነት ባለቤትና እገልጋይ እንዲሆን ነው፤ እምነት የሌለው ሰው ግን ከእንስሳት ጾታ (ወገን) ካልሆነ በስብእነት ጾታ ገብቶ ሊቈጠር ከቶ አይችልም፤ መዝ. 49፡20። በእምነትም በዓለም ላይ ካለው የፈተና ወጥመድ አምልጦ፡ በሞት ጊዜም የተስፋና የደስታ ዕረፍት ሲገኝ ይችላል።

ስለዚህም ቅዱሳት መጻሕፍት እንደሚነግሩን የሚታመነው ሰማይና ምድርን የፈጠረው ፩ እምላክ ብቻ ካልሆነ በቀር ሌላ ከቶ የሚታመን የለም፤ ማር. 12፡28-33።

ወዳጄ ሆይ! እኛ የክርስቶስ ወገን ክርስቶስውያን የምንባለው ግን ሰደኅነታችን ከሰማይ ወርዶ የተስቀሰውን ወልደ-አምላክ ኢየሱስን ብቻ እምነን (ይዘን) በትእዛዛቱ ካልተመላሰስን፡ እንኳን ከሚመጣው ዐዲሱ የደስታ ዘላለማዊ ዓለም ልንገባ ይቅርና በዚህ በኃላፊው ዓለምም ቢሆን ሐዘንና ሥቃይ ካልሆነ፡ አንድ ቀን እንኳን ደስታና ዕረፍት ልንቀምስ ከቶ እንችልም፤ ዮሐ. 3፡36፤ ሮሜ 2፡3-11።

አሁን ግን እምነት ከሰው ጋርና ለሰው ተፈጥራሶችና ሰው አስቀድሞ እውነተኛይቱን እምላካዊት እምነት በሕሊናው መርምሮ ተረድቶ እምኖ መያዝ ይገባዋል። እምነት ግን የሁሉ ሰውና የጅምላ ጉዳይ አይደለችም፤ 2ተሰ. 3፡1-5። የግል ግብር ስለሆነች እማች

ሁኔታዋ ምን እንደሆነ፡ ቁመትዋና ሰፋትዋ ከፍታዋና ጥልቀትዋ (ኤፌ. 3፡14-19) መርምሮ ክቡር ዋጋዋም መንግሥተ ሰማይ መሆኑን አስተውሎ ሊያምን ይገባዋል። ሳይመረምሩና ሳይረዱ አማኝና ማሳበረተኛ መሆን ግን ጉም ዘገንና ነፋስ ጨበጥ መምሰል ይባላል። እህል ተቋጥሮ ቢቀመጥ አይጠቅምም፤ ተበጥሮና ተፈጭቶ፡ ተነፍቶና ተበክቶ ተጋግሮ ቢበላ ግን ሕይወትነቱ ይታወቃል። እንደዚሁ እምነትም መኖሩ ብቻ አይበቃም፤ ህላዋዋን የሚያስታውቅ የሚንቀሳቅስ ሕይወት ያለው፡ የሚታይና የሚበላ ፍሬ ወይም ሕያው ምግባር ሊኖርባትና ሊገኝባት ይገባል። ሰው የተፈጠረው፡ ከወዴት እንደመጣና ወዴትም እንደሚሄድ፡ ማን እንደፈጠረው፡ ምን ሊሠራም እንደተፈጠረ ሊያስብና መርምሮ ፈጣሪውን ዐውቆና እምኖ ለማገልገል ነው፤ ኢዮ. 10፡8-13፤ ሚክ. 6፡8።

የተወደደህ ወንድሜ ምእመን ሆይ! የዘመኑ ልጆች ዕድላችን ሁኖ እግዚአብሔር አንድ ሆኖ ሳለ የክርስቲያን ሃይማኖት ግን ማሠርና መፍታት በሚሰው እርእስት በ13ኛው ምዕራፍ እንደተመሰከተው ቁጥሩና ባህሉ፡ ሰሙም ከ20 እስከ 30 ዓይነት ይሆናል። ሌሎችም የፈጠራ ሃይማኖቶች ደግሞ ከሕይወት፡ ጥንቋላ፡ ፊሎሶፊ፡ አስተሳሰብ ማተሚያ ሳይንስ ፖለቲካ ናቸው፤ መጨረሻቸው ወይም ዋናቸው እነ ራስ እቶሚክ እነ ዐፂ ሃይድሮጅን የሚባሉ ዓለምን ሊያላልፉ የሚችሉ፡ የሰው ልጆችን ከጭንቅና ጥርጣሬ እያደረሱ የሚያስቸግሩ በፈሪሃ እግዚአብሔር ላይ ያልተመሠረቱ በተጥባበ ሰብእ (በሰው ጥበብ) ሰጊዜው የቆሙ ብዙ ሃይማኖቶች በዓለም ሞልተዋል።

ስለዚህ በዐይነ-ልቦናህ ወንፊት፡ በእዝነ-ልቦናህም ወንጠፍት (ማጥሪያ) ሰካበትና ሁሉንም እምላክ በሰጠህ ብርሃነ እእምሮ ነፋፍተህና አጣርተህ፡ በቅዱስ መጽሐፍ ሚክሮስኮፕ ነጽረህ (እይተህ)፡ እውነቱን ከሐሰት ሰይተህ እመን እንጂ ዐዋቂዎች ነን እያሉ ለዎች የፈሰሰቱትን ወይም የፈጠሩትን ፍሬ የማይገኝበትን የማይታይና የማይጨበጥ ረቂቅ ወሬ ሁሉ ላትመረምር ማመን ብቻ እትሁን። በሰው ውስጥ ያለው መንፈስ እግዚአብሔር የመከረውን ሳይቀር ጠልቆ ይመረምራልና መርምር! 1ቆሮ. 2፡4-13።

ሌላው ሁሉ ይቅርና ከሰማይ የወረደችው የወንጌል ፀሐያዊት እምነትም ብትሆን፡ የላይ ብልትዋንና የውስጥ እንጀትዋን እንበባህ መርምረህ ከመጸሕፍተ ሐሰት እውነተኛነትዋን ላትረዳት በልማድ ብታምናት ከቶ እትረባህም።

2. የተጻፈውን ሁሉ ማንበብና መመርመር ይገባል! እውነተኛ ሕይወትና መልካሙን ቃላት ግን እምኖ የፍሬውን ፍጻሜ እይቶ እጥብቆ መያዝ ነው፤ 2ቆሮ. 13፡5፤ ኤፌ. 5፡10።

ሀ. ውድ ወንድሜ ሆይ! ክፉ ከሚመስል ሁሉ ሸሽ! ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመጣበት ጊዜ መንፈሳችን፡ ነፍሳችን፡ ሥጋችን ሁለንተናችንም ያለ ነውር ተጠብቆ ይገኝ ዘንድ እየተመኘ ሆነ፡ በሰማያዊት ኢየሩሳሌም ለመገናኘት ያብቃን እልሃለሁ። ሰላመ እግዚአብሔር ፍጥረቶቹን ይጠብቀን! አሜን! 1ተሰ. 5፡15-28፤ 12ኢጥ. 3፡14።

ፈ. ወዳጄ ሆይ! በሰነፎች ሰሕተት ተወስደህ ከጽኑይቱ ዳወንጌል እምነትህ እንዳትወድቅ ተጠንቀቅ። የእግዚአብሔር ተስፋ የአይዘገይምና ነቅተህ ትጠብቀው ዘንድ እደራዬን እጥልብሃለሁ። የሰው-ሰና ጴጥሮስ «በጊላኛው ዘመን በፈቃዳቸው የሚሄዱ መንፈስ የሌላቸው ሥጋውያን የምጽእቱ ተስፋ የለም ብለው የሚክዱ ርቅስይጣናትን ትምህርት የሚከተሉ ፈዘኞች እላጋሙች ይነሣሉ።» ተብለው የነገሩን የማይታበል ቃላቸው በእርግጥ ለዛሬው ዘመናችን ጥተናገሩት መሆኑን የተረዳሽው ሁን! 1ጢሞ. 4፡1-7፤ 2ጢሞ. 2፡1-9፤ 2ኢጥ. 3፡1-18። እንተ ግን ምእመን ሆይ! ከዚህ ሁሉ ሸሽ! የያዘውን እክሊል ማንም እንዳይወስድብህ ነቅተህ ተጠንቅቀህ ጠብቅ! እውነትን ፈልገህና መርምረህ እግኝትና እጥብቀህ ያዛት! ነገ የሚሆነውን አታውቅምና መንፈሳዊውን ነገር ለነገ አትበል! ሥጋን የሚገድሉትን አትፍራ! እየዋሹ መቶ ዓመት ህክመኖር እንድ ቀን እውነትን ተናግሮ መሞትና መንግሥተ ሰማያት በመግባትን ምረጥ! ፍርህትንና ድፍረትን ጊዜያቸውንና ቦታቸውን ሳይተህ እወቅ እንጂ ሕሊናህን በሁለት ነገሮች እታፈራርቀው፡ ከየዋሆች ጋራ እንደ ርግብ የዋህ፡ ከተንኩለኞች ጋራ እንደ እባብ ተንኩለኛ ሁን! ትዕግሥትን ጓደኛህና ገንዘብህ እድርጋት! ፍሬ ለማይገኝበት ሰባልቱቶች ተረትና ክርክር እፍህን እትክፈት በቅዱሳት መጻሕፍት ያልተገሰጸውን ቃላትና ሕሊናህም ከማይደርሰው ትርጓሜና ምርምር አትግባ እትቅረብም።

አባታችን ቅዱስ ያሬድ «ሥላሴ ይትነከር ወኢይትነገር» እንደሚለን ዕፁብ ድንቅ መንክር ወመድምም ብለህ እምነህ አመሰግን እንጂ፡ የሦስትነትን ምስጢር ፈልጌና መርምራ እገኘዋለሁ ብለህ አትድከም! ዘዳ. 29፡29፤ መክ. 12፡12-14።

ውድ ወንድሜ ሆይ! ምን እበላለሁ እያልህ አትጨነቅ! እስቀድመህ የእግዚአብሔርን መንግሥቱንና ጽድቁን ፈልገህ ብትይዝ ሁሉንም በገዛ እጁ ይጨምርልሃል። ማናቸውም ዓለማዊ ነገሮችና የሥጋ ፍትወቶች አካሊልህን እንዳይዘርፉህ በጸሎትና

በገጽሕና ነቅተህ ጠብቅ። እውነትና ትሕትናን፥ ትዕግሥትና ርኅራኄን የሕይወት ዘውድ አድርገህ ያዛቸው። ክፉ ላደረጉበህ ይቅርታን እየሰጠህ በጎ መልሰላቸው እንጂ፥ በማንም ላይ ቂም አትያዝ፤ የሴት ባሕርይ ደካማና ለነፍ መሆኑን እውቀህ ስሚሰትህ ራራላትና ተንከባክበህ ያዛት፤ 1ጴጥ. 3፥7።

ደንቆርን ተቆጥቶ እንዳይጠላህ አትምከረው እግዚአብሔርን የሚፈራ ጠቢብን ለመምከሩ አትታክት፤ ከሰው ሁሉ ጋር በፍቅርና በጥበብ ኑር፤ ሰውን ሀብታምና ትልቅም ቢሆን ሰለ እውነት ስትል አትፍራው፥ አትፈረውም። የጎጥእን ሕይወትና ኑሮ እንደ ሊባኖስ ዛፍ ሰፍቶና ረዝሞ ብታየው በቅጽበት ዐይን ግላፊ፥ ረጋፊና ጠፊ ነውና ናቀው እንጂ አትቅናበት፤ ወዳጁ፥ ወንድሜ፥ ሚሰቴ፥ ልጄ ብሰህ ሰውን አምነህ ምስጢርህን አታውጣ። ሰለምን ብትለኝ የዘመኑ ሰው ልቡ እንደ አስሰት በየጊዜው ተለዋዋጭ ሁኗልና ነው። በመከራ ጊዜ ዘምር፤ በደሰታም ጊዜ ፍራ፤ የሰካር ጓደኛና የመጠጥ አመለኛ እንዳትሆን አደራህን፤ ድሆችና ሐዘንተኞችን በተቻለህ ሁሉ እርዳ አጽናና፤ ለቁጣ ሰፍራ ስጠው እንጂ በጥቃቅኑ ነገር አትቆጣ፤ በዕድሜና በሀብት እኩያህ ካልሆነ ሰው ጋር ጓደኝነትን አትጀምር፤ ከመፋቀር በፊት የሰውን ዓመልና ጠባይ መዝን፤ ገንዘብህን እክብረህ ያዘው እንጂ በማይገባ ቦታ አታውሰው፤ የሐሳብህን መግለጫ ትንሽ መጽሐፍ ጽፈህ ለላትም፤ ባለ ጸጋ ለመሆን አትድከም፤ ከሰሰት ተጠንቀቅ፤ ለመናገር ታገሥ ለመስማትም ቸኩል፤ ከመጠጥ ጥሩውን ከወፊ አተላውን ምረጥ፤ ያነሰበከውን የስማኸውን ነገር ሁሉ በሕሊናህ መርምረህ ሳታሰተውሰው አትመነው፤ ሌትና ቀን ሕገ እግዚአብሔርን ብታስብ እካሄድና ኑሮህ የተከናወነ ይሆንልሃል መዝ.1፥1-3። ምርምር ስተባለችው በቅዱስ መጽሐፍ ከተማ ተጻፈ፤ ከወንድምህ ዘመንፈስ ቅዱስ አብርሃ ዓድዋ 1941 ዓ.ም ዘኢትዮጵያ ደኅና ሁን ለሜን።

ምዕራፍ 4

ቅዱስ መጽሐፍ

ይህ መጽሐፍ የእግዚአብሔር ነው እንጂ የሰው መጽሐፍ አይደለም። እርሱ በመለኮታዊ ጥበቡ በቅዱሳን ሰዎች አድሮ ፀመንፈሱ እየመራ እስጽፎና ለዘለዓለም ጠብቆ እየሰፋፋው ይኖራል፤ 2ጴጥ. 1፥21፤ 2ጢሞ. 3፥16-17። ይህ መልእክት ለዘለዓለማዊ ሕይወትና መድኃኒት ሰብእ እንዲሆን ብሎ ሰፍጥረቱ ሁሉ ከሃሌ ኩሱነቱን (ሁሉን ቻይነቱን) እንዲገልጽሰትና ወደ እውነተኛው አምልኮ እንዲመጣ የሳከው መልእክት ነው፤ ሮሜ 1፥19፥8፤ 1ጢሞ. 2፥4፤ ቲቶ 2፥11-15።

ለጎስቲኖስ እንደሚለው «እነዚህ መልእክቶች እኛ ወደምንመኛት ቅድስት ላገር እርምጃችንን በተሰፋ አንድንቀጥል ክርስቶስ ወደኛ ተልከው የመጡ ናቸው። ከነዚህ መልእክቶች የመድኃኒትን ተእዛዝ በእምነት ጽዋዕ እየቀዳን የሕይወታችንን እካሄድና ግዕዝ (ሁኔታ) በእነርሱ አቅንተን ከሄድን እንቅዕተ ማየ ሕይወት (የሕይወት ውሃ ምንጮች) ሰሰሆነ ከእነርሱ የሚጠጣ ለዘለዓለም እይጠማም። እርሱ ከለማይ የወረደ መና ስለሆነ ሊሳየ መላእክት ነው። ክርሱ የሚበሉ ሞትን ለዘለዓለም አይቀምሱም። የዓድን ገነት ማለት እርሱ ነው። ፍሬውና ቅጠሉ ቢበሱት ክፉ ለተባለው ሁሉ ፈውሰና መድኃኒት ነው። እርሱ ለክርስቲያናዊ ነፍስ ከሚያገኘው ፀርና ፈተና የሚያጸናው መንፈሳዊ ምግብ ነው። እርሱ ጥርጥርን ከሚያመጣው ጥፋት የሚያድን ፈውሰ ነው። እርሱ ኃጢአትን የሚያርቅ እውነተኛ መሥዋዕት ነው። ቅዱስ መጽሐፍ ነገሩን በማሳጠር ለማያውቁ አብዳን (ምኞች) የጥበብ መምህር፥ ለተሳሳቱ ጌታዎችም (በደለኞችም) ወደ ቅን መንገድ መላሽ ነው። በቅን መንገድ ለሚሄዱ ያጠነክራል። ልቦ በሽተኞችን ከሥቃይ ያሳርፋል። ጽድቅን ለሚረቡ ያጠግባቸዋል። ከጠላትም ይጠብቃቸዋል በችግር ጊዜ ያጽናናቸዋል።» እያሰ በእውነት መሰክሮለታል።

ቅዱስ ላጎስቲኖስ «በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ሕሊናዬ የማይደርስበት ጥልቅ ምስጢር ስለሆነ ከማውቀው ይልቅ የማላውቀው ይበዛል።» ይላል። እኔም ደግሞ ከማውቃቸው ሁለት ሦስት ቃላት እስከትዬ አጽፋለሁ።

መጽሐፍ ቅዱስ በመከራ ጊዜ የማይከዳ እውነተኛ ጓደኛ ነው። እርሱ ከሁሉ ይልቅ አብልጦ የሚወደድ ወዳጅ ነው። እርሱ

የማያሳስት ሐሰት የሌለበት እውነተኛና የቀና የሕይወት መንገድ ነው። እርሱ ከወርቅና ምዝምዝ ወርቅ ይልቅ የበለጠ ክቡር ነው።

እርሱ ሌባ ቂፍሮ የማይሰርቀው ጸጹና ቂንቂኔም (ብልና ነቀዝ) የማይበላው ሕያው መዝገብ ነው። እርሱ በእውነት የነፍሳት እረኛ ነው። እርሱ በእውነትና በኃጢአት የተቀጠቀጠውንና የተደቁሰውን መንፈስ የሚጠግን ዋና ሐዚም ነው። እርሱ ለመሸከም የሚመች ቀላሉና ልዝቡ የሕይወት ቀምበር ነው።

እርሱ ከማርና ከማር ወሰላ ከሰኳርም እጅግ የጣፈጠ ነው። እርሱ ከዚህ ዓለም ወደ ሰማያዊ እገር የሚያወጣ መሰላል ነው። እርሱ እውነተኛ አጽናኝና የተስፋ መሪ ነው። እርሱ በጨለማ ጊዜ የሚያበራ ፋና ነው። እርሱ ድንቁርናን የሚያጠፋ ጥበብ ነው። እርሱ ብዙ ምርኮ ከሚካፈል ይልቅ የበለጠ የልብ ደስታ ነው። እርሱ በዚህ ዓለም ባሕር ካለው የመስራ ማዕበል እውጥቶ ድኅነት ሥጋና ነፍስ ወደሚገኝበት ወደብ የሚያደርስ የማይናወጽ እውነተኛ ሕያው መርከብ ነው።

ለወሃቤ ሠናያት (ለስጦታዎች ባለቤት) እምላካችን ምስጋና ይሁን፤ ሰላብ ሰወልድ ለመንፈስ ቅዱስ መቼም መች ለዘላለሙ፤ አሜን! አሜን! አሜን!

ምዕራፍ 5

ምርጥ ቃላት

የሰሉሞን ምሳሌዎች ምክርና ተግሣጽን ተቀብለው፥ ጥበብና ማስተዋልን ቅን ፍርድና ጽድቅን፥ ጥንቃቄና እውነትን ለሚፈልጉ ሰዎች ተጻፈ። ጥበብ ስተባለው ሁሉም ምንጩና መሠረቱ ፈሪሃ እግዚአብሔር ብቻ መሆኑን ንጉሡ ያስረዳናል፤ ምሳ. 1፡1-9።

ልጄ ሆይ! ነገሪን ብትቀበል፥ ጆሮህን ወደ ማስተዋል ብታዘነብለው፥ ጥበብንም ብትሻትና እንደ ተቀበረ መዝገብም ብትመረምራት፥ እግዚአብሔርን መፍራት ትማራለህና። እግዚአብሔር የተሰወረውን ጥበቡንና ዕውቀቱን ሁሉ ይገልጽልሃል፤ ምሳ. 2፡1-11።

ልጄ ሆይ ነገሪንና ተግሣጹን ስማ፤ እርሱ ሕይወትህ ነውና ያዘው፤ ጠብቀው አትተወውም፤ ምሳ. 4፡7-13።

ስነፍ ያባቱን ተግሣጽ ይንቃል፤ አእምሮው የበዛ ግን ዘስፋን ይጠብቃል፤ ምሳ. 15፡5።

ተግሣጽን የሚሰማ ይከብራል፤ ተግሣጽን የሚተው ግን ድኽነትና ነውር ይቀበላል፤ ምሳ. 13፡18።

ዋዘኛን የሚገሥጽ ይስደባል፥ ሕግ ተላላፊውንም የሚዘልፍ ነውረኛ ይባላል። ስለዚህም ዋዘኛን እንዳይጠላህ አትገሥጸው፥ ብልሃተኛን ብትገሥጸው ግን ይወድሃል፤ ምሳ. 9፡7-9።

ተግሣጽን የሚጠብቅ በሕይወት መንገድ ይሄዳል፥ ዘስፋን የሚተው ግን ይስታል፤ ምሳ. 10፡17።

በኃጢአት የተገኘ ንጉሥ ጥቅም የለውም፥ እግዚአብሔር ግን የጻድቅን ነፍስ አያስርብም፥ ጽድቅም ከሞት ታድናለች፤ ምሳ. 10፡1-6።

ተግሣጽን የሚወድ ዕውቀትን ይወዳል፥ ዘስፋን የሚጠላ ግን ደንቆር ነው፤ ምሳ. 12፡1።

አስተዋይ ሴት ለባልዋ ዘውድ ናት፥ ሰነፍና አባፋሪ ሴት ግን ለባልዋ በዐጥንቱ ውስጥ እንደ ቅንቅን ትበላዋለች፤ ምሳ. 12፡4።

አለተዋይ ሰው ትምህርትን ለማግኘት አያስቸግረውም፤
ዋዘኛ ግን ጥበብን ቢፈልግ ከቶ አያገኛትም፤ ምሳ. 14፡6።

መልካም ትምህርት ጸጋ ይሰጣል፤ የቸልተኞች መንገድ ግን በጣም የጨነቀች ናት፤ ምሳ. 13፡15።

ሕግን የሚያቃልል በሕግ ተይዞ ይጠፋል፤ ሕግን የሚፈራ ግን በደገንነት ይኖራል፤ ምሳ. 13፡13።

የጸድቃን ቤት ታብባለች፤ የሕግ ተላላፊዎች ቤት ግን ይፈርሳል፤ ምሳ. 14፡11።

ዋዘኛ ሰው የሚዘልፈውን ሰው ሰለማይወድ ወደ ጠቢባን አይቀርብም፤ ምሳ. 15፡12።

ዘለፋን የሚለማ አእምሮ ያገኛል፤ ተግሣጽን የሚተው ግን ነፍሱን ያጠቃል፤ ምሳ. 15፡32።

ጠንካራ መንፈስ ያለው ሰው መከራውን ሁሉ ይታገሣል፤ ፍርሃትን የተሞላ መንፈስ ያለውን ግን ማን ያጠነክረዋል? ምሳ. 18፡14።

ቤትና ባለጠግነት ከአባቶች ዘንድ ይወረሳል፤ አለተዋይ ሴት ግን የእግዚአብሔር ሰጦታ ናት። ሚስትን ያገኘ በረከትን አገኘ፤ ምሳ. 18፡22፤ 19፡14።

ትእዛዝን የሚጠብቅ ነፍሱን ይጠብቃል፤ ሰድሃ ቸርነትን የሚያደርግ ለእግዚአብሔር ያበድራል። ምክር ሰማ፤ ተግሣጽንም ተቀበል፤ በፍጻሜህም ብልሃተኛ ትሆናለህ፤ ምሳ. 19፡16-20።

ልቤን አንጸሁ ከጋጢአቱም ጠራሁ የሚል ማነው? ምሳ. 20፡9።

አባት እናቱን የሚሰድብ መብራቱ ይጠፋል፤ ፈጥኛ የተከማቸ ገንዘብ ፍጻሜው አይባረክም፤ ምሳ. 20፡20-22።

እግዚአብሔርን መፍራት ለሕይወት ነው፤ የሚፈራውም ጠግቦ ያድራል እንጂ ከፉ ነገር ከቶ አያገኘውም፤ ምሳ. 19፡23።

ዋዘኛን ሥቃይ ባገኘው ጊዜ አእምሮ የሌለው ሰው ጥበብን ያገኛል፤ ጠቢብም ቢገሠጽ ዕውቀት ይጨምራል፤ ምሳ. 21፡11።

ለንፍስ በሕፃን ልብ ታሥሯል፤ የተግሣጽ በትር ግን ክርሱ ያርቃታል። ለራሱ ጥቅም ለመጨመር ሲል ድኻን የሚጎዳ ለባለጠጋም የሚሰጥ እርሱ ወደ ድኻነት ይወድቃል፤ ምሳ. 22፡15-18።

እውነትና ጥበብን፤ ተግሣጽና ዕውቀትንም ግዛ፤ ከቶም አትሸጣቸው፤ ምሳ. 23፡19-23።

አለንጋ ለፈረሰ፤ ልንምም ለእህያ፤ የተግሣጽ በትርም ሰለነፎች ጀርባ የሚገባ ነው፤ ሐሰተኛ ምላሽ ግን የሚገሥጹትን ሰዎች ይጠሳል፤ ምሳ. 26፡3-28።

ለነፍን በሙቀጫ ብትወቅጠው ለንፍሱን ክርሱ አይሰይም፤ ምሳ. 27፡22።

ሕግን የተዉ ሰዎች ሕግ ተላላፊውን ያመሰግናሉ፤ ሕግን የሚጠብቁ ግን ይጠሏቸዋል፤ ምሳ. 28፡4።

ባለጸጋ ለመሆን የሚቸኩል ሳይቀሠፍ አይቀርም። ማድላት መልካም አይደለም፤ ሰው ግን ሰለ ተራሽ እንጀራ ሲል ከእውነት ፈቀቅ ይላል። በሰዘበ ምላሽ ካንገት በላይ ከሚሸነግል ይልቅ በእውነት የሚገሥጽ ኋላ ጸጋ ያገኛል፤ ምሳ. 28፡20-23።

ባልንጀራህ ቢሳሳት በልብህ አትጥላው፤ ነገር ግን በእርሱ ምክንያት ላንተ ጋጢአት እንዳይሆንበህ ባልንጀራህ ነውና ገሥጸው፤ ዘሌ. 19፡17።

ነውረኞች ወንድሞቻችሁን በመንፈስ ገሥጷቸው እንጂ ፍሬ ከሌለው ከጨለማ ሥራ ጋር አትተባበሩ፤ ኤፌ. 5፡1-11።

አንተ ግን ባለሀበት ጸንተህ ሰነፎችን አያስተማርህ ዝሰፍና ገሥጽ፤ 2ጢሞ. 4፡1-5።

የገድልና ተእምር አገልጋዮች ሐሰተኞችና ሆዳሞች ናቸውና፤ በወንጌል ሃይማኖት ብቻ እንዲድኑ ብርቱ ዘለፋ ዝሰፋቸው፤ ቲቶ 1፡10-14።

ሰውን መፍራት ወጥመድ ያመጣል፤ በእግዚአብሔር ብቻ የሚታመን ግን እርሱ ይታደገዋል፤ ምሳ. 29፡25።

የነፍስ ዕውቀት ከሌለበት ዘንድ ከዚያ በኋላ እይንኝም፤ ምሳ. 19፡2።

ተግሣጽ ሁሉ ግን ለጊዜው ያሳዝናል እንጂ ደስ አያሰኝም፤ ለሰመዱት ግን ኋላ የሰላምና የጽድቅ ፍሬ ያፈራል፤ ዕብ. 12፡5።

ፆፅራፍ 6

ተግሣጽና ምክር

1. ተግሣጽና ምክር ሁለቱ ጓደኛ
ሐሰትን ለመክሰስ ሆነውት ደመኛ
ምን እውነት ቢይዙ እልተገኘም ዳኛ፥
ወንጌል ደጋፊ ግን ወደአቸው ምንኛ
መንጋው አትፍራ አይዞህ የሉሰ ነው አረኛ፤
ሉቃ. 12፥32።
2. ተግሣጽና ምክር መልካም ገሰገሱ
መልክዕና ተአምር ገድልን እየጣሉ
ሸላ መነጠሩ ተራራ አፈረሱ
በሰንት መክራ ክቡን ቤት ደረሱ
እውነት ስለያዙ የትም ተከሰሱ፥
ዳኛው ቅዱስ መጽሐፍ ሲበይን ለአነርሱ
ጽሑፍ መልስ ሰጡ ልማድ እትላሉ
ብሎ ነገራቸው ተፈሪ ቅዱሱ፥
መልስማ ለመስጠት የትኛውን ሲጠቅሱ
ማጉረምረም ብቻ ነው ኃይላቸው እነርሱ፤
መዝ. 2፥1-5፤ ኢሳ.8፥9-15።
3. ተግሣጽና ምክር ምንኛ በረቱ
12 ዓመት ታሥረው ቢንገላቱ
ተስፋ ባለመቁረጥ ጨክነው ሞገቱ
የማታ ማታ ግን እቶ እውነት ረቱ፥
በሰንት ቁመው እፋቸውን ከፈቱ
በምሥራቅ በምዕራብ በሰሜን በደቡብ ያምላክ ቸርነቱ
ሰበዙ አስተማሩ አቶ ሐሰት ሞቱ፥
የሰው ሐሳብ ሁሉ በንኖ በመቅረቱ
ይሁዳ ቴዎዳስ እስቲ ተመልከቱ
ምክር ምስጢራቸው በቅጽበት ተፈቱ፤
ኢሳ. 8፥10፤ የሐዋ. ሥራ 5፥34-43።
4. ተግሣጽና ምክር ለሰሚው ጠቃሚ
ለተጠራጣሪው አስረጅና አራሚ
ላልተማሩ ሰዎች በጣም አስገራሚ
እንደበራ ሁሉ በርሱ ተቃዋሚ
መካሪውን (ጠቃሚውን) ይለቅላል ዓለም አበቃም፤
1ቆሮ. 2፥8፤ ዮሐ. 2 ፥23፤ 3፥12-15።

5. ተግሣጽና ምክር የታሪክ ዋዜማ
ለነፍ ጠልቶ ጠቢብ እንዲወድህማ
በጠቢብ መጽሐፍ ተመክረሃል ለማ፥
ሐሰት ቢዘረጋ ቢደርስ እስከ ራማ
እውነት ጠቀለለው የወንጌል ዓላማ፤
ምሳ. 9፥7-9፤ ሮሜ. 16፥25-27።
6. ተግሣጽና ምክር የክርስቶስ ዕቃ
ጠላቶች ቢቀብሩት በሐሰት ጨረቃ
እእላፍ እእላፋት ወሬ ቢበረቃ
አንድ ብቻ ይበቃል የእውነት ጠበቃ፥
ወንጌል ተገለጠች እንደ ፀሐይ ደምቃ
እንግዲህ አገሬ ተንሥታለች ወድቃ
ዲያብሎስ አፈረ የሌቦች አለቃ
እግዜር ያጥናህ በሉት ለተዘካር ለደቃ፤
1ዮሐ. 3፥8።
7. ተግሣጽና ምክር ተደለቱ በጣም
የእናንተ ደጋፊ ጥቂት ለው አልታጣም
ቅቤ እንጂ ከወተት ካልተገፋ አይወጣም
በሐሰት ዝክንትል ፍጥረት እይቀጣም፥
አባ ሆድ አምላኩ እስቸገሩኝ በጣም
ሁሉ ቢሰበሰብ ሳንቲም አያወጣም
የእውነት ቅንነቱን ያውቀዋል ኅባጣም
ለው ለመምሰል ብሎ ቅራረስ አያጣም
ጥማቱ አይረካለት ይቀራል አለ ጣዕም፥
ግብዝ በሃይማኖት በውነት አልተቀጣም
ክፋ ሠሪ ሁሉ ወደ ብርሃን አይመጣም
እኔ ግን ከወንጌል ብሞትም አልወጣም
ብለደብ፥ ብጠላ፥ ብታሠር፥ ብገረፍ ዋጋዬን አላጣም
1ጢሞ. 4፥8-10፤ 2ጢሞ. 4፥5-8።
8. ተግሣጽና ምክር የክርስቶስ ሎሌ
አትዘን አትፈራ ተብላሃል ሃሌ
መንግሥቱን ሲሠጥህ ወደአል ጌታ ጮሌ፥
ጽድቅን ሲመገቡ ያንት ወገን ቀበሌ
ጎፍረት ሲለብሱ ነው ጠላቶችህ ወይሌ
ሠርቶ መብላት መጣ እለቃ በኃይሌ
አግዚአብሔር ያጥናችሁ የዘኪ ቀበሌ፤
ዘፍ. 3፥17-19።

9. ተግሣጽና ምክር ያነበቡ ሁሉ
የቅዱስ መጽሐፍ ወዳጆች በሙሉ
በጣም ደስ አላቸው ጣዕሙ ኃይለ ቃሉ፥
እነ መምሬ ግን አታንበቡ ሲሉ
ሰው በጣላ ይጸድቃል ብለው ቢያባብሉ
እውነትን በሐሰት ቀብረውት ቢውሉ፥
ጸሐፍት ፈረሳውያን አሁን ድረስ እሉ
ዘቦችን በገንዘብ ምንም ቢያታልሉ
ምስጢር ነገሯቸው አልተነሣም ሲሉ
በሦስተኛው ቀኑ ታያቸው ስሁሉ፤ ቂላ. 2፥
ከቶ ጣዕሙ ወንጌል በምን ነገር ጠሉ
ወየው አለማፈር ታምር ይሰብካሉ
ሐሰትን በሚዛን ከቶ ቢቁልሉ
አንድ ፍሬ ኤልያስ አደላ ስሁሉ፤

1ነገ. 18፥22-40።

10. ተግሣጽና ምክር እንደምን ደፈሩ
ተዘካር አያጸድቅም ብለው ሲያከተምሩ
ምንኩስና ይቅር ሕጋችሁን አክብሩ
ጳጳስም ሚስት ያግባ እያሉ መከሩ፥
ወይ እነመምሬ የሐዋርያትን ቃል እንዳዲስ ቂጠሩ
ተዘካር ከቀረማ አሁን እርሻ ይማሩ
ብለው ነው መሰለኝ በዓላት ሳይቂጥሩ
ሰው እንዴት ይረላል ታሪኩና ክብሩ
ተሰውሮ አይቀርም ተግሣጽ ቢያማርሩ
የሁሉ ይገሰጣል ሥራውና ግብሩ
እስይ የምሥራች ተዘካር ዝክር ቀሩ፤

ኤር. 16፥17፤ ዕብ. 5፥12-13።

11. ተግሣጽና ምክር ኃይለኛ ነው ብርቱ
ባሕረ ቅዱስ መጽሐፍ ዋኝቶ መውጣቱ
ታምር ዘቅጠ ቀረ በፈርዖን ትዕቢቱ፥
ዐግ ንጉሠ ባላን ሁኖ ቀረ ከንቱ
ምንም ሳያድነው ያ ሁሉ ጣዖቱ
ሙሴ መሰከረ በጽላት ክልኤቱ፥
ከቶ አያስችሰውም የእምላክ ቅንዓቱ
ተግሣጽ ከተኩስ አይስትም ጥይቱ
እስይ የምሥራች አቶ ሐሰት ሞቱ
የሥጋ መሣሪያ ሆኖ ቀረ ከንቱ
የወንጌል ወዳጆች ዛሬ ተደሰቱ፤ ዮሐ. 8፥44።

12. ሺረ እነ የኔታን ትንሽ ልምከራቸው
ሺረ እነ መምሬን ጥቂት ልዝለፋቸው
ዛሬ ብቻ ይውጣልኝ ነገ ይቅርታቸው፥
ከሁሉ የቆጩኝ ትልቅ ጥምጥማቸው
በጣም የሚያስጸይፍ ለፊው እጅጊያቸው
ከሁሉ የሚገርመኝ ረጅም ቀሚላቸው
ማቴዎስ ሃያ ሦስትን ባያነቡ ናቸው፥
መስቀልና ጭራ ይዘው እጆቻቸው
የመስቀል ግብርና ለሥጋ መስሏቸው
አዬ እነ መምሬ ስንቱን ልድፈራቸው
መኸገር ይመስል የሰው ደም ምግባቸው
በሐፊ ገጽከን ምነው መርሳታቸው፥
ሐዋርያትን ጠይቁ ጉልትማ ካላቸው
ሰማዕታትን ጠይቁ ሀብትማ ካላቸው
ድንኳን ሰፍተው ኩርማን ምግብ ዕለታቸው
ያገኙ ነበረ ይላል መጽሐፋቸው፤ ዮሐዋ. ሥራ 18፥3።
ሕዝብን ማስተማር ግን የግድ ወድቆባቸው
እስ ዋጋ አስተማሩ እርሱ እንዳዘዛቸው
ያላፊ ዓለም ሥጋ ሳያታልላቸው 1ቆሮ. 9፥13-18፤
አገራችን ሰማይ ነበር ንብሄአቸው
ወንጌል አስተማሩ እርሱ እንደ ላካቸው
መታሠር መገረፍ ሆነ ዕድላቸው
ባዕድን አታምልኩ ነበር ስብከታቸው
እንኳን የሐር ልብስ ጫማ አልነበራቸው
ሐሰት ጋር ተዋጉ ድል ሆነ ለርሳቸው፥
አዬ እነ መምሬ ምኑን ልንገራቸው
ሠርተው ይመገቡ እንግዲህ ይብቃቸው
ቢጠሉኝ ቢወዱኝ እምላክ ይማራቸው
እስ ዕውቀት በሠሩት ይቅር ይበላቸው፥
ከሐሰት እውጥቶ እውነት ሲሰጣቸው
እመኛለሁ እኔ በቀኝ ሲያቆማቸው
ዛሬ ብቻ ይውጣልኝ ነገ ይቅርታቸው
እቀበለዋለሁ በወጣቶቻቸው፤

ዘጉ. 32፥6-15፤ ዘዳ. 32፥44-52።

13. እንግዲህስ በቃኝ ስንቱን ልለፍልፍ
ስንፍናን እያዩ ዝም ብሎ ማለፍ
እይገባም ከቶ በወገን ልጅ ረድፍ፥
የተሳሳተን ሰው አጥብቆ መዝለፍ
አዞናል ጠቢቡ የእስራኤል መጽሐፍ፤

ዘሊ. 19÷17! ምሳ. 2÷7! ምዕራፍ ተመልከት።
ወንጌል እንዲገባ የኔውም ጽሑፍ

በዓለም ሊዘረጋ ከጽንፍ እስከ ጽንፍ
በወንጌል ጆች በብዙ አእላፍ
ዓቅሜ ትንሽ ቢሆን እንደ ፍሬ ጤፍ
እመኛለሁ ብቻ በሐሳቤ ከገፍ፥
ግብርና ሃይማኖት ረቂቅ ከገዙፍ
የሐሳቤ መግለጫ ትንሽ ቃል ብጽፍ
ለድብ መሰላቸው የክርስቶስ እና፤ ኤር. 6÷10።
ያልተማረ ሁሉም መሰሰው መንቀፍ
መምራ አውግዙ ሐሰት እንዲቀሠፍ
የአባት ማሰት ይቅር ይተርጉም መጽሐፍ፥
አቶ ልማድ ይውጡ እንድንተቃቀፍ
የእንዲት እናት ልጆች ቤት እንድንደግፍ
ቅዱስ መጽሐፍ ብቻ ያነጻል ከእድፍ
ሊቃውንት አትሰዩን በቋንቋ በእፍ፥

የሰው ባህል ይቅር ጆሮ የሚቀፍ
እስከ መቸ ድረስ ይህን ሁሉ እንቅልፍ
ፀሐይ ወጥቷል ንቁ አትሥሩ ጸያፍ
ተቋጣሪ መጣ የታሪክ ምዕራፍ
ፈተና ካልወጡ ለይሰጥም ይሰፍ
ተገትረው ቀሩ ደናግል በእፍ
በዐጭር ነገርኋቸው ሰንቱን ልሰፍልፍ
ታከተኝ ደከመኝ እንግዲህ ልረፍ፤

ኢሳ. 1÷10-20! 7÷13።

14. አዩ እነ መምራ ምን አደረግኋቸው
ከቶ የሚጠሉኝ እኔ ምን ባልኳቸው
ብሉይና ሐዲስ እንግዳ ሁኗቸው
ነቢያት ሐዋርያት እንደ ነቀፏቸው
ምነው ቢጠይቁኝ ቃሉን ላሰረዳቸው
ምዕራፍና ቁጥሩን አሁን ላሳያቸው
በገድልና ታምር ተደፍኖ አእምሮአቸው
ተግሣጽና ምክር ሁኖ ጠላታቸው
ቃሉ እግዚአብሔር በኃይል መሆኑ ጠፍቶአቸው
ጥቂት ሳያነቡት ቃሉ ሳይገባቸው
«ኃይለኛ መጽሐፍ ነው» ይህ ብቻ ጥቅላቸው
የተማሪ መጽሐፍ አሰደነገጣቸው፥
አላወቁም እንጂ ተግሣጽ ለጥቅማቸው
ተጽፎ ነበረ ለመንፈስ መሪያቸው

ተጽፎ ነበር ሊቀሰቅሳቸው
ለሥጋ እያደሉ እንቅልፍ ይሂቸው
ጥምጥምና ካባ ይህ ብቻ ዕውቀታቸው
ጸሐፍት ፈረሳውያን ጌታ ቢመክራቸው
በሻኛ ፍርምቢያ ደንድኖ ልባቸው
ናቁና ገረፉት አፈዙ በአምሳካቸው
ጠሉና ሰቀሉት ጠፋ መብራታቸው
እስቲ ወደ ጌላ እንመልከታቸው፥
በባዕድ (በእስላም) ሊገዙ ነጸነት የላቸው
አረሚ ከሐዲ ጸቅ ሲልባቸው
ንጉሥና መቅደስ 2ኛ ዓመታቸው
ወና ሁኖ ቀረ ክብር ታሪካቸው፥
አሁንም ያቆሙት የኃይል መንግሥታቸው
የሚጸና አይመስልም እንደ መጽሐፋቸው፤

ኢሳ. 49÷14-26! ሆሴ. 1÷7።

15. ዛሬም እነ አባ ሆይ ሳይመሸሸባቸው
ወንጌል ካልዘረጉ ብርሃን ለሕዝባቸው
የገድል ጨለማ ምንም አይጠቅማቸው፥
ያለም መክር ሲደርስ ምነው መርሳታቸው
በማሸን በማጭድ ሊታጨዱ ናቸው
የእውቆ በዳይ ቅጣት እየጠሰቃቸው
ወደ ጌላ ቀሩ እንደ አባቶቻቸው
ምክንያት የለውም ለገጢአታቸው
አቤቱ ብርሃንህን እንድትገልጥላቸው
አለምንሃሰሁ እኔ ጠላታቸው፤
መዝ. 78÷1-10! ሉቃ. 6÷27-36! ዮሐ. 15÷16-27።
16. አዩ እነ መምራ ምኑን ልንገራቸው
ዐዲስ ዘመን መጣ ሊቆጣጠራቸው
እንዳይገኝ ባዶ የዘይት ማለሯቸው
ክንብንቡ ይቅር የሥራ ልብሳቸው
አጥልቀው ይነሡ ወንጌል ለብከታቸው፥
ትርፉን ይፈልጋል ገይሰኛው ጌታቸው
ቀብረው ያስቀመጡት ወርቅ መክሊታቸው
የምድር መላእክት አሰኬማ ቆባቸው
ከዓስም መተናል ነበር መሐላቸው
ከሞቱ በኋላ መግነዝ መጣላቸው (መፍታታቸው)
ርስት አይካፈሉም ከዘመዶቻቸው
ጉልታችን ሪማችን ብቻ ሐሳባቸው
አገር ይገዛሉ አስማፈራቸው

በምድር ሰውነት የሰማይ ርስታቸው፤

ቂላ. 3+1-10! 1ዮሐ. 2+14-17።

ስለምን ዘነጉት ትልቁን መብታቸው
ወጣቶች በፊዚክስ ተከፍቶ አንጎላቸው
መሪ ወደ ጌላ ተማሪ ቀድሟቸው
የግእዙን ሽፍን ቋንቋ ገልጦላቸው
በአማርኛ እንግሊዝ ሰልቶ ልሳናቸው
ወጣቶች በሳይንስ ረቋል ሐሳባቸው
ከጉዳይ አይቆጥሩት ገድሰ ታምራቸው።

17. እዩ . . . እነ መምራ አለማፈራቸው
ልብስ ማርዘም ብቻ ክብረት ሳይሰጣቸው
ዝክር ቀረ ይላሉ የሆድ ሰብክታቸው
እረኞች ከተኙ መንጎች ወዮላቸው
የአውሬ እራት ሊሆኑ ማንም ሊነጥቃቸው
በጊዜ ካልዘጉ የዕውቀት በራቸው
ለባዕድ ሊሰጡት ያን ሁሉ ክብራቸው
እዝናሰሁ በእውነቱ የእኔ መሆናቸው
ከኒላ ካቶሊክ ማንም ሊዘርፋቸው
ቆመው ሊቀሩ ነው በገዶ እጃቸው
እነርሱ እየጠሉኝ እኔ ስወዳቸው
ብልሆኝ ሊያዝኑ ሞኞች ይደምቃል ሳቃቸው
ከእነርሱ ሊፈልግ ደሙን የሕዝባቸው
አላዩትም መሰል ያ ሕዝቅሌላቸው
በሰማይ በምድር ወዮ ወዮላቸው
ጊዜ ይተርጉሙላቸው ሕልሜን ነገርጋቸው፤

ሕዝ. 3+9-13! 22! 33-34።

ምዕራፍ 7

በሰ አማላጅነት

ወንድሜ ሆይ! የአማላጅነት ነገር የክርስቶስ ሥራና
የብቻው ገንዘብ መሆኑን አስቀድሜ ልገልጽልህ እወዳለሁ። አሁን
ግን ይህንኑ የማያላስት እውነተኛውን የሕይወት መንገድና
እርግጠኛ አማላጅ ትተህ ሌላ የስርቆሽ መንገድ ዮሐ.10+1።
የማይጠቅም ነኪር ባዕድ የፍጡር አማላጅ መፍጠርህ ምን ይባል
ይሆን? ይህ ራስህ የፈጠርኸው ሰፊ ጠማማ የማያላልፍ መንገድ
ግን ስሙን ልንገርህ ሰማኝ ሰሕተት፣ ክዳት፣ ድንቁርና፣ ልማድ
ፍጻሜውም (መድረሻውም) የዘለዓለም ጥፋት ይባላል፤ ኤር. 5+7፤
17+13! 18+15! ማቴ. 7+13።

ወዳጄ ሆይ! ልብ ብስህ ብታሰበው ግን ያንተን ዕዳ ሊከፍል
ብሎ ኃጢአትህን (ያንተኑ መስቀል) በቀራንቶ ተሸክሞ «አባ ሰረይ
ሎሙ» «እባት ሆይ ይቅር በላቸው» ብሎ እየጸለየ ተሰቅሎልህ
የዋሰው ማን ይመስልሃል? ኢሳ. 53+1-12! ሱቃ. 23+34። ሕሁን
ግን እውነተኛው አማላጅ ማለት እርሱ የእግዚአብሔር ቃል ከሰማየ
ሰማየት በፈቃዱ የወረደው ከቅድስት ወንጌላት ማርያም ድንግል
የተወለደው ጸድቁ መድኃኒ ዓለም ክርስቶስ ብቻ ነው፤ ዮሐ. 3+13-
18። ሰውን ሰው ሊያድነው ሰሰማይችል ግን የሰማየ ጉሥ ጸድቁ
እኛን ኃጥአንን ሰማዳን ሊል ፍቅሩ አስገድዶት ከሰማይ ወደ ምድር
ሊወርድ ግድ ሆነበት እንጂ ከጸድቃን ሁሉ ይልቅ አብርሃም አበ
ምእመናን፣ የእግዚአብሔር ወዳጅ ከሁሉ የበለጠ ጸድቅ ነውና
ሰለዚህ ጽድቁ ሰሰው እንደማይተርፍ አረጋግጥልሃለሁ፤ ዘፍ.
15+6! ዘፀ. 3+2-10።

የግል ወዳጄ አቶ ማመን ብቻ ሆይ! እነመምራ ማዘንጊያ
ጸድቃን ፈጣሪን ሰምነው አማልደው ኃጥአንን ከሊኦል እጅ
ያድናሉ፣ ሰማቸውን እንሥቶ ጠላ ሰጠጣ ሁሉ ከገሃነም ያወጣሉ፣
ጸድቀው ያጸድቃሉ፤ ከሞቱም በጌላ ማናቸውንም ልመናችንን
ሊፈጽሙልን ይችላሉ። ሥልጣን ተሰጥቶአቸዋልና የፈቀዱትን
ይሠራሉ «እያሉ ሥጋቸውን ለመጠገን አስመስሰው ቢሰብኩህ
እውነት አይምለልህ። «እግዚአብሔር አምላክህን ብቻ በሙሉ ልብህ
ወደደው።» የሚሰውን አምላካዊ ትእዛዝ ጥሰው ከሌላ ወዳጅ
(የጣዖት ውሽማ) ጋር ሊያጋቡህ መፈሰጋቸው ነው እንጂ ፀሐይ
ሳለች ሚሊዮን የኤሌክትሪክ መብራትና አላላት ጨረቃና ከዋክብት
ተሰብስበው እንኳን ብርሃን ሊሰጡ ሊታዩም እንደማይችሉ፣
እንዲሁም ፍጡራን በፈጣሪ ጉዳይ ንብተው ምንም ምን ሊሠሩ

አይችሉምና ይህንኑ ምሳሌ በቂ ማሰረጃ አንዲሆንህ እቅርቤልሃለሁ፤ ዮሐ. 1፡1-8።

አሁን ግን በእምላክህ ምሳሌ የተፈጠርህ ክቡርና ዐዋቂ ሰው ነህና፤ የሰዎችን ሰው መሆን በእንተው ሰውነት መዝነህ ታዘበው አንጂ ተብትበው ያሸከሙትን ይዞ ወይም ተጭኖ የሚነጻ እንሰላ ሆነህ አንዳልተፈጠርህ ዐይነ ልቦናህን ግለጥና መርምረህ ዕውቅ።

ወንድሜ ሆይ! ልባዊ የምግባር እንጂ እንድ ፍሬ የሌለው ቅጠሉ የሰመሰመ ተረጋሚውን በሰሰ መሰለህ አፍእዊ የሰም ክርስቲያን ሆነህ እንዳትገኝ ተጠንቀቅ! ማቴ. 21፡18-20።

ድርሳነ ሚካኤል «ሰማቸው ገብረ ሚካኤል፤ ወለተ ሚካኤል የሚባሉት ሁሉ ይጸድቃሉ» ይላል፤ (የገዳር ድርሳን ገጽ 33 ተመልከት)። እንደ ቅዱስ መጽሐፍ ቃል ግን የእግዚአብሔርን ሕግ እምኖ በመጠበቅ፤ በጎ ሥራ በመሥራት ብቻ ካልሆነ አውነተኛው እምላክ በሰምና በሌላ ነገር ሊታለል ከቶ አይችልም፤ ገላ. 6፡7-8።

ቀርጡን የሚናገር እምላክ «በዚያች ቀን ብዙዎች አቤቱ አቤቱ ይሉኛል፤ እኔም ከቶ አላወቅኳችሁም እላቸዋለሁ።» ብሏል፤ ማቴ. 7፡21-23። አሁን ግን ወንድሞቼ ሆይ እምላክ አይታለልምና አባካችሁ ሰዎች በፈጠሩት ሕግ አትታሰቡ፤ ማቴ. 15፡1-9፤ ገላ. 6፡4-8።

መጻሕፍት ግን ከነእካቴው «እስመ ኢይጸድቅ ኩሉ ሕያው በቅድሜክ» መዝ. 143፡2። «በዚህ ዓለም መልካም የሚሠራ ጸድቅ፤ ሥጢኦትም የማይሠራ ሰው አይገኝም።» መዝ. 7፡20፤ «ጸድቃችን ሁሉ እንደ መርገም ጨርቅ ነው» ኢላ. 64፡6፤ «መኑ ይነጽሕ እምርስሐት፤ ወኢመኑሂ» ኢዮ. 14፡4 እያሉ አስተካክለው ይነገሩናል። ለሰዚህ ሰው ሁሉ በእሚነ ምሕረተ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ይጸድቃል እንጂ፤ ከራሱ በምግባሩ ወይም ከማናቸውም ፍጡር ጽድቅ አንደማይገኝም ኢዮብ ሲያስረዳ፡ - «ንጹሕ ይሆን ዘንድ ሰው ምንድነው? ወይስ ከሴት (ከሔዋን) የተወለደ ጸድቅ ይሆን ዘንድ እንዴት ይቻላል?» ይላል፤ ኢዮ. 15፡14። ቅዱስ ዳዊትም «ኩሉ ዐረዩ፤ ወገቡረ ዐለው፤ አልቦ ዘይገበራ ሰሠናይት፤ አልቦ ወኢአሐዱ» «ሁሉ ዐመፀ፤ በእንድነትም ረከቡ፤ በጎ ነገርን የሚሠራ የለም፤ እንድ ለንኳ የለም።» ይላል፤ መዝ. 14፡1-3፤ ኢላ. 41፡21-28። «ለምንሰ ቸር ትሰኛለህ? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ከቶ ሌላ ቸር የለም።» ማቴ. 19፡16-17።

ቸሩ እምላካችን ማናቸውም ፍጡር የእዳምን ዕዳ ከፍሎ ከጌታው ጋር ለማስታረቅና እማላጅም ሆኖ ፍጡር ለፈጣሪው ካላ መካሰ አንደማይቻለው ዐውቆ፤ በገዛ ራሱ ታራቂና አስታራቂ፤ እማላጅም ሆኖ ዕዳችንን በመስቀሉ ከፈለው እንጂ የአድገኖተ ሰብእን ነገር ፍጡራንን ልክ እንዳልፈጸመው አቡሲዲስ ዘርም በሃይማኖተ እባው በጸኛው ድርሳኑ እንደሚከተለው ቃል አሰረድቷል።

«ኢፈነወ ሐዋርያ፤ ወኢነቢየ፤ እላ ለሊሁ እግዚአብሔር ቃል መጽእ፤ ወእድጋነነ ከመ ኢይኩን ተሰፋነ በሰብእ፤ ወኢንኩን ርጉማነ። እስመ ይቤ መጽሐፍ ርጉም ውእቱ ኩሉ ዘይሴፎ ሰብእ ዘወጸአት ልቡናሁ እምእግዚአብሔር ይከውን ከመ ካሄላ፤ ወይትነጻሕ ውስተ ምድር ይብስት እንተ ኢትፈሪ ወኢትፈሪ ዘሆናዩ»፤ ኤር. 17፡5-8።

«እኮ መልእክ ወእኮ ተንባል፤ እላ ለሊሁ እግዚአብሔር ቃል መጽእ ወእድጋነነ፤ ወሕይወተሂ ከነት ለነ በእንተ ተሰብኦቱ ከመ ኢይኩን ተሰፋነ በሰብእ ወኢንኩን ርጉማነ፤ እስመ ይቤ መጽሐፍ መኑ ውእቱ ሰብእ ዘየሐዩ ወኢይራኤል ለሞት፤ ወመኑ ዘያድገና ለነፍሱ እምእደ ሲኦል፤ እምከመሰ ኢክህሉ እድገኖ ርእሰሙ አፎኑመ እንክ ይክሉ እድገኖ ኪያነ።» እያለ ደጋግሞ ተናግሯል፤ መዝ. 89፡47-48።

«ተሰፋችን በሰው እንዳይሆን፤ የተረገምንም እንዳንሆን እኛን ለማዳን ሐዋርያም ሆነ ነቢይ አልላከም፤ እርሱ ራሱ የእግዚአብሔር ቃል መጥቶ እዳነን እንጂ፤ መጽሐፍ ልቡ ከእግዚአብሔር የራቀ ሰውን የሚታመን ሁሉ እንደ ዕሩር መሆኑ ነውና የተረገመ ነው ይላልና፤ መልካም ነገርን ወደማታይና ፍሬን ወደማታፈራ ደረቅ ምድር የተጣለ ይሆናል።» ኤር. 17፡5-8።

«ሰው በመሆኑም ሕይወት ለኛ ሆነችልን መጥቶ ያዳነን መልእክ አይደለም፤ እማላጅም አይደለም፤ እርሱ ራሱ የእግዚአብሔር ቃል ነው እንጂ፤ ተሰፋችን በሰው እንዳይሆን፤ ርጉማንም እንዳንሆን፤ መጽሐፍ እንደሚል ሞትን የማያይና ነፍሱን ከሲኦል እጅ የሚያድን ማነው? የገዛ ራሳቸውን ማዳን ካልቻሉ እኛን ለማዳን እንግዲህ እንዴት ይችላሉ።» እያለ ደጋግሞ ተናግሯል፤ መዝ. 89፡47-48።

የኢትዮጵያ ብርሃን ሲቁ ጌታዬ አለቃ ታየም ሰው አንኳን ሰውን ማዳን ሊቻለው ይቅርና ነፍሱንም ማዳን እንደ ማይቻለው ምክሐ ምእመናን በተባለው ድርሰታቸው ገልጸው አሰረድተውናል።

መወደስ

ወላድያኒን ቀደምት ድገረ በጋጢአት ወድቁ፤
 ፍትሐ ሞት መጽአሙ ላዕለ አዳም ወደቁ፤
 እስከነ ወረዱ ውስተ ሊኦል ዘኢይትረከብ ዕመቁ፤
 ኖኅ ወአብርሃም ወካልአንሂ እለ በግብርሙ ተዐውቁ፤
 ኢበቂዎሙ ጽድቆሙ ዳክሙ በመርገም አዳም ወሞት
 ኩሉሙ ተሐንቁ።
 በጽድቀ ርእሰክሙ ቀዊመ እለ ትጽሕቁ፤
 እምጸጋ መድኃኒት ገበ ደይን ከመ ኢትደቁ፤
 መጽሐፍተ ብሉይ ወሐዲስ በአስተሐይጾ ጠይቁ፤
 እንበለ ክርስቶስ በርእሰሙ ከመ ኢድጎኑ በሐቁ፤
 አብርሃም በምግባሩ ወኢዮብ በጽድቁ።

ትርጓሜ፡ - «አዳምና ሔዋን በግጢአት ሊወድቁ፤
 ወደ ሊኦል ጉድጓድ ወረዱ ጠለቁ፤
 ሁላችን ተወለድን ከእነርሱ በሩቁ፤
 ከኖም መኻል አሉ፤ እነ ኖኅ በበጎነታቸው የታወቁ፤
 በአዳም መርገም ሞት እነሱም ታነቁ፤
 ዕጻ ሊከፍል አልበቃም የሰው ሁሉ ጽድቁ።
 በሥራ ለመጽደቅ የምትናፍቁ፤
 ከመዳን ጸጋ ፎቅ ቊልቊል እንዳትወድቁ፤
 ብሉይና ሐዲስን መርምሩ ዕውቁ፤
 በሥራው አልዳነም አብርሃም ታላቁ፤
 ደገኛው ኢዮብም አልዳነም በጽድቁ።»

ምክሐ ምእመናን ቊጥር 49 እና 52 ተመልከት።

ወንድሜ ሆይ! መጽሐፍት እንደዚህ ብለው ገልጸው
 አጉልተው ተሰማምተው ከሰው ጉዳሕ የሆነ ሰውን ሊያጸድቅ
 የሚችል አንድም ፍጡር የለም ይሉሃል። ለሰዚህ ከሰዎች ትራፊ
 የማይገኘውን የረሃብ ጽድቅ ከመጠበቅ ይልቅ ከመድኃኔ ዓለም
 ክርስቶስ ማዕድ በእምነት ቀርቦህ ሥጋውና ደሙን ብትበላ
 የዘለዓለም ሕይወት ሰጭ ምግብ ነፍስና በቂ አማላጅ ማለት እርሱ
 ብቻ ነው። ዮሐ. 6፡53-56። ለሰዚህ ልትድን ብትፈልግ እመን፤
 ዮሐዋ. ሥራ 16፡31።

ቅዱስ ዳዊት ሁላቸው የአዳም ልጆች የበዳይ ልጆች
 በዳዮችና ቁም ነገር የማይገኝባቸው መሆናቸውን አይቶ፤ «ነገር ግን
 የአዳም ልጆች ሁሉ ክንቱ ናቸው። እርሳቸው ሁላቸው በሚዛን
 ተመዝነው ከምናምን የቀለሱ ናቸው።» እያለ በመዝ. 62፡9
 ያሰረዳናል።

ይህ የመድኃኔ ዓለም አማላጅነት ግን ለዓለም ሁሉ
 የሚበቃ፤ ላመኑትና ለታዘዙት በእውነትም ለወደዱት ነው። እርሱ
 ግን እንኳን ሰወዳጆቹ፤ ለቸነከሩትና ለሰቀሉት ጠላቶቹም ያለ
 ዕውቀት እንደ በደሉት ሰለ አየ ኃይል ባለው በሚለማ ጸሎቱ
 ምሕረት ይሰምንላቸዋል። እንዲሁም ለዘለዓለም ሊቀ ካህናት ሁኖ
 ኃጥእን ለሆንነው ለሁላችን የአዳም ልጆች በጥምቀት፤ በንስሐና
 በቁርባን እየተቀበለ ሊያማልደንና ሊያስታርቀን ይኖራል፤ ዕብ.
 7፡25። «ወሰበ እንዘ ፀሩ ለእግዚአብሔር ንሕነ ተሣሃለነ በሞተ
 ወልዱ።» «እኛ ለእግዚአብሔር ጠላቶቹ ሳለን፤ በልጁ ሞት ይቅር
 አለን።» እንዳለ ሐዋርያ፤ ሮሜ 5፡7-11።

«ወውእቱስ ይነብር ለዓለም እስመ ኢይሠዐር ክህነቱ።
 ወይከል አድኅኖቶሙ ለዝሉፋ ለእለ ይቀርቡ ገበ እግዚአብሔር
 እንተ መንገሌሁ እስመ ለግሙራ ሕያው ውእቱ
 ወይተነብል ሎሙ።» «እርሱ ግን ለዘለዓለም የሚኖር ስለሆነ
 የማይለወጥ ክህነት አለው፤ ሰለ እነርሱም ሊያማልድ ዘወትር
 በሕይወት ይኖራልና፤ ለሰዚህ ደግሞ በእርሱ በኩል ወደ
 እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል።» ዕብ.
 7፡24-25፤ 10፡11-22። «ወእንለ ለአልኩ በእንቲአክሙ ከመ
 ኢይድከም ሃይማኖትከሙ።» ሉቃ. 22፡32። «ወእንለ በእንቲአሆሙ
 እስከል፤ አባ ቅዱስ ዕቀብሙ በሰምክ።» «እኔ ለሰ እነዚህ
 እለምናለሁ፤ . . ቅዱስ አባ ሆይ እነዚህን የለጠኸኝን . . በሰምህ
 ጠብቃቸው።» እንዳለ፤ ዮሐ. 17፡9፤11።

ለሰዚህ ክርስቶስ በቃሉ «ንዑ ገቢዮ ኩልከሙ ሰሩሐን
 ወክቡዳነ ጸር፤ ወእነ አዐርፈከሙ።» «እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ
 የከበደ ሁሉ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም አሳርፋችኋለሁ።» ብሎ ስለ ነገረህ
 ዕረፍተ ነፍስ እንድታገኝ፤ ዛሬ ቃሉን እምነህ በሠራኸው ኃጢአት
 እያዘንህ በንጽሐ ሕሊና ወደርሱ ብታለቅስ፤ ኃጥእን ከአባቱ ጋር
 ለማስታረቅ የሚቻለው፤ ለዚሁም ሥራ የተመደበው ባለሥልጣን
 እርሱ ብቻ ነው፤ ማቴ. 11፡28፤ 28፡18፤ ዕብ. 2፡17-18፤ 4፡14-
 16፤ ራእ. 1፡5-8፤ 5፡1-14።

ወንድሜ ሆይ! ልብ አድርገህ ለማኝ፤ አለቀድሞ ለቸነከሩት
 ብዬሃለሁ፤ አሁንም ዛሬ የምንቸነከረውና የምንለቅለው አንተና እኔ፤
 ሥጋ አሸንፎን ይልቁንም የኃጥእን ቀዳሚ ከምሆን ከእኔ ጀምሮ
 ትእዛዙን በማፍረስ ሁላችንም የአዳም ልጆች ለቃዮቹ መሆናችንን
 (እስራኤል ብቻ የለቀሱት አይምለልህ) አትርሳ። «እግዚአብሔር
 ሁሉን ሊምር ስለ ወደደ ግን፤ ሁሉን ካለ መታዘዝ በታች ዘጋው።»
 ሮሜ 11፡39፤ ዕብ. 6፡4፤ ገላ. 3፡22።

በለ ፍጡር ጭክናና የአምላክ ርኅራኄ

ወንድሜ ሆይ! ክርስቶስ ጨካኝ ነውና፥ ከፍጡራን እንድ መልእክ ወይም እንድ ጸድቅ እማላጅ ዋለ ጠበቃ በምትፈረድበት ቀን ያስፈልግሃልና፥ ቢሆን ሞግቶ፥ ባይሆን ተውሶ ከገነኝም (ሲኦል ወገኒ) የሚያወጣህ ወዳጅ ታማኝ ያዝ፥ አብጅ፥ ቢሉህ በከንቱ የሕልም ውሃ እንደ መጠጣት የመለለ ነገር ነውና አትመናቸው። ቅዱስ ዳዊት «ሐሰሙ ሕልሙ ወእልቦ በረከቡ።» «ሕልምን እለሙ ያገኙት ግን የለም» (እንደ ግእዙ ትርጉም) ይላል፤ መዝ. 76፥5፤ መዝ. 5፥3-7፤ ሲራ. 31፥1-7፤ ኢሳ. 29፥8።

እግዚአብሔር አምላካችን በነቢዩ በኢሳይያስ ሐፍ «አከ በመልእክ ወክሶ በተንባል ሐሳ ለሌሁ ያድገኛሙ፥ እስመ ያፈቅርሙ ወይምሕኮሙ ውእቱ ተቤዘዎሙ፥ ወተወክፎሙ ወእክበርሙ በኩሱ መዋዕሊሆሙ ሰዓለም» «በመልእክ ልይደለም፤ በአምላጅም ልይደለም፤ እርሱ ራሱ ያድናቸዋል እንጂ፥ ይወዳቸዋልና ይራራላቸውወል። እርሱ ተቤዝቸው፥ ወደ እርሱም ተቀበላቸው፥ በዘመናቸው ሁሉም ያክበራቸዋል።» ይላል፤ (ኢሳ. 63፥1-9 የግእዙን ተመልከት)። ኢየሱስ ራሱ በገዛ እጁ በፍቅር በርኅራኄው ነው እንጂ በሰማኝና በእማላጅ እንዳላዳነን «ጸድቅ አምላክ፥ የሚያድገም ከኔ ሌላ የለም።» ይላል፤ ኢሳ. 45፥21። ስለዚህ አስተውል የሚያድገም ወይም የሚቤዝም ክርስቲያን ብቻ ነው እንጂ ፍጡር ፍጡርን ሲቤዝው ወይም ሲያድነው ከቶ አይቻለውም። ቅዱስ ዳዊትም «እገውኒ ኢያድገን እገሆሁ፤ ወኢያድገን ለብእ፤ ወኢይሁብ ለእግዚአብሔር ቤዛሁ ወኢተውላጠ ሄጠ ነፍሱ» «ወንድም ወንድሙን አያድገም፥ ለውም አያድገ፤ ለእግዚአብሔር ቤዛውን እይለጥም፤ የነፍሱንም ተለዋጭ ቢሆን።» ይላል፤ መዝ. 49፥7።

ይልቁንም አምላካችን ራሱ ፍቅር ለሌሎች 1ዮሐ.4፥8፤ ተለዓ ወተለዓቱ ነገደ መላእክትን ትቶ እንድ የጠፋ በግ እዳምን ለመፈለግ መጥቶ፥ በዓለም በረሃ ተለብሮ ወድቆ አግኝቶት ቊስሉን ሳይጸየፈው ለባራውን ጠግኖ፥ እድፋንም ከጎነ በወጣው ውሃ ዐጥቦ፥ እንጽቶ፥ እድኖ በትከሻው ተሸክሞ፥ ኃጥአንን ገነት መንግሥተ ለማያት ለማለግገት ተልኮ የመጣው እውነተኛው የነፍሳት እረኛ ነፍሱን ለለ በጎቹ ቤዛ የሚለጥ መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ ብቻ ነው፤ ሕዝ. 34፥11-25፤ ሉቃ. 15፥1-10። «እኔ ነኝ

እርሱ ግን ባሕርዩ ርኅራኄ የሆነው እምላካችን፥ እሮጌ ጠባያቸውን በንስሐ ለውጠው ወደርሱ ለሚመለሱ ሁሉ መሐሪ መሆኑን እመንና «ኅዘ ህለውት ብዝሃት ኃጢአት በህየ ትበዝሃ ጸጋ እግዚአብሔር» «ብዙ ኃጢአት ባለችበት በዚያ የእግዚአብሔር ጸጋ ትበዛለች።» የሚለውን ሕያው ቃል በእምነት ተመርኩዘህ ጉዞህን ወደርሱ ቤት እድትቀጥል ዐደራ እልሃለሁ ሮሜ5፥12-21፤ 1ጢሞ.12፥18። «እኔ የበደሉኝን ሁሉ ይቅር እላለሁ።» ይላል፤ ኤር. 33፥1-9፤ 36፥3።

ወዳጄ እንባቢ ሆይ! በሰነፎች ስሕተት ተወሰደህ፥ ሃይማኖትን የሚያላለፍ የፍጡራን እማላጅነት የሚባለውን የለው ሥርዓት አምኑህ መንፈሳዊ ሕይወትህን እንዳታታልል ተጠንቀቅ፤ 2ኢጥ. 3፥17-18።

እውነተኛይቱን አማላጅ ልንገርህ ስማኝ፥ ሕግን ሁሉ መጠበቅ በክርስቶስ ምሕረትም መማፀን ብቻ ናት። ሕግን ከጠበቅህና በኢየሱስ ለም ካመንህ ግን ሕግ ራሱ እማላጅ ሁኖ የገነትን በር ከፍቶ ዓለም ሳይፈጠር ወደ ተዘጋጅልህ የክርስቶስ እዳራሽ እንደሚያገባህ እመን እትጠራጠር፤ ማቴ. 11፥6፤ ዕብ. 4፥14-16። ሐዋርያው ዮሐንስ ስለ እማላጅነት ነገር ሲያስተምረን «ልጆቼ ሆይ! ኃጢአት እንዳትሠሩ፥ ከእናንተ ማንም ኃጢአት ቢሠራ ግን ከእብ ዘንድ የሚያስታርቀን እውነተኛ አማላጅ አለን፤ እርሱም ጸድቄ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው።» ይለናል፤ 1ዮሐ. 2፥1-2።

ፍጡር ሁሉ እንዳንተና እንደኔ በሕግ እፍራሽነት ተይዞ ዕዳውን መክፈል ስላቃተው ግን ኢየሱስ ብቻውን የተዋረደውን ሥጋችንን ለብሶ፥ የአዳምን ዕዳ ለመክፈል ፍቅሩ እስገድዶት መስቀላችንን ተሸክሞ፥ እጆቹን በችንካር፥ ጎኑን በጦር ተወግቶ ሞቶ ተነሥቶ ከእባቱ ጋር ለማልዶ ከጥፋት ያዳነን መድኃኔ ዓለም መሆኑን ልታውቅ ብትፈልግ ጥቅሶቹን በማስተዋል መርምር፥ ብርሃነ ልቡናህን በቅዱስ መንፈሱ ያብራልህ እሜን፤ ማቴ. 27፥22፤ ሮሜ 5፥5፤ ኤፌ. 2፥4-18፤ ቄላ. 1፥10-23።

ቸር ጠባቂ፡ ቸር ጠባቂ ራሱን ስለበሰቱ ይለውጣል፡ ምንደኛ ግን ተኩሳ ሊመጣ ባዩ ጊዜ በጎቹን ጥሎ ይሸሻል፡፡» እንዳለ ጌታ! ዮሐ. 10፡1-16፡፡

እንዲያውም ጻድቃን ያማልዳሉ ማለት በፍጹም ሐሰት ነው፡፡ ጻድቃን የምንላቸው ሐዋርያት እንደ ሌሊት እንግዳነት አናሳድራቸውም ሳሉአቸው እገሮች (ሰዎች)፡ እነርሱ ተቁጥተው፡ ከሰማይ እሳት አውርደው፡ እቃጥለው፡ ፈጅተው ሊያጠፏቸው እንዳሰቡና ፍቅር ባሕርዩ የሆነው ኢየሱስ ወልደ አምላክ ግን፡ እንደም ሰው እንዲጠፋ ስለማይወድ «ተዉ! የየትኛው መንፈስ እንደ ሆናችሁ አሳውቃችሁም? እኔ ሰውን ሳድን እንጂ ሳጠፋ አልመጣሁኝም» ብሎ እንደከለከላቸው ሉቃስ በወንጌሉ ገልጾ ይነግረናል! ሉቃ. 9፡51-55፡፡ ኤልሳዕ ነቢይም በጭከናው ረገጥ 42 ሕፃናት በጅብ አስገድሏል! 2ነገ. 2፡23፡፡

እንደዚሁም ጻድቁ ነቢይ ኤልያስ አከዓብ በነገሠበት ዘመን፡ በጸሎቱ የሰማይን ዝናብ ሦስት ዓመት ዘግቶ ሕዝቡ በረሃብ፡ ሰው ሰውን እስኪበሳ ድረስ ዘመዶቹ ሊያልቁ ዓይኑ እያየ፡ እርሱ ግን በዋሻው ውስጥ ገብቶ ተሸሽጎ፡ ሦስቱን ዓመት ሙሉ እንደ ቀን ሳይገድልበት እንጀራና ሥጋ ጠዋትና ማታ ቁራዎች እያመጡለት ብቻውን እየተቀለበ (እየተመገበ)፡ የወንድሞቹ ጭንቅና ሥቃይ ሳይሰማው (ሳያስደነግጠው) እንዲት ነፍሱን ብቻ ሊንከባከብ እንደነበረ፡ ርኅሩኅ እምላካችን ግን የፍጥረቱን ጭንቅና መከራ እይቶ ራራቶ፡ ለኤልያስ «ና ውጣ ሂድ! ራስህንም ለእኔ አስተርጉ» ብሎ ዝናብ እንዳዘነበና ለሕዝቡም ምግብ እንደሰጠ ቅዱስ መጽሐፍ ይነግረናል! 1ነገ. 17፡1-14፤ 18፡1፡፡ ጻድቁ ኤልያስ እንደገናም 450 ሰዎች በሰይፈ ጭከናው እርዷል! 1ነገ. 18፡40፡፡

ፍጡር ጭከናና ወስላታነት ካልሆነ ርኅሩኅና ቅንነት መሥራት እንደማይቻለው፡ ሁለቱ ታላላቆች ነብያት የሠሩትን ተመልክቶ እንደ ሊቅ በሚከተለው ቅኔ አስረድቶናል! ርኅሩኅንም ለአምላክ ብቻ ሰጥቶ አሳይቶናል፡፡

መወደስ

ገሠጽኮ ለዮናስ በቀስታመ ባሕር
ጎበ ኢዘርዐ ስብከተ ንጠተ ቃሉ ዘራዒ
ለምድረ ነፃ ፀርከ በገራህተ እዝና ሰማዒ
ወበቃለ ረጋብ ተዛለፍኮ ለዘሊሐዘነ ኤልያስ ቀናሊ
በእሳተ ረጋብ እንዘ ያውዒ
ኩሎ ገዳመ ቤተ እክዓብ ገፋዒ
እኩኑ አምላክ ፍቅር እንዘ ነደ አሳት በሳዒ

ትቁርር ከመ ማይ ድንጋፂ ኃጥአን ሶበ ትሬኢ
ለገብርከኒ ዓለም በበትረ መከራ በቋዒ
ተግሣጸ ውሉድ ተጌሥጸ ወኢትሬስዮ ከመ ጸላኢ፡፡

ትርጓሜ፡ - «ጠላትህ ለሆነችው ምድረ ነፃ የሰብከት ቃሉን ሊዘራ፡ ዮናስ ፈቃደኛ ባልሆነበት ጊዜ፡ ባሕርን እንደ በትር ተጠቅመህ ቀጣኸው፡፡ በእክዓብም ዘመን ምድርን ሁሉ በረጋብ አሳት ሊጠብስ ያላዘነውን ኤልያስን የረጋብን ምንነትና ጉዲነት እንዲያውቅ እደረግኸው፡፡

በባሕርይህ የምትባላ እሳት የሆንከው እንተ ግን የፍቅር አምላክ ነህና የኅጢአተኞችን መደናገጥ (መዋከብ) ስታይ እንደ ውጋ ትቀዘቅዛለህ! ከዚህ የተነሣ እገልጋይህን ዓለም (ሰው) በሚጠቅመው የመከራ በትር ትቀጣጥህ እንጂ (ኤልያስና ዮናስ እንዳደረጉት) የሁልጊዜ ጠላት እድርገህ እትቁጥረውም፡፡» ብሏል፡፡

እንደዚሁም ፍጡር ጭከና ካልሆነ ርኅሩኅ እንደማይገኝበት፡ የጉንደሩ ሊቅ ነጮ ተከሰ ሃይማኖት በሚከተለው ቅኔ አስረድተዋል፡፡

መወደስ

እሐደ ዕለተ እምተፈጸምነ
ሰፍጥረትክ እምላክ እመ እምላክ ትሬስዮ
ትእምርተ ዝኒ ነገር ሶበ ሰነጥበ ማይ ቀነዮ
ኤልያስ ዘፍዳ ሰበኑ ሰኤልሳዕ ፈደዮ
ሰፍጥረተ ዚእክ ተሐዮዮ
እስመ ሰፍጥረትክ ዕፅ በእሳተ ረጋብ እውዑዮ
ዳዊትሂ ዘተሠርገወ መንግሥተ ሰዖል ሎግዮ
ግፍዐ ሰዖል ተዘክረ ወጸገዐ በእርዮ
ሚካኤልኒ ርኅሩኅ ዘጽጋበ ምሕረት ከረዮ
ስሙሴ ኢተራገርጎ እንዘ ውሰተ መሬተ ይወድዮ

ትርጓሜ፡ - «አምላክ ሆይ! ሰፍጥረትህ (ፍጡርህን) የአምላክነትን ሥልጣን ብትሰጠው ኖሮ ሁላችንን ባንድ ቀን በጨረሰን ነበር፡፡ ይህንንም ነገር እንረዳ ዘንድ! መጉናጸፊያውን እንደ ምንዳ ሰኤልሳ የከፈለው ኤልያስ የውሃ ጠብታ እንዳይኖር ባዘዘ ጊዜ ሰፍጥረት እሳዘነም! ቸላ እሰው እንጂ፡፡ የሰዖልን መንግሥት የወረሰው ዳዊትም የሰዖልን ግፍ አልረሰም! በእርዮም ጨክኖበት ነበር፡፡

የምሕረት ጥጋብ የፈነቀለው ሚካኤልም፤ (መልአክ ምሕረት ምንም ቢባል፤) ሙሴን በመሬት ውስጥ (በናባው ተራራ) ሲቀበረው ርኅራኄን አላደረገም፤ (አላዘነሰትም)።»
 ደግሞም ኤልያስ ጻድቁ በጭከናው መቶ ሁለት ሰው አለት ከሰማይ አውርዶ አስበልቶ አጥፍቷል፤ 2ኛ. 1÷9-12።
 የኤርምያስን ጭከና መርገም አንብብ፤ ኤር. 18÷18-23።

ጻድቁ ዮናስ ነቢይም ነፃዊን ያህል ትልቅ ከተማ፥ ከመቶ ሃያ ሺህ የሚበዛ ሕዝብ የያዘ አገር፥ ሰዎች ከክፉ ሥራቸው ሰለተመሰሰ፥ እግዚአብሔር አይቶ ካዘዘው መፃቱ፥ ፍቅር ባሕርዩ ነውና ላያጠፋው ቀርቶ ቢምረው ዮናስ ግን ይህን ያህል ፍጡር ስላልጠፋና እንደ ሰዶም ስላልተገለበጠ እንዳዘነ፥ እንዳጉረመረመም አንሰማለን (እናነባለን)፤ ዮና. 4÷1-11።

ክርስቶስ ግን ርኅራኄ ስለሆነ ዕውራንንና ድውያንን ባየ ጊዜ ብርሃንና ጤና እየሰጠ፥ ሁሉንም ይፈውሳል፤ ለሰቀሉትም ላይቀር ምሕረት ይሰምናል፤ ሉቃ. 23÷34። የፍጡራን ጭከና ግን ቅዱስ ጳውሎስ ለበደሉት ምሕረት በማድረግ ፈንታ የሦስት ቀን ዕውርነቱን ረሳና የሐዋ. ሥራ-9÷1-19፤ ያልፈጠራቸውን አዕይንት በዕውርነት ሲቀጣ ነበር፤ የሐዋ. ሥራ 13÷6-11።

ማርያም ድንግል ርኅራኄና ንጽሕት፥ ጻድቅትና ቅድስት ናትና፥ ክፉን አትወድም በማለት ፈንታ አንድ ጊዜ የሌሶች፥ የዘማውያን፥ የገዳዮችና የሕግ አፍራሾች ሁሉ ዋሻ ናትና እማልዳ ታድናለች፤ አንድ ጊዜ ደግሞ ሰደት ስትሄድ እንግድነት እንቀበልሽም ያሏትን አገሮች ረግማ ዝንጀሮና ጦጣ፥ ዐውራ ሐሪሥም (ጉሽ ወይም አውራሪስ) አደረገቻቸው እያሉ ጠላቶችዋ በሐሰት ጽፈዋል።

ስለዚህ እንወዳታለንና እናከብራታለን ሲሉ፥ አለ ሥራዋ እየሰጠ አርስዋ የማትወደውን እየሠሩ፥ በቁም ነገር ቦታ የሚጉላ ቤት ይመስል ከንቱ የሆነ ቃል መናገራቸው እጅግ ያስዝናል። ዝንጀሮና ጦጣ ሌላም እንሰላና ዐራዊት ሁሉ ግን ከሰው ጋራ በፍኛው ቀን እንደተፈጠሩ ቅዱስ መጽሐፍ ይነግረናል፤ ዘፍ. 1÷24-31።

ጻድቃን ያማልዳሉ፥ ሰማዕታት ይራራሉ፥ ቅዱስንም ስለ ጋጥኦን ይሰምናሉ ማለት በፍጹም ሐሰት ነው። በመጨረሻውም ከአቤል ጀምሮ እስከ ምጽአቱ በሰመ ክርስቶስ እየተጠሉ የሞቱ ሁላቸው ጻድቃን ምስክሮች፥ ስለ ኅጥኦን መስመናቸው ቀርቶ «ምነው ጌታችን ሆይ! ቅዱሱ፥ ለፈለሰው ደማችን በቀል አትበቀልልንምን? በጠላቶቻችን ላይ በቶሎ አትፈርድባቸውምን?» እያሉ በታላቅና በሚያስቸኩል ቃል ለውን ለማጥፋት በጭከና

እያማረሩ፥ እየከሰሱም ሁልጊዜ እንደሚጮሁና ርኅራኄ አምላክ ግን፥ ተዉ ታገሡ አርፋችሁ ቆዩ ብሎ እንደሚከስክሳቸው፥ ዮሐንስ ወልደ ነጉድንድ በመንፈስ ራእይ አይቶና ሰምቶ አስተካከሎ ነገሮናል፤ ዘፍ. 4÷10፤ ራእ. 6÷9-11፤ ዘፍ. 6÷5፤ 2ኛ. 24÷17-22፤ ራእ. 16÷4-7።

ወንድሜ ሆይ! በአገራችን የሚታወቁት አገርን ለመለሰል የመጡት ባዕዳን ነጮችን (ዲፕሎማቲኮች)፥ እኛ ጻድቃን የምንላቸው አቡነ አረጋዊ፥ ገሪማ፥ አቡ፥ ጊዮርጊስ፥ ተክለ ሃይማኖት ሌሎችም የመለሷቸው እጅግ ብዙዎች ናቸው። እነዚህ ሁሉ ከአነርሱ በፊት የሞቱትን ጻድቃንና መነከሳት፥ ሰማዕታትን እርዱን እማልዱን እያሉ ሰዎችን አምነው ደግ ላይሠሩ የጸደቁ ይመስልሃልን? አይደለም፤ «ኢትትአመኑ በመላእክት ወሊበዕንሰ አመሐያው፥ እለ ኢይክሱ አድኅኖ።» «ማዳን በማይችሉ በለው ልጆችና በአስቆች አትታመኑ፤» የሚለውን ቃል ስለ ተረዱት፥ እንዲሁ ለማዳን ለመፍጠርም አጋዥ የማይፈልግ ፈጣሪያቸውን ብቻ አምነው ሰላገስገሉት ጻድቀው ይሆናል እንጂ፥ ፍጡራንን አምነው አልጸደቁምና ገድላቸው ወአዕረፈ በሰላም በአሚነ እግዚአን ኢየሱስ ክርስቶስ (ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን በሰላም ዐረፈ) ይላል፤ መዝ. 146÷1-10፤ የሐዋ. ሥራ 7÷59-60፤ ዕብ. 11÷1-40።

የተወደድህ አንባቢ ሆይ! አምላክ ጨካኝ ነውና እርሱ በተቆጣብህ ቀን፥ ራርቶ የሚያስታርቅህ አንድ ጻድቅ ወዳጅ አማለጅ ዛሬ መያዝ ያስፈልግሃል በሚሉህ ጊዜ፥ ሐሰት ነው አትመናቸው ላልኩህ ማሰረጃውን «አልቦ ዘየስተከብዶ ለእግዚአብሔር» አምላክ ሐሩ ብሎ ሲቈጣ የሚሸነግለው፥ የሚያማክረው የሚያታልለው የሰም፤ አይገኝም እያሉ መጻሕፍት ይነግሩናል፤ ገላ. 6÷1-7።

ይህ ነገር (ትምህርት) አግራምቢጥ መሆኑን ግን ቅዱስ መጽሐፍን አንብብና ተቀምጠህ፥ ተኝተህም ቢሆን ላትቸኩል ዝግ ብለህ ተረድተሽው ስታበቃ፥ ነፍሱህ የምትድንበት ትልቁ ነገር ስለሆነ፥ ልብህን ዳኛ አድርገህ፥ እውነትን ከሐሰት ለይተህ፥ ሰው ይነቅፈኛል ላትል በአምላክህና በሰው ፊት በድፍረት እውነተኛውን ፍርድ እንድትፈርድ (እንድትመለከር) በኢላጦስ ፊት ቁሞ በመልካም ማመን በመለከረው በኢየሱስ በመድኃኔ ዓለም አማፅንሃለሁ፤ 1ኪሞ. 6÷13-16።

እርሱ የጸጋውን ብርሃን ይገለጻልህና ወደዚያች ሁላችንም ወደምንመኛት አገር፥ ግን፥ ፈሪዎች፥ ኅፍረተኞችና ወላዎች እንደማይገቡባት አስተውል፤ ራእ. 21÷8፤ ማቴ. 10÷26-38።

ምዕራፍ 9

አውነትና ሐሰት

የተወደድህ አንባቢ ሆይ! ከዚህ መጽሐፍ ውስጥ ብዙ ቅር የሚያሰኝህ ቃላት እታጣበትም ይሆናል። ነገር ግን በአውነተኛ ብርሃናዊ ሕሊናህ ብትመረምረው የኛው እምልኮና (አካሄድና) የእምላካችን ትእዛዝ በጣም የተለያየ መሆኑን ስለ እየሁ፥ እኔም እንዳንተ ብዙ ጊዜ ቅር ብሎኛል፤ እንደምን ብትለኝ ግን ክርስቲያንነታችን በስም ብቻ ነው እንጂ፥ በሕግና በምግባር አይደለም። ከሁሉ ይልቅ የባለውና የከፋው ግን ያገሬ ሕዝብ የክርስቶስን መድኃኒትነት ከነወንጌሉ ጥሎ፥ እነአባ እገሌን ጻድቅ ብሎ፥ ከነመጽሐፈ ሐሰቱ እምኖ የማያድነውን መድኃኒት መስሎት ተቀብሎ፥ ለስሙ ግን የክርስቶስ ወገን ክርስቲያን ነኝ ይላልና ነገሩ ቅር ያለኛል፤ በጣምም ያላዘናል፤ ኢሳ. 29፥10-13፤ ኤር. 25፥4-7፤ ኢሳ. 57፥3-13።

ለሰ አትናቲዎስ በቅዳሴው ምዕራፍ 1 ቁ. 9-10 «ገሥጸ ለኃጥእ ከመ አጉኩ፥ ዝልፍዎ በግህደት ለእመ ቦቱ አበላ ዘለሞት መዐድዎ ለዘገየ ከመ ይጎድግ ኪያሃ ፍኖተ ወይትጋነይ ለእግዚእብሔር ከመ ይስረይ ሎቱ።» «ግጢአተኛውን እንደ ወንድምህ ገሥጸው፤ ለሞት የሚያበቃ በደል ያለበትንም በግልጽ ዝልፋት፤ የበደለውንም ምክሩት፤ ያችን ክፉይቱን መንገድ ይተው ዘንድ፥ ለእግዚእብሔር ይገባ ይቅርም እንዲለው።» ይላል። ቅዱስ ጳውሎስም ወንድምህን ሰለጉድሰቱ እንዲያፍርበት በግልጽ ገሥጸው። 1ጢሞ. 5፥20፤ 2ተሰ. 3፥14-15 ይላልና፥ እኔም የሀገሬ ሕዝብ የተለቀለውን አውነተኛውን መድኃኒት ክርስቶስን ብቻ እምኖ እንዲድንልኝ በማለት ነው እስከዚህ ድረስ ደፍሬ የጻፍኩት እንጂ፥ ልለድብ ወይም ልነቅፍ ብዬ እንዳልጻፍኩት ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው ብታነበው ቅዱስ ጳዊት «ቅንነት ቤትክ በልዐረ።» እንዳለ፥ እኔም እንዲሁ የጤፍ ፍሬ በማያህል በትንሹ ዐቅሜ፥ የቤቱ ቅንነት እስገድዶ እንዳስጸፈኝ ትረዳለህ፤ ዮሐ. 2፥13-17።

በነቅፍም ቅሉ፥ የሥጋ ቤት ሹመት ተቀብሎ፥ ወይዘሮ ዓለሚቱን አግብቶ፥ ለፊውንና ረጅሙን የፈረሳውያንን ቀሚስ አጥልቆ በየከተማውና ገበያው እየተኩነለነለ ለሚውለው፥ ከሕግ ውጭ ለሆነውና ልማድ በተባለው ለስ (ገመድ) እየተጉተተ መብቱን ረስቶ ጎላፊውን ዓለም ብቻ እየተመለከተ እምላክና ለውን እያሳዘነ የሚኖረውን ክፉ (ከባድ ቀምበር) ምግባርን ነቀፍሁ እንጂ፥

ክርስቲያናዊ ሃይማኖትን እንዳልነቀፍሁ ሚዛናዊ ሕሊና ያለው ለው ሳይረዳው እይቀርም፤ ማቴ. 23፥1-28።

ቁሞ መስበክና ጽፎ መግለጽ እንጂ፥ ተቀምጦ መንቀፍ ለማንም እንደማያዳግተው ማንም ለው ያውቀዋል። ይህን ተግሣጽና ምክር የተባለውን መጽሐፌን ያንበቡ እንዳንድ ለማች «አዋልድ መጸሕፍትን ለምስክርነት እይበቁም ብሎ ነቅፏቸው ሊያበቃ፥ ራሱ ግን ለምስክርነት ጠቅሷቸዋል» ሲሉ ሳይነቅፉብኝ የቀሩ እይመስለኝም። እውነት ነው፥ አዋልድ ማለት ትርጓሜው ልጆች ማለት ነው። ነገር ግን ልጅ ሊባል መልኩና ባሕርይው አባቱን መስሎ ሲገኝ ልጅ ይባላል እንጂ፥ መስሎ ካልተገኘ ዲቃላ፥ በምንዝር የተወለደ፥ ጎደሎ አባቱ ያልታወቀ፥ እንደበራ (ሰነፍ የሴት ልጅ) ማለት ነውና ከመጸሕፍተ ርስት ሊካፈልና ሊቈጠር ከቶ እይገባም ዘፀ. 23፥1-2። ለምሳሌ ከአንድ ቊና እሸዋ ውስጥ ሁለት ሦስት የወርቅ ቅንጣት ቢገኝ፥ በወንፈቱ ተለቅሞ ወደ ወርቅነቱ ይጨመራል እንጂ፥ ከእሸዋ ጋር ኑረሃል ተብሎ ሊጣል ይገባልን? ሐዋርያው «ሁሉንም መርምሩ፥ ክፉውንም እየተዋችሁ መልካሙን ብቻ ያዙ» ብሎ የሚያስተምረን ለሃይማኖቶች መጸሕፍት ነው እንጂ ለቀሳቀሶቹ የቤት ዕቃዎች አይደለም፤ 1ተሰ. 5፥21-22፤ 1ዮሐ. 4፥1።

ስለዚህ ይህ የእኔው መጽሐፍም አዋልድ (ከብሉያትና ሐዲሳት የተወለደ) ነውና፥ ጸሐፊያቸው ካልታወቀ መጸሕፍት እፍራሾቹን እየተወ፥ አባታቸውን የሚመስሉና ቅዱሳት መጸሕፍትንም የሚደግፉ መጸሕፍተ ሊቃውንትን ቢጠቅስ፥ በእኔ ሐሳብ የሚያስጸይፍ መስሎ አይታየኝም።

እኔ ግን ተአምርና ገድላትን በየውሸታቸው ለማጽደቅና ለማጋነን ሲሉ፥ ልንም እንደሌለው ፈረስ ሁሉም በየፊናቸው ሲጋልቡና በአንድ ቦታ እንኳ፥ ሲጠቃቅሱ ባለመስማቱ እየተደነቅሁ፥ «ሁሉም ወደየመንገዱ አዘነበለ» የሚለውን ቃል እያስታወስሁ በነቃፊዎቹ የሀገሬ ልጆች ሐሰትን እስኪያምኑ ድረስ የስሕተት መንፈስ ስለ ወደቀባቸው ሳዝን እኖራለሁ፤ ኢሳ. 29፥9-14፤ 53፥6፤ 59፥11-16፤ ሮሜ 1፥19-25፤ 2ተሰ. 2፥10-13።

በአውነቱ ቅዱሳት መጸሕፍትንና ገድልና ተአምሮችን ሳስተዋሳቸው ለው፥ እንኳን እንደ አባትና ልጅ ሊመሳሰሉ ይቅርና የባዕድነታቸው መራራቅ በእሳትና ውሃ መካከል ካለው ጠበኝነት ይልቅ የባለ ሆኖ ይገኛል። ስለዚህ አዋልድን እንኳን መጸሕፍተ እውነት ብዬ ልጠቅሳቸው፥ ሐሰተኝነታቸው በኔ ሕሊና ውስጥ የምሥራቅና ምዕራብ መራራቅ ያህል መለያየት እንዳለው ለገልጽ

ይብላችላቸው፡ ላያውቁ የሚያምኑዋቸውንና የሚመኩባቸውን ወንድሞቼን ይቅር ይበላቸው እንጂ፡ እኔስ ከሐሰታቸው ሸሽቼ የመድኃኒቱን ድምፅ ሲይቼ በቃሉ ነጻነትን ለላገኘሁ፡ በወንጌሉ ብቻ አምላኬን ዘወትር እያመለገንሁ በደስታና ተስፋ እኖራለሁ፤ ዮሐ. 8፡28-37፤ 10፡1-5።

ወንድሞቼ ሆይ እውነትና ሐሰት፡ ጨለማና ብርሃን ግን፡ ምንም እንኳን ጎን ለጎን ሆነው አብረው ሲጓዙ ቢኖሩ እንድም ቀን ተስማምተውና ተግባብተው አያውቁምና፡ «የማታ ማታ እውነት ይረታ» የተባለው የአባቶቻችሁን ምላሌ ላትረሱ፡ ሁሉንም እየመረመራችሁ ወደ እውነት ብትገለግሉ ወደ መንግሥተ ለማያት እንደምትደርሱ እርግጥ ነው፤ ራእ. 21፡3-8 ።

የክርስቶስ የወንጌሉ ጣዕምም «ኩሉ እንከ ዘየእምን ብየ በቅድመ ለብእ እእምኖ እነሂ በቅድመ አቡየ ዘበሰማያት። ወለዘስ ክሕደኒ በቅድመ ለብእ እነሂ አክሕዶ በቅድመ አቡየ ዘበሰማያት።» «ለሰዚህ በሰው ፊት ለሚመለከርልኝ ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በእባቱ ፊት እመለከርለታለሁ፤ ዘበው ፊትም የሚክደኝን ሁሉ፡ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በእባቱ ፊት እክደዋለሁ።» ማቴ.10፡32 ይላልና፡ የለማሁትንና ያነበብሁትን እንዲሁ ለሀገሪ ልጆች የልማድና የድንቁርናን መጋረጃ ብገልጽላቸው፡ የሕይወት ቃሉንም ባቀምላቸው በነፍስና በሥጋ እንደሚጠቅማቸው እርግጥ ነው። 1ጢሞ.4፡8፡ ቅዱስ ጻዊትም «ጠዕሙ ወታእምሩ ከመ ጌር አግዚአብሔር» «አግዚአብሔር ቸር እንደሆነ ቅመሱ እዩም፤» እንዳለ መዝ.34፡8። ሐዋርያትም «ንሕነለኬ ኢንክል ከቢቶቶ ለዝንቱ ነገር» «እኛስ ያየነውንና የለማነውን ከመናገር ዝም ማለት እንችልም፤» ብለዋልና የሐዋ. ሥራ 4፡20፤ እኔም ያየሁትን የተረዳሁትን እቀምሳለሁ (አነግራለሁ) እንጂ አልሸሸግም ማቴ. 10፡27፤ ሉቃ. 8፡16፤ ራእ. 10፡8-11 1ዮሐ. 1፡1-5፤ መዝ. 78፡2-8።

ወንድሞቼ ሆይ! እስከዚህ ድረስ በድፍረት እያማረርኩኝ መጸፌ ግን፡ አባቶቻችን ፫፻፲ወ፭ ርቱዓን ሃይማኖት በፍትሐ ነገሥት በሁለተኛው አንቀጸ መጻሕፍት፡ ፹ወ፩ እምላካውያት የተውልን ጠፍተው፡ በመጻሕፍተ ፈጠራ ተቀብረው ተረሰተው ስለእየሁና ቸሩ እግዚአብሔርም የጨለማውን ዘመን «በቃህ በኃይለ ሥላሴ ብርሃን ሰጥቼሃለሁ፤ ሐሰት ውጣ እውነት ግባ ብሎ» ዐዋጁ ምሕረቱን በኢትዮጵያ ስለዘረጋልን ነው። እንዲሁም ዲሞክራሲያ (ሐሳብን በጽሑፍ መግለጽ) ጥንታዊ ዐዲስ ዘመን እመጣሽ ላይሆን በአገራችን ጥንታዊ መሆኑን እያሳሰብሁ፡ ለምላሌ ቅዱስ ጻዊት

ሥዕልና ምስልን ሲነቅፍ «ዐይን በሙ ወኢይሬእዩ፤ እዝን በሙ ወኢይሰምዑ አንፍ በሙ ወኢያጹንዉ፡ እድ በሙ ወኢይገሥሁ፡ እግር በሙ ወኢየሐውሩ ወኢይነብቡ በጎራዲቶሙ፡ ወልልቦ መንፈስ ውስተ አፋሆሙ፡ ከማሆሙ ለይኩኑ ኩሎሙ አለ ገብርዎሙ ወኩሎሙ አለ ይትዌከሉ በሙ።» «አፍ አላቸው አይናገሩምም፡ ዐይን አላቸው አያዩምም፡ ጆሮ አላቸው አይሰሙምም፡ እለትንፋሱም በአፋቸው የሰም፡ የሚሠሯቸው ሁሉ የሚታመኑባቸውም ሁሉ እንደነርሱ ይሁኑ።» እያለ በመዝሙር 115ና 135 ያስረዳናል። አንድ ሰው ደግሞ እውነት መለሎ በሰ ታየውና ሐሳቡንም በጽሑፍ ሲገልጽ «ሥዕል አፍ አውጥቶ ይናገራል፡ ዕንባ ላብና ደምም ይወጣዋል።» ብሎ ጽፏል፤ ይጽፋልም። መስከረም 10 ቀን የሚነበወው የዓይኑን ተእምረ ማርያም ተመልክተ። እንዲሁም በተእምረ ማርያም ምዕራፍ 8፡31፤ 92፤ 111 አንብብ። እኔም እንደዚሁ ብሉይና ሐዲስ ካልሆነ ሌላ የሕይወት መጽሐፍ ከኢየሱስ ክርስቶስም በቀር ሌላ ሌያድን የሚችል ከቶ የለም ብዬ ሐላቤን (እምነቴን) ብገልጽ እንደ ድፍረት ወይም እንደ ስሕተት የሚቆጠርብኝ መስሎ እይታየኝም፤ የሐዋ. ሥራ 4፡14፤ ራእ. 20፡13።

ወንድሞቼ ሆይ! እለከ ዛሬ ድረስ ሀገራችን ኢትዮጵያን ከሥጋዊና መንፈሳዊ ጉዳት ያደረሳት፡ ከእምላክ ሕግ የተለየ፤ ተጀምሮ የማይፈጸም ምንኩስና የሚባል የሰው ሠራሽ ጽድቅ ነው፤ ማቴ. 19፡1-12፤ 1ቆሮ. 11፡8-12። እግዚአብሔር እምላካችን አዳምን ከፈጠረው በኋላ፡ «ኢካነ ሠናየ ለእኛስ እመሕያው ይንበር ባሕቲቱ፡ እላ ንግበር ሎቲ ቢጸ ዘትረድኦ» «ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም፤ የሚመቸውን ረዳት እንፍጠርለት።» ብሎ የምትረዳው ሔዋንን ፈጥሮ ለጠውና ሙሉ ሆነ እንጂ፡ ብቻውንስ ጎደሎ እንደነበረ ጽሑፍ ይነግረናል፤ ዘፍ. 2፡18፤ 1ቆሮ. 11፡11።

ፍጡር የሆነ ሁሉ ከሰው ጀምሮ እስከ ደቃቁ ትል፡ የሩካቤ ጠባይና የዘር ማድረጊያ ካለው፡ እምላያው የሆነ ተደራጊ ባሕርይ እንደሚያስፈልገው ነገሩ ግልጽ ነው። ይህን ሥልጣንና ሥራ ሊያደርጉት የማይሆንላቸው ግን ማድረጊያ የሌላቸው ሕጽዋን (ጃንደራች) ብቻ ናቸው። የማይሳሳተው ቸሩ እምላካችን በጥበቡ ዐውቆ፡ በምሥጢሩ ተረቅቆ ለፈጠረው የሩካቤ ሕግ ማድረጊያ ተለጥቷቸው ሳሉ፡ በትምክሕታቸው አላትን በጨርቅ የሚቋጥሩ መለክተ ምድር ማለት እኛ ነን፡ ብለው የሚከበሩ መነኩሴዎች ባገራችን በየከተማው ሞልተዋልና፡ እምላክ የፈጠረውንና የወለነውን ሕግ ሊያፈርሱና ሊሸሩ ሊሞክሩ፡ ሁሉም በጥበባቸው

ተሸረውና በተጸዩት ዓለማዊ ጭቃ ወደቀው ተጥለቀቁ መገኘታቸውን ስላየሁ በትዕቢታዊ ግብዝነታቸውና በሰህተታቸው አዝናለሁ። ሕግን ሲያጠፋ የሚሞክር ሁሉ ራሱ ይጠፋል፤ ማቴ. 19፡9-12፤ 23፡24-28፤ ሮሜ 2፡7-16፤ 1ቆሮ. 1፡19-31።

እነ መምሬና እነ አባቴ ግን ከዓለም መተናል፡ ዓለምም በኛ ዘንድ የሞተች ናት ገላ. 6፡14-17 ብለው ሲያበቁ፡ ለተጸዩት ዓለም እንደገና ጌቶቹና ዋኖቹ ሁነው፡ እንደ ቀን ሳይሠሩ ከሠራተኛ ሁሉ በግድ እያስገቡ፡ በጠጅና ጠሳ፡ በአረቂና በጮማ፡ በሐርና በኩፍ ጫማ ተነክረው፡ ምዉታኖቹ ከሕያዋን በሳይ ከብረው፡ ጎሳፈውን የሥጋ ምቶት ይዘው፡ ለለማያዊና ለሥጋዊ ዳኛ ሳይገዙ፡ መከሊታቸውን ሳያራቡና በሕግ ሕፃናት ወልደው ዘረ አዳምን ሳያበዙ በሥጋና በነፍሰ ሽፍተው ከዓለም ዱር ገብተው አስከ ጊዜው ድረስ ተሸሽገው ይኖራሉ።

እንዳንዶቹ ደግሞ ዓለም መራራ ሆኖባቸው፡ ከምድራዊ ሹመትና ከሥጋዊ ጉዳይ ተለይተው በረሃ ገብተው፡ ለማያዊቱን አገራቸውን እየናፈቁ፡ በጸምና በጸሎት፡ በሰረድና ንቃት፡ ጎይላቸውን እድክመው፡ ከመጠጥና መባልዕት ተከልክለው፡ ፈጣሪያቸውን ዘወትር በመጸለይ ብቻ የሚያገለግሉት ጥቂቶች ዓለምን የናቁ መናንያን እንደማይታጡ አምናለሁ። ቢገኙም ቅሉ አንደኔው አስተያየት «ዘደፈነ ወርቀ እግዚአ» «የጌታውን ወርቅ የቀበረውን ባሪያ» መሰለው ይታዩኛልና፡ እኔስ እነዚህንም ላመለግናቸው አልደፍርም፤ ማለት በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ እንደተመለከትሁት እንዲት ነፍሱን ብቻ ያዳነ ሰው አልተመለከንምና ነው፤ ማቴ. 25፡13-30፤ 1ቆሮ. 3፡9-15።

በፍትሐ ነገሥት በዐሥረኛው አንቀጽ መነኩሳት የደነገጉት ሕጋቸው ግን፡ ለምሳሌ በትግርኛ ቋንቋ «ፈላሲያ አንተ ሽፈተሰ ንኸተማ ይላቱ፤» «መነኩሲ ሲሸፍት ወደ ከተማ ይገባል፤» ተብሎ ይመሰላልና፡ (መነኩስ ዕድሜ ልኩን ከተማ ሳይገባ በረሃ አንዲኖር፡ ሥጋና መጠጥም ለዘወትር እንዳይቀምለ፡ የጠጉር ሰቅና የቁርበት ልብስ ካልሆነም የሐርና የጥጥ ጨርቅ እንዳይለብስ፡ ተባይ ሲነክለው እንዳያክ፡ ከወገቡም ለንዝር ወፍራም የቁርበት መታጠቂያ እንዳይለይ፡ በመሬት ካልሆነ ምንጣፍ እንጥፎ ከመደብና ዐልጋ እንዳይተኛ፡ ውሎ ማታ በመጠን በጨው ብቻ በልቶ ውሃ እንዲጠጣ፡ ይህና ሌላውም የመሰለው ሁሉ ብዙ ነው። አንደ ሕጋቸው ሲሔዱና ሲያደርጉ ግን እንደ ቀን እይተናቸው እናውቅምና በድፍረት ለተናገርሁት ይቅርታ አለምናለሁ።

በለዚህ ከመነኩሱ አይሠሩም፡ ካልሠሩም አይበሉምና ስለ ሥራ እንዲቁጠርላቸው በማለት ለምዉታን ጽድቅ፡ ለናንተም ክብር እንዲሆናችሁ፡ ሷትሠሩ እኛን መግቡን የሚል፡ እግራምቢጥ የሆነ በዓላትን ብቻ የሚቁጥር፡ እትሥሩ የሚል መጽሐፈ ማታሰያ አዋልድ የተባለ (ልብ ወለድ)፡ መነኩሴዎች ለበኩትና፡ ደብተሮችም ገንዘብ ለማግኘት ሲሉ አያጋነኑ ውሸትን ጨምረው እየጸፉ ከሰከሱት፤ ኤር. 23፡30-31። ርገሩት ሕዝባችንም ባሕርዩ እጸድቅ ባይ ስለሆነ፡ ጎደሎዎቹ መሉዎች (ጸድቃን) መሰለው ስለታዩት፡ ጽፈው የሰጡትን ውሸት ተቀብሎ ገዝቶ፡ የነገሩትን ብቻ ለምቶ እንዳዘዙት እነርሱን ፈርቶ በዓላትን እየቁጠረ፡ ሥጋውና ነፍሱ የሚጠቀሙበትን ነገር ሳያገኝ ሥራ ፈት ሆኖ በንዝህላል አጉል ይኖራል 1ነገ.18፡21 መል. ማር ለከሳድኪን ተመልከት።

የአዋልድ አውራቸው መጽሐፈ ሄኖክ የሚባለው ደግሞ፡ «መሳእክት ወደ ምድር ወርደው ሴቶችን እየመረጡ እግብተው፡ እርስ በርስ የሚባሉት፡ ቁመታቸው ሦስት ሺህ ክንድ የሆነ፡ ከነፋስ ጋር የሚሯሯጡ፡ እንደ ዝሆን ባንድ እጃቸው እንሥተው ከፀሐይ አቅርበው ጠብለው የሚውጡ ወንዶች ልጆችን ወለዱ፤ ስመ ነገዳቸው አዛሄልና አዛዛሄል ይባሉ ነበር።» ይላል፤ ሄኖክ. 2፡1-16።

ሄኖክ ግን ከአዳም ገኛው ትውልድ ነው፤ ሄኖክ፡ ማቱሳላ፡ ሳሜህ፡ ኖሳ፡ በኖሳ ዘመን የማየ አይኅ ጥፋት ሲሆን፡ በአምላክ ትእዛዝ ከተፈጠረው ፍጥረቱ ሁሉ እንደ ሳይቀር በየዘመዱ ከኖሳ መርከብ ገብቶ ለዘር ቀርቶ ስለዳነ ሁሉም አስካሁን ድረስ አለ፤ ዘፍ. 6፡13-22፤ 7፡1-24፤ 8፡15-22።

የእዛሄልና አዛዛሄል ዘር ግን በዓለም ላይ ስለሌለ፡ ፍጹም ውሸትና የባልቱቶች ተረት መሆኑ በዚሁ ዐጭር ማስረጃ ይታወቃል። ለመጽሐፈ ሄኖክ ኋለኛውና ምስክሩ ግን ቁርዓን ወይም ማሕዱስ የሚባለው ዋናው የመሐመዳውያን መጽሐፍ «መሳእክት ወርደው፡ ሚስቶች እግብተው፡ ሃሩትና ማሩት (አዛሄልና አዛዛሄል) የሚባሉ ረጃጅሞች ሰዎች ወለዱ ይላል።

መጽሐፈ ሄኖክን ግን የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ብቻዋን ለምስክርነት ትቀበለዋለች እንዲ፡ በዓለም ሁሉ ያሉት እብያተ ክርስቲያናት የብሉይ አዋልድ (አፖግራፊ) ስለሆኑ፡ ከ፹ወ፩ ፲፱ቱን ትሩፋት ብለው ለምስክርነት አይቀበሏቸውም (የቤተ ክርስቲያን ጸሎት ቍጥር 219 ገጽ 98 ተመልከት)።

ውድ ወንድሜ ሆይ! የኢትዮጵያ ሴቶች፡ የጨለማው ፋና ጌታዬ ብላታ ጎሩይ ወልደ ሥላሴ «የሰሜን አገር ሰዎች መጽሐፈ

ሊቃውንት እርስ በርሳቸው እየተጣሉ ይነሳሉ። የደቡብ አገር ሰዎች ደግሞ (አዋልድ) ከእውነተኛቹ ይልቅ ሐሰተኞች ይበዛሉ።» (ወዳጄ ልቤ ምዕ. 18 ገጽ 82) ብለው አስተምረውናል። ሰለዚህ በፍትሐ ነገሥትም መጽሐፈ ሄኖክ እልተቂጠረምና ማመን አይገባም። እባቶቻችን ፫፻፲፱፻ ርቱዓነ ሃይማኖት የተውልን ቁጥጥ ብቻ ይበቁናል እንጂ። እውነትና ሐሰት። እምነትና ክሕደት ደበላልቀን ብናምን ዋጋችን ምናምንቱ መሆኑን እንገንዘብ፤ ኢዮ. 15፡31። ለምስክርነት የማይበቁት አዋልድ የሚባሉት መጽሐፍት ሁሉ ግን። የሐሰትና የማታሰቢያ ቃላት። መንፈስ የሌለው ሬሳ መሆናቸውን ከላይ የተጠቀሱትን ቃላት በመንፈስ መርምረህ። መዝነህ ከንቱና ውሸት መሆናቸውን እይተህ አምዘግዝገህ ጥለህ። በእሳት እቃጥለህ እጥፍተህ። ቃሉ እግዚአብሔር የሆነውን ቅዱስ መጽሐፍን ብቻ እጽንተህ ያዝና ሰነፍስህ ዕረፍት ታገኛለህ፤ ማቴ. 11፡28-30፤ የሐዋ. ሥራ 19፡13-20።

ወዳጆቹ ሆይ አዋልድ የሚባል ሁሉ ውሸት ነው ስላችሁ ግን። ዋናው መጽሐፈ መነኩሳት ደግሞ አርድዕት የሚባል ነው። አርሱ ሊዋሽ ስዶምና ገሞራን ሐዋርያት እቃጠሉት ይላል (አርድዕት ዘገመሱ ተመልክት)። ከሱጥ እስከ ዘመነ ሐዋርያት ሁሉ ቢህ ዓመት ነው። ይህን ያህል ዘመን እየዋሽ ግን መነኩሴዎች እውነተኛ መጽሐፍ ብለው። ሰጽሱታቸው ተቀብለው። ከመጽሐፍት ሁሉ በላይ አድርገው እምነው ይዘውት ይኖራሉ፤ ሮሜ. 1፡21-25። ከዚህ ሁሉ ጥፋትና ስሕተት ያደረሰን ግን በባዕድ ሕዝብ መመራት ነው። «ወትሠይም ለከ መልእክ ዘንረየ እግዚአብሔር አምላክክ እምውስተ አጎዊክ። ወኢትክል ሠዬመ ሰከ ብእሴ ነኪረ እስመ ኢኮነ እጉከ።» «አምላክህ እግዚአብሔር የመረጠውን በላይህ ታነግሣለህ፤ ከወንድሞችህ መካከል የሆነውን በእንተ ላይ ንጉሥ ታነግሣለህ። ወንድምህ ያልሆነውን። ከሌላ ወገን ስው በላይህ ንጉሥ ታደርግ ዘንድ እይገባህም።» ዘዱ. 17፡15። «ስምንት ተሐውሪ በፍኖተ ግብጽ ከመ ትስተዪ ማየ ሕመግ» «አሁንስ የሺሆርን ውሃ ትጠጪ ዘንድ በግብጽ ምን ጉዳይ አሰሽ?» ኤር. 2፡18 የሚለውን የአምላክ ቃል መመልከት ነው። «ምስር (ግብጽ) ሰው ነው፤ አምላክም አይደለም።» ኢሳ. 31፡1-3።

አባቶቻችን እግዚአብሔር ፈጥሮ። ኢትዮጵያ ባላደገቻቸውና «አባታችሁ በሰማይ ያለው አንድ ብቻ ነውና ማንንም እባታችን ብላችሁ አትጥሩ» የሚለውን ቃልም በመዘንጋታቸው። ማቴ. 23፡8-11 አባቴ ማርቆስ። እናቴም እስክንድርያ ናት እያሉ በምስር ይመካሉ። የምስር ረዳትነት ግን በከንቱ እንደሆነ መጽሐፍ

ይነግረናል። ሕዝባችንን ገደል ያገባው ማን መሆኑን አስተዋይ ልብ ያለው ሰው ላያውቀው እይቀርም፤ ኢሳ. 16፡26፤ 20፡7-8፤ 23፡8፤ 29፡6-9፤ 30፡13።

«ወእቤሎሙ ግድፋ ኩልክሙ ርኩሰክሙ እምቅድመ አዕይንቲክሙ። ወኢትርኩሱ በጣዖቶሙ ለግብጽ። እነ እግዚአብሔር አምላክክሙ። ወወሰጢኒ ወእቦዩ ሰሚዖትየ ወኢገደፋ ርኩሰ እምአዕይንቲሆሙ። ወኢገደጉ ጣዖቶሙ ለግብጽ። ወእቤ እሰውጥ መዓትየ በላዕሌሆሙ።» «እኔም ክእናንተ እያንዳንዱ የዐይኑን ርኩሰት ይጣል፤ በግብጽም ጣዖታት እትርክሱ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ አልጓቸው። እነርሱ ግን ዐመፁብኝ፤ ይሰሙኝም ዘንድ አልወደዱም፤ ሁሉም እያንዳንዱ የዐይኑን ርኩሰት አልጣለም፤ የግብጽንም ጣዖታት አልተወም፤ በዚህም ጊዜ በግብጽ ምድር መካከል ቊጣዬን አፈጽምባቸው ዘንድ መዓቴን አፈሰሰባቸዋለሁ አልሁ።» ሕዝ. 20፡7-8 ይላል።

እንባቢ ሆይ! ለወደፊቱ ግን ለኢትዮጵያዊ ሕዝቤ እንደ ክህነተ እርንና እንደ ጳውሎስ ትእዛዝ ዘፀ. 6፡23 እንዲት ሚሰት ያለችው። የቤቱን ሥርዐትና የልጆችንም እቀጣጥ ያሳመረ በኑሮውም ፍጹም የሆነ ጳጳስ «ወእፍቅሩ ሐሊበ ነባቤ ዘእልቦቱ ቱሰሕት» «ያልተቀላቀሰ የቃልን ወተት ውደዱ» ተብሎ እንደታዘዘውና «ረዐዩ ዘሁሉ ንቤክሙ መርኤቶ ለእግዚአብሔር እንዘ ተዐቅብዎሙ ወኢትቅንይዎሙ በኩርህ። አላ እርእያ ኩንዎሙ ለመርዔቱ።» «በእናንተ ዘንድ ያለውን የእግዚአብሔርን መንጋ ጠብቁ፤ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በውድ እንጂ በግድ ሳይሆን። . . . ለመንጋው ምሳሌ ሁኑ።» 1ኢጥ. 5፡1-4 እንደሚለው። ለሕዝቡ ድብላቂ የሌለውን የክርስቶስን የጸጋ ወንጌል ተግቶ የሚመግበውና የሚገሥጸው። ወደ ሕይወትም የሚመራውን እውነተኛውን እረኛ ባርያውን እንዲልክላት እግዚአብሔርን እየለመንሁ አመኝለታለሁ፤ 1ጢሞ. 3፡1-13፤ ቲቶ 1፡1-9፤ 1ኢጥ. 2፡1-3።

መክሩ ሰፊ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ስለሆኑ። «እንደ ልቤ ጠባቆች አስጣችኋለሁ፤ በዕውቀትና በማስተዋልም ይጠብቋችኋል።» ኤር. 3፡11-16 የተባለውን ቃል ዛሬ እንዲፈጽምልን ሁላችን በእንድነት ቸሩ አምላካችንን እንለምነው፤ ማቴ. 6፡8፤ 9፡36-38።

ምዕራፍ 10

ሕያዋንና ምዕራፍን አይተዋወቁም

ወንድሜ እንባቢ ሆይ! የአማላጅነት ነገር ሁለት ዐይነት መሆኑን ልገልጽልህ እወዳለሁ። እርሱም ዐጻይ ሥጋና ዐጻይ ነፍስ ይባላል። ለሰዚህ እንዳንድ ዐውቆ እበደች የሐሰትን ትምህርት የተከተሉት ሳይሠሩ በዓላትን እየቁጠሩ በዘን (ሥራ ፈትተው) የሚውሉት «እለ ከርሃሙ ያመልኩ ወእኮ ለእግዚእነ» የተባሉ ሮሜ.16፡18፤ በጻድቃንና ቅዱሳን ለም ለክብራቸው እያልን አመካኝተን እንብላ እንጠጣ የሚሉት ሕዝባቸውን ለሰ ጭብጥ ገብስና ቁራሽ እንጀራ እያታሰሱ የሚኖሩ ኢሳ. 3፡12፤ ሕዝ. 13፡17-23፤ ጻድቃን ከሞቱ በኋላ ብንጠራቸው ይሰሙናል። ብንለምናቸው ይሰሙናል፤ ለሰኛ ሲሉም ከአምላክ ምሕረት ይለምኑልናል ቢሉህ ውሸታቸውን ነውና እትመን። ተፈራጆቹ እንኳንሰ ከሞቱ በኋላ በፍርድ ቀን ሲያማልዱ። በሕይወተ ሥጋ ሳሉም ሕዝባቸውን ወደ ባቢሎን ከመማረክና በባዕድ ከመገዛትም ሲያድኑ ሲያማልዱም ብለው ቢጻልዩ እግዚብሔር ለኤርምያስ «አንተ ለሰዚህ ክፉ ሕዝብ አትጻልይ፤ ለሰርሳቸውም ጸሎትና ልመና መማለድም አታድርግ አትነዝንዝኝም፤ እኔ አልለማህምና።» ይለዋል፤ ኤር. 7፡16-20፤ 14፡11-18። ነቢዩ ኢሳይያስም «የመከረውንና ያለበውን ያስተወው (ይከለክለው) ዘንድ የሚችል የለም።» ይላል፤ ኢሳ. 14፡27። ረአዩ ንቡአት ኤር. 23፡23-24። ከህሌ ኩሉ የሆነ አምላካችን ለዎች በነገሩትና ባለታወሱት ለምቶ እይፈርድምና። ባገራችን ያለው አማላጅነት የሚባል በሐሰት የተደነገገብንን (የተለመደ) የለው ሥርዓት እትመን ያልኩህ ለሰዚህ ነው። ለሙሴም እንኳን ለሰ ሕዝቡ ለራሱም ሲያማልድ ቢጻልይ «በዚህ ነገር ሁለተኛ እንዳትናገረኝ» ብሎ እግዚአብሔር ተቁጥቶታል፤ ዘዱ. 3፡23-26።

ከነገደ አሰራኤል ለድሰት መቶ ሺህ እግረኛ (ጦረኛ) በኃጢአቱ ምክንያት ከምድረ በዳ ላይ በመቅሠፍት ሙቶ ሲያልቅ። ሁለቱ ኢያሱና ካሌብ በጻድቃቸው ምድረ ከነዓንን ብቻቸውን ወረሱ እንጂ። በአማላጅነታቸው እንድ ሰው እንኳ ይዘው እንዳልገቡ ልትረዳ ብትወድ የሚከተለውን ጥቅስ እንብብ፤ ዘዱ. 12፡37፤ ዘጉ. 14፡26-38፤ ዘዱ. 1፡35-39።

ትልቆቹ ለዎች እኛ ጻድቃን የምንላቸው ሙሴና አሮንም እንኳን ሌሎችን እማልደው። ከሞት እትርፈው (አጽድቀው) ከነዓን (ገነት) ሲለያገቡ ይቅርና። በጉድለታቸውና በኃጢአታቸው ምክንያት

የገዛ ራሳቸው በድን በምድረ በዳ ወድቆ እንደቀረ መጸሕፍት ይነግሩናል፤ ዘጉ. 14፡1-32፤ 20፡1-29፤ ዘዱ. 34፡1-7፤ 32፡48-52።

እንባቢ ሆይ! ቅዱሳን ለዎች በሕይወተ ሥጋ ሳሉ አማላጅነታቸው ግን ዛሬ ቂሱ በኛ በሕዝቡ ላይ «ለረይ ኃጢአትየ ወኃጢአተ ሕዝብክ» ብሎ እንደሚጻልይልንና እንደሚያማልድን የመለለው ነው እንጂ ሌላ ዐይነት ልመና አይምለልህ፤ ኤር. 42፡1-6። «ተአመኑ በበይናቲክሙ ኃጢአተክሙ፤ ወጸልዩ ላዕለ ቢጽክሙ ከመ ትሕየዉ ብዙኃ ትረድእ ጸሎቱ ለጻድቅ ትክል ወታሠልጥ።» «ከኃጢአታችሁና ሕመማችሁ እንድትፈውሱ እንዱ ላንዱ ይጻልይላት ወይም ይማልድለት» ይላል ሐዋርያው ያዕቆብ 5፡13-20። ቅዱስ ጳውሎስም ይህን ማማለድ (መለመን) ለሰ ዓለም ሁሉ ዘወትር ጸሎት እንዲደረግ አዝዞታል፤ 1ጢሞ. 2፡1-8።

ጻድቃን የሞት እንቅልፍ ይዟቸዋልና ለንለምናቸው አይሰሙንም፤ ከሞት በኋላ በዐጻይ ነፍስ አይቻላቸውም እንጂ ሙሴና ኢዮብም በሕይወተ ሥጋ ሳሉ ግን እማልደዋል፤ ዘጉ. 16፡44-48፤ ዘዱ. 32፡9-14፤ ኢዮ. 42፡7-9። አብርሃምም በሕይወተ ሥጋ ሳለ በበደሉ ከታዘዘበት መቅሠፍት ለአቢሜሌክ እማልደ ጸልዮ ከሞት እድናታል፤ ዘፍ. 20፡1-18። በዐጻይ ነፍስ ሆኖ ከሞት በኋላ መማለድ ለሰማይሆንለት ግን። ያንን ባዕል (ነዌን) እንኳን ክሲኤል እውጥቶ እማልደ ወደ ገነት ሲያገባው ይቅርና ጉርርውን የሚያጠልበት እንድ ጠብታ ውሃም ሲሰጠው አልቻለም፤ ሉቃ. 16፡23-25።

አሁን ግን እኛ በዐጻይ ሥጋ ያለነው በዐጻይ ነፍስ ያለውን ነገር እንደማናውቀው። እንዲሁም በዐጻይ ነፍስ ያሉት ሚቾች ባዕዶቹ ይቅርና አባት እናቶቻችን እንኳ ለኛ በሥጋ ሳለን ልጆቻቸውና ቤተሰቦቻቸው ምን እንደምንሆንና እንዴት እንዳለን ምንም እያውቁም፤ ኢዮ. 7፡9-10፤ 14፡21። ለንጠራቸው እንደማይሰሙንና መልስ እንደማይሰጡን «ከፀሐይ በታች ፈንታ የላቸውም።» መክ. 9፡3-6። እንኳን እኛ ለንጠራቸው ሊሰሙን ለማይ አስኪያልፍ ድረስ ሁሉም ተኝተዋልና ፈጣሪያቸውንም እያመለገጉትም፤ ኢዮ. 14፡12። «ዘአኮ ምዕራፍን ይሰብሉክ እግዚአ» እንዳለ ሕዝቅያስ ንጉሥ ኢሳ. 38፡10-18።

ፈጽሞም ከአዳም ልጅ ሁሉ ጻድቅ ለሰማይገኝ መጸሕፍት «ሁሉም ዐመፁ፤ እንድ መልካም የሚሠራ ጻድቅ እንኳ የለም።» ሮሜ. 3፡10-18 «ወኮነ ኩልነ ርኩላነ» «ሁላችን እንደ ርኩስ ሰው ሆነናል» ኢሳ. 64፡6። «ከርኩስ ንጽሕናን ሲያመጣ የሚችል

ማነው? አንድም የለም።» ኢዮ. 14፥4 ይላሉ። እትናቴዎስ በቅዳሴው ምዕ. 4 ቁ.1 «ሰብእስ ጽቡረ ሕዝብ ውሕቱ።» «ለውስ በገጢአት ጭቃ ተሰውሶ ያሰ ነው፤» ብሏል። ያዕቆብ ዘሥሩግም ም.2 ቁ.5 «አልቦ ዘተረከበ ዘኢጎደጎ ለሥርዐትከ እምቀዳሚ እዳም እስከ ይእዜ።» «ከመጀመሪያው ሰው ከአዳም ጀምሮ እስከ ዛሬ ዘመን ድረስ ሥርዐትህን ያላፈረስ (ባያፈርስ) የተገኘ የለም፤» ይላልና። ይህ አልቦ ማለቱ ፈጽሞ ከቶና እካቶ የሌለ የማይገኝ በመሆኑ እንደሆነ አስተውል፤ ኢሳ. 41፥26-28።

ወንድሜና ወዳጄ ሆይ! መጻሕፍት ግን «እሁንም ብትበሉ ብትጠጡ ወይስ ማናቸውንም ነገር ብታደርጉ ሁሉንም ስለ እግዚአብሔር ክብር እድርጉት።» ይላሉ እንጂ ስለ ፍጡራን ክብር እድርጉት አይሉም፤ 1ቆሮ. 10፥31። ከጳውሎስ የበሰጠ እስከ ሦስተኛ ሰማይ የተመሰጠ ጻድቅ ወዴት ይገኝ ይሆን? ምንም እይገኝም። ሰጳውሎስና በርናባስ ክብርና ዝክር (መሥዋዕት) እንዲሆናቸው ብሰው ድግስ ላቀረቡላቸው ሰዎች በቁጣ ቃል እንዲህ አሏቸው «ወሰሚያሙ ሐዋርያት ወይቤልሙ እንትሙ ሰብእ ምንትኑ ዝ ነገር። እኮኑ ከማክሙ ሰብእ ንሕነ ዘንመውት፤ ወንጌህረክሙ ከመ ትጎድጉ ዘንተ ከንቶ፤ ወትትመየጡ ገበ እግዚአብሔር ሕያው ዘገብረ ሰማየ ወምድረ ወባሕረ ወኩሉ ዘውሰቴቶሙ።» ለኛ ለአምላክ ባሮች ክብር እይገባንምና ይህን ከንቱ የሆነ ሥራችሁን (ፍጡራንን ማምሰክ) ተዉት። ለዎች እንደማይጠቅሙም «ኢዘተከሰ ወኢዘሰቀየ አልቦ ዘበቀ-ዐ ዘእንበሰ ዳሎ ዘአልህቀ ሀቡ ዕበየ ለአምላክነ» እያሉ አስተማሩ እንጂ፣ ለኛ ለሐዋርያት ለጻድቃን ክብር፣ ለናንተም ጽድቅ፣ እንዲቁጠርላችሁ የኛን ስም እንሥታችሁ ብሎ ጠጡ ብለው አላስተማሩም፤ የሐዋ. ሥራ 14፥13-18፤ 1ቆሮ. 3፥6-10። እነርሱስ «አልቦ ካልእ ስም ዘየሐዩ ሰብእ በታሕተ ሰማይ ዘእንበሰ ስሙ ለሕያው ክርስቶስ ናዝሬዊ የሐዋ. ሥራ 4፥10-18 ብለው ነው ያስተማሩት።

ሰዎች ከሞቱ በኋላ ሰዎችን እንደማይረዱና እንደማያማልዱ እምላክ «ሐሩ እምኔየ ርጉማን ውስተ አሳት ዘሰዓሰም።» ብሎ በሐሳብ ፈርዶ ካሰናበተም በኋላ እንደማይሰመን «እበቀላሰሁ ሰውም አይለምነኝም።» ይላል፤ ኢሳ. 47፥3። ደግሞም በነቢዩ በሕዝቅኤል እፍ «ወነበበኒ እግዚአብሔር ወይቤላኒ እ ወልደ እንሰ እመሕያው ምድር እመ እበሰት ሲተ፥ ወበሕተተ ወንገየት እነሥእ እዴየ ሳዕሌሃ፥ ወአጠፍእ እምኔሃ ሰብእ ወእንስሳ ወሰእመ ህለዉ እሱ ደ እደው ማእከላ ናጉ፥ ወኢዮብ፥ ወዳንኤል ሕያው እነ ይቤ እግዚአብሔር ከመ ኢያድጉኑ ደቂቆሙ፥ ወእዋልዲሆሙ ዘእንበሰ ለባሕቲቶሙ ያድጉኑ ነፍሶሙ በጽድቆሙ።» «የእግዚአብሔር ቃል

ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፤ የሰው ልጅ ሆይ! ምድር በማመፅ በእኔ ላይ ኃጢአት ስትሠራ፥ እኔም እጆን ስዘረጋባት፥ የእንጀራዋንም በትር ስሰበር፥ ራብን ሰሰድባት፥ ለውንና እንስሳውንም ከእርሷ ሳጠፋ፥ እነዚህ ሦስት ሰዎች ኖገና ዳንኤል፥ ኢዮብም ቢኖሩባት በጽድቃቸው የገዛ ነፍሳቸውን ብቻ ያድናሉ። . . . እኔ ሕያው ነኝና እነርሱ ብቻቸውን ይድናሉ እንጂ ወንዶችንና ሌቶች ልጆቻቸውን አያድኑም።» ይላል፤ ሕዝ. 14፥12-20። «አልቦ አሜሃ ቢዛ ነፍስ፥ ወኢተውላጠ ብእሲ በብእሲት አብ በወልዱ ወእም በወለታ እላ ፩ ፩ ይነሥእ ፍዳ ምግባሩ።» «ያን ጊዜ የነፍስ ቢዛ የለም፤ ባል በሚሰቱ፥ እባት በወንድ ልጁ፥ እናትም በሴት ልጇ መለወጥም ቢሆን የለም፤ ሁሉም እያንዳንዱ የሥራውን ዋጋ ይቀበላል እንጂ።» እንዳለ እትናቴዎስ. 3፥28-31። ዳዊት ልበ አምላክም «ኢትትእመኑ በመላእክት ወኢበእንሰ እመሕያው እስ ኢይክሉ እድገኛ፥ ትወጽእ ነፍሶሙ ወይገብእ ውስተ መሬቶሙ፤ ውስተ እሚረ ይጠፍእ ኩሉ ምክሮሙ።» «ማዳን በማይችሉ በለው ልጆችና በእባቶች እትታመኑ፤ ነፍሱ ትወጣሰች ወደ መሬቱም ይመለሳል፤ ያን ጊዜ ምክሩ ሁሉ ይጠፋል።» ይላል፤ መዝ. 146፥1-4። ደግሞም «መኑ ሰብእ ዘየሐዩ ወኢይሬእያ ሰሞት ወመኑ ዘያድገና ሰነፍሱ እምእደ ሲእል» «ሕያው ሆኖ የሚኖር ሞትንስ የማያይ ማነው? ነፍሱንስ ከሲእል እጅ የሚያድን ማነው?» ይላል፤ መዝ. 89፥48። ስለዚህ ሰዎች ነፍሳቸውን ከሲእል እጅ የማያድኑ ከሆኑ፥ የሌሎችን ነፍሳት እንዴት በመሰስ ዘዴ ሊያድኑ ይሆን? ሐሰት ነው ምንም ቢሆን ፍጡራን ፍጡራንን ከቶ ሲያድኗቸው አይችሉም፤ ራእ. 5፥1-5። እንደ ሽክላ ቢለበር ያ ሠራው ካልሆነ፥ እንደርሱ ያሉ ብዙ ሽክላዎች ተሰብስበው መልሰው ሲሠሩት ከቶ አይቻላቸውም፤ ሮሜ 9፥18-23። «ወእምዝ ሰባ ርእየ ከመ ኢበቁዐ ለአድገኖተ ዓለም ደመ ነቢያት ቅዱሳን እምደመ አቤል ጻድቅ እስከ ደመ ዘካርያስ ወልደ በራክዩ፤ ፈነወ ለነ ወልዶ መድገነ ወመቤዝወ ከመ ይባልሕ ወይቤዙ ወያብእ ቅድሚሁ ተዝካረ ሕያዋን ወምዉታን።» «ከዚህም በኋላ ከጻድቁ ከአቤል ደም ጀምሮ እስከ በራክዩ ልጅ እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ የቅዱሳን ነቢያት ደም ዓለምን ለማዳን እንዳልጠቀመ ባየ ጊዜ፥ አዳኝ መድገኒት የሚሆን ልጁን ሰደደልን፤ ፈጽሞ ያድን ዘንድ፥ በፊቱም የሕያዋንንና የሙታንን መታሰቢያ ያገባ ዘንድ።» እንዳለ ኤጲፋንዮስ 2፥28። የቅዱሳን ነቢያት የፈሰሰው ደማቸው ዓለምን ለማዳን እንደማይረባና እንደማይጠቅም ሰላየ እንድ ልጁን ልኮ በልጁ ደም ብቻ አዳነን፤ 1ጴጥ. 1፥18-20።

ወንድሜ ሆይ! ፍጡርን ፍጡር ሊያድን እንደማይችል፥ እንደ ጠብታ ደሙን ወይም ላቡን ሰሰው መድኃኒት እንዲሆን ብሎ በምድር ያፈሰሰ አንድ ጸድቅም እንደማይገኝ፥ ቅዱሳት መጻሕፍትና ኤጲፋንዮስም የነገሩህን ቃላት አጥብቀህ ችላ ሳትል መርምር። ስለዚህ ጸድቁ መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ «ዘበልዐ ሥጋዩ ወሰትዩ ደምዩ ቦ ሕይወት ዘሰግሳም»። ያለውን ሕይወት ቃል በቂ አማላጅና ሕውነተኛ መድኃኒት መሆኑን በልብህ ብታምን ትድናለህ። ይህ በሀገራችን ያለ ከንቱ የሆነ (በልማድ ሰማያዊ መድኃኒት እየተባለ) ዋና ሁኖ የሚኖር የምዉታን ምዉት ተስፋ አይኑርብህ፤ ኢዮ. 15፥31፤ 1ጴጥ. 1፥3።

ፍጡራን ከሞቱ በኋላ ስለ ሕያዋን ጥቅም ወይም ጉዳት ማስብና መሥራት፥ መገናኘትና መረዳዳትም እንደማይችሉ ኤልያስ ነቢይ ሲያስረዳ «ስለሰኒ ዘትፈቅድ እግበር ሰከ ዘእንበለ አዕርግ እምገቤክ።» 2ኛ. 2፥9-14። ካንተ ከተሰየህ ልስጥህ ወይም ሳደርግልህ ከቶ አይቻሉኝምና አሁን ሳንሰያይ የሚያስፈልግህን ንገረኝ ማለቱ ሰዎች ካረፉና ካንቀላፉ ምንም ምን እንደማይሠሩ ያሳያል። ኢዮ. 3፥11-18፤ 14፥1-22። ከዚህ ቃል ጋራ የሚከተለውን የሊበን ወልታው ዓጋማ ግጥም ብንጠቅሰው ይስማማል። ንግሥት ዘውዲቱ በሞት ደጃዝማች ገብረ ሥላሴን በስምንት ወር ቀድመው ስለ ነበር።

እንጉርጉር

ንግሥት ዘውዲቱ አጀቡ ቢያንሳቸው

ጌታዬን አስጠሩት በስምንት ወራቸው።

ምን ይረባኝ ብለው በሰማይ አሸከር

መገናኘት የለ አይረዳ ምክር።

እያለ እውነት የሆነ ብዙ ብዙ ቃል በጋዜጣ ታትሞ አንብቦን ነበር።

ነቢዩ ኤርምያስ «ርጉመ ለይኩን ኩሉ ዘይትእመን በፍጡር (በእንሰ እምሕያው)፥ ወያሰምክ ቦቱ መዝራዕቶ ወእም እግዚአብሔር ይርገቅ ልቡ፥ ወይከውን ከመ ኳላ በውስተ ገዳም፥ ወኢይሬኢ ሠናዩ ወይነብር ወስተ ምድረ ጸው ወበድው።» «በሰው የሚታመን፥ ሥጋ ሰባሹንም ከንዱ የሚያደርግ፥ ልቡም ከእግዚአብሔር የሚመለስ ሰው ርጉም ነው፤ በምድረ በዳ እንዳለ ቊጥቆጠ ይሆናል፤ መልካምም በመጣ ጊዜ እያይም፤ ሰውም በሌሰበት፥ ጨው ባለበት ምድረ በዳ በደረቅ ስፍራ ይቀመጣል።» ኤር. 17፥5-10። ይላልና ጽድቅ ወይም ማዳን አማላጅነት በኢየሱስ ስም ካልሆነ ከቶ በፍጡራን ስም አይገኝም። ፍጡር ሞያተኛ ስለ

ሆነ ነፍሱን ቤዛ አባግዕ አሳልፎ ሊሰጥ አይችልም። እንደ ጴጥሮስ ሊክድ ወይም እንደ ዮሐንስ ነጠላውን ጥሎ ሊሸሸ ካልሆነ ከቶ የሚጠቅመው ነገር የሰውም፤ ማቴ. 26፥56-75፤ ማር. 14፥50-72፤ ዮሐ. 10፥12፤ 1ቆሮ. 3፥6።

ጠቢቡ ሰሎሞን «ሕያዋን እንዲሞቱ ያውቃሉ ምዉታን ግን እንዳች ነገር አያውቁም።» ይላል፤ መዘ. 9፥3-6። ኢሳይያስም «አብርሃም ኢያአመረኒ ወእስራኤልኒ ልጠየክ።» «አብርሃም ስላወቀንም እስራኤልም ስልተረዳንም (ስልተገነዘበንም)» (አንደ ግእዙ) ኢሳ. 63፥16። «በውኑ ስለ ሕያዋን ጥቅም ብለው ምዉታንን ይጠይቃሉን?» ብሏል፤ ኢሳ. 8፥19።

መጻሕፍት እንደዚህ አድርገው ተሰማምተው ምዉታን ተኝተዋልና እኛ ስንለምናቸው አይሰሙም፥ አያውቁም፥ አያማልዱም፥ ከቶውንም ያሉበት ቦታ የመርሳት ምድር ይባላል ይላሉ፤ ኢዮ. 3፥11-22፤ 10፥18-22፤ መዝ. 88፥10-12።

ስለዚህ እንደ መጻሕፍቱ ቃል ሙቶ የተነሣው ሕያው መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ ብቻ ነው። ስንለምነው የሚሰማንና የሚያማልደን እንጂ ወደማይሰሙንና ወደማያውቁን ምዉታን ተስፋ ብናደርግ ግን ተስፋችን ሁሉ ዋጋ የሌለው ዜሮ አልቦ ሆኖ ይቀራል። ፍጡራን ከሞቱ በኋላ ስሕያዋን እንደማይረዱና እንደማይጠቅሙም ሳኦል ንጉሠ እስራኤል በፍልስጥኤማውያን ጭፍራ ተከሰና ተጨንቆ ሳለ፥ በሚርተኞችና ጠንቋዮች መንፈስ ምዉት ሳሙኤልን አስቀስቅሶ «ጠላቶች ሊወጉኝ ተነሥተውብኛልና የምሠራውን ታስታውቀኝና ትረዳኝ ዘንድ አለምንሃለሁ ቢለው፥ እግዚአብሔር ጠላትህ ከሆነ ስለምን እኔን ትጠይቀኛለህ? እነሆ እግዚአብሔር ሰጠላቶችህ አሳልፎ ይሰጥሃልና፥ እንተና ልጆችህም ትሰየፋላችሁ።» ብሎ በተናገረው ቃል እንረዳዋለን፤ 1ሳሙ. 28፥1-19፤ 31፥1-13።

ኢዮብ «ሰው በምናምን ነገር አይመን፤ እርሱ ይስታል ዋጋውም ምናምንነት ይሆናልና።» እያለ ይመክራል፤ ኢዮ. 15፥31፤ ኢሳ. 59፥4-6፤ ዮና. 2፥9።

ወንድሜ አንባቢ ሆይ! እንደ አገራችን ባህልና ልማድ ግን፥ አምነታችን ተስፋችን መድኃኒታችን የሚሆኑ የማይሰሙ ምዉታን ጸድቃን ሰማዕታት ቅዱሳን አያልን፥ አየሾምን፥ አርዱን፥ አማልዱን፥ ለምኑልን፥ ንገሩልን፥ የሚሉት የሰው ሥርዓትና የሰሐተት መንገድ እለና፥ በዚህ ሰፊ የማታለል ጎዳና እንዳትሄድ ተጠንቀቅ፤ ማቴ. 7፥13-19፤ ቂላ.2፥8። አሁን ግን ይህን ፍሬ

የሌለውና ጥቅም የማይገኝበትን የሰው ሕግ ትተህ ጳውሎስ «ወንድም! ዘቀዱሙ ትምህርተን ከመ ንትቀንይ በሕገ መንፈስ ወእኮ በብሉይ መጽሐፍ።» «አሁን ግን ለእርሱ ለታሰርንበት ስለሞትን ተከትሎ ተፈትተናል። በሰዚህም በአዲሱ በመንፈስ ኑሮ እንዲሆን እንጂ በእርጌው በፊደል ኑሮ አይደለም።» ሮሜ 7፡6። «ዘበእንቲአሁ ገደፍኩ ኩሉ፤ ወረሰይክም ከመ እዳው ከመ እርብሐ ለክርስቶስ» «አዎን፤ በእውነት ከሁሉ ይልቅ ስለሚበልጥ ስለ ክርስቶስ ኢየሱስ ስለ ጌታዬ ዕውቀት ነገር ሁሉ ጉዳት እንዲሆን እቁጥራለሁ፤ ስለእርሱ ሁሉን ተጉዳሁ፤» ፊልጵ. 3፡8-15። ያለውን ቃል ተመልክተህ እርጌውን ልማድ (ወሽቱን) በእውነተኛው ቃል እግዚአብሔር ይመትር ነጂ አባት በተባለው ሰይፉ ቂርጠህ ከነ ሥሩ ነቅለህ ጣለው፤ ማቴ. 10፡32-39፤ 1ቆሮ. 13፡11-13፤ ዕብ. 4፡12። አውነተኛው አማላጅ፤ ሲነገሩት የማይረሳ፤ ለምነውት የማይነሣ፤ ቀሰሰ ሕሊናህን ለመዳሰስ፤ የዓለምን ኃጢአት ለመደምሰስ ሥልጣን ያለው አንድ ብቻውን ሕያው መድኃኔ ዓለም ክርስቶስን እምነህ በክብር ደሙ ብቻ ታጥቦህ ዳንና ጽደቅ እንጂ ሌላ ሊያድን፤ ሊያማልድ፤ ሊያጸድቅ የሚችል ስም ከለማይ በታች ለፍጡር (ለምዉት) እንዳልተሰጠ እንደሌለም ሐዋርያትን ጠይቅ። ሐዋርያት ልኩነት በእርሱ እጅ የተካኑ ያሉህን ስማ፤ እመን፤ ታዘዝ፤ አድርግም ትድናለህ፤ የሐዋ. ሥራ 4፡12፤ 16፡27-34፤ ዮሐ. 20፡21-23።

ወንድሜ ሆይ፤ ነበያትና ሐዋርያት የኢየሱስ ስም ካልሆነ በቀር ሌላ ሊያድን የሚችል ስም ከለማይ በታች ከቶ የሰም ስይገኝም፤ ብለው እየነገሩህ፤ አንተ ግን ሌላ የማይጠቅም የማያድን ስም በራስህ ፈጥረህ መጥራትህ፤ ማመንህም አለማወቅህ ወይም እልኸህ ነውና፤ ፈጣሪውን ተወዳድሮ፤ እያወቀ ዐይነ ልቡናውን አባውሮ፤ በእልኸ ከባሕር ለጥም፤ ሥጋና ነፍሱን አጥፍቶ ከንቱ ሆኖ የቀረውን ፈረዖንን እንዳትመስል፤ አሁን ዛሬ ድምጹን በለማህበት ቀን እሺ ብለህ የየሱስን ስምና ቃል እምነህ፤ ከአምላክህ ጋር በኢየሱስ ስም ብቻ ታረቅ፤ ዘፀ. 14፡1-31፤ 2ቆሮ. 5፡17-21።

ወዳጆቼ ሆይ! ኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋ ከመልበሱ በፊትም ቢሆን፤ አዳማውያንን ተልኮ ለመርዳት የተመደበው እርሱ ብቻ ስለሆነ በሚከተለው ስሙ እንረዳዋለን። «መልአከ ገጹ፤ እደ መዝራዕቱ፤ ኃይሉ ወጥበቡ፤ መልአከ ምክሩ የዓለም ካህን፤ መልአከ ኪዳን፤ ጸድቅ ባርያው» እያሉ መጽሐፍት ይመስክሩለታል፤ ዘፀ. 23፡20፤ 33፡11-23፤ ኢሳ. 59፡16፤ 62፡1-10፤ ዘክ. 6፡9-15፤ ምላ. 8፡1-36።

እባታችን ቅዱስ ያሬድም «ሚካኤል ብሂል መኑ ከመ እግዚአብሔር፤ ገብርኤል ብሂል ወልደ እግዚአብሔር ። የሚለው ለክርስቶስ ነው እንጂ ለሌላ አይደለም። ከምስር ባርነት መሪ ሆኖ ያወጣቸው እርሱ ብቻ ነው። በባቢሎን ተማርከው ሲኖሩም «አቤቱ ይቅር አትላቸውምን?» ብሎ አማልዶ ያወጣቸው እርሱ ነው። ስለዚህ ጥቅሶቹን አሰተውሰህ መርምርና አማላጅነት የክርስቶስ የብቻው ሥራ መሆኑን የተረዳህ ሁን፤ ዘክ. 1፡7-16፤ ዘፍ. 16፡7-11፤ ዘፀ. 23፡20፤ 32፡30-35፤ መላ. 2፡1-4፤ ኢዮ. 23፡23፤ ኢሳ. 48፡16-19፤ ዘፍ. 21፡17-20፤ 22፡11።

ቅን የሆነውን የእምላክ ትእዛዝ ትተህ ጠማማውን የሰው ሥርዐትና እርጌ ልማድ መጠበቅ ግን መድረሻው (ፍጻሜው) ጸጸትና ጥፋት ብቻ ነው፤ ማቴ. 7፡13፤ ቂሊ. 2፡20-23። ይልቁንስ ጳውሎስ ብርሃና ለቤተ ክርስቲያን «ወባሕቱ እንተመሰሰ እምሰማይ ለእመ መሀረክሙ ካልአ እምዘመሀርያክሙ ንሕነ ውጉዝ ሰይኩን።» «ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከለማይ መልአክ፤ ከለብክንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢለብክላችሁ፤ የተረገመ ይሁን።» ብሎ የሐዋርያት ካልሆነ በቀር ሌላ ሕግና መጽሐፍ፤ ትምህርትና ሃይማኖት እንኳንና ሰዎች መላእክትም ቢሆኑ፤ ቢናገሩና ቢያስተምሩ እንዳናምናቸው እንዳንቀበላቸው አውግዞናል። ገላ.1፡6-10። ስለዚህ ያባታችንን የጳውሎስን ግዝት ለምተን ትምህርቱን፤ ትእዛዙን፤ ሃይማኖቱን፤ መጽሐፍቱን አይተንና መርምረን «ኢታምጽኩ ካልአ ነኪረ ትምህርተ» «ልዩ ልዩ ዐይነት በሆነ በእንግዳ ትምህርት አትወሰዱ፤» ብሎ ያዘዘንን የኑዛዜ ቃሉን ማጽናት ይገባናል። ዕብ.13፡9፤ ቅዱሳት መጽሐፍት ምዉታን በመካነ ዕረፍት ተንተዋልና፤ ለፍርድ ቀን እስቲቀስቀሱ ድረስ በምድር ያለውን እንዳች ነገር ከቶ አያውቁም፤ አይሠሩም፤ እይሰሙም እያሉ ያስረዱናል፤ ኢዮ. 3፡11-19፤ 7፡6-10፤ 14፡7-22፤ መዝ. 39፡4-13፤ 88፡10-12፤ 103፡14-16፤ 115፡17፤ መክ. 9፡5-6፤ 10፤ ኢሳ. 38፡9-20፤ ዳን. 12፡1-13፤ ዮሐ. 5፡25-29፤ 1ተሰ. 4፡13-18፤ ጥቅሶቹን በውል መርምራቸው።

የሀገሬ መሪዎች ግን አንድ ዋንጫ ቅራሪ ለመጠጣት ሲሉ በሰመ ጸድቅን ብቻ ጠቅለው፤ «ምዉታኖቼ ጸድቃን በዐጸደ ነፍስ ሁነው ሰናንተ ለሕያዋን ጸሎት ያደርጉላችኋል።» እያሉ ያስተምራሉ። ቅዱሳን በሰማይ ወይም በሲኦል ሁነው ጸሎት ያደርጋሉ ካሉዋቸው ግን፤ ከሦስቱ ትእዛዝ አንዱን ብቻ መርጠው ቢይዙ ዐመፅ መስሉ ይታያልና ጸም ምጽዋትም ያዘወትሩ ይሆናል ለማለት እያዳግትም፤ ማቴ. 6፡1-18።

የሐንሰ ወልደ ነጉድጓድ በመንፈስ ራእዩ አይቶ የጸፈልን ግን «በዙፋን ዙሪያ የሚኖሩት ጸድቃን ሁላቸው ዘወትር በደስታ ሃሌ ሉያ እያሉ ፈጣሪያቸውን ብቻ ሲያመሰግኑ አየኋቸው።» ይለናል እንጂ፡ በምድር ስለሚኖሩ ኃጥእን ወንድሞቻቸው በሐዘን እየተሠቃዩ ጸሎት ሲያደርጉላቸው አየሁ ብሎ ከቶ አልጸፈልንም፤ ራእ. 5፡6-14፤ 7፡9-17፤ 15፡2-4፤ 19፡1-9 ።

ውድ ወዳጄ ሆይ! የምጪታንን ዕውቀትና ተስፋ ትተህ ሕያው ዘሊይመውት ኢየሱስ መድኃኒ ዓለምን በወንጌሉ ተወዳጀው። እርሱ በጸጋው ይርዳህ። አሜን!

ምዕራፍ 11

ስለ ቃል ኪዳን

ወዳጄ አንባቢ ሆይ! ቅድም እንደ ነገርኩህ እሁንም «እሳ ከርሃሙ ያመልኩ» «ሆዳቸውን የሚያመልኩ» እና «ወእሳ አልባሲሆሙ ያነውት» «ቀሚሳቸውን የሚያሰረዝሙ» ፊልጵ. 3፡17-21፤ ማቴ. 23፡5-7። ለሥጋዊ ጥቅማቸው ሲሉ የደነገጉትን፡ የጸድቃንና የቅዱሳንን ስም አንሥታችሁ ከፍጡራን አንዱን መርጣችሁ አምናችሁ፡ በፍርድ ቀን ዋስና ጠበቃ እንዲሆኗችሁ ድግስ ደግሳችሁ በስመ እገሌ እያላችሁ እኛን አብሉን አጠጡንና በሕፍነ ማይ ገነት ትገባላችሁ እያሉ በ፱ወ፩ መጻሕፍት ውስጥ ነቢያትና ሐዋርያት ያልተናገሩትን ይሰብካሉ። እግዚአብሔር ጸድቃንን ጸድቀው እንዲያጸድቁችሁ ቃል ኪዳን ገብቶላቸዋል። ስለዚህ በነርሱ ስም አምናችሁ ለኛ ካበላችሁንና ካጠጣችሁን ሳትኩነኑ እንበል ንስሐ ገነት ትገባላችሁ! (ገድለ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ተመልከት) ብለው በሐሰት ያስተምራሉ። መንግሥተ ሰማያት በኛ ካልሆነ በሌላ አይገባም እያሉ እየተመኩ፡ ሕዝባቸውን በከንቱ እያታሰሱ ይበሉታልና እንደዚህ የመሰለ ከንቱ የሆነ የውሽት ፍጻሜ ሲለል መሆኑ ካሁን በፊት እንደተነገረ እነዚህን ቃላት አንብቦህ ትረዳዋለህ! ሕዝ. 13፡1-23፤ 34፡1-31፤ ሚክ. 2፡8-11፤ ማር. 12፡40። እግዚአብሔር ግን ለሁሉ ቃል ኪዳን አትበሉ ይላል፤ ኢሳ. 8፡12፤ 30፡1።

እንደ የሸክላ ዕቃ ቢለበር ያ ሠረው ብቻ በዕውቀቱ እንደገና ካልሠራው በቀር እንደርሱ ያሉ ብዙ ሸክላዎች ተስብስበው ሊሠሩት አይቻላቸውም። ስለዚህ ትልቁን የአድጎናን (የማዳንን) ነገር ፍጡራን የሆኑ መላእክትን ወይም ቅዱሳንን ልኮ መፈጸም ቢቻል ኖሮ ለምላክ ከሰማያዊ ዙፋኑ መውረድ ለምን አስፈለገው? ሰው ሆኖ ወደ ሞትና የመከራ ውርደት የደረሰውስ ተሳስቶ ይሆን? እንዲያውም እንኳን ኃጢአተኞቹ የአዳም ልጆች ይቅሩና ንጹሐን መላእክትም ቢሆኑ ስንፍናና ጌጋይ (በደል) ይገኝባቸዋል። ስለዚህ ትልቁ የአድጎና ነገር በባለቤቱ በራሱ እማካይነት ካልሆነ በፍጡራን በኩል ስለማይፈጸም፡ እነርሱን ለድኅነተ ዓለም አላካቸውም! ኢዩ. 4፡17-21፤ 15፡14-16፤ ኢሳ. 63፡1-9። በሐሰት ነው እንጂ «በእናንተ ያመነ ይዳን» ብሎም ቃል ኪዳን አልገባላቸውም! ኤር. 23፡30-32 ።

ወንድሜ ሆይ! በወንጌል «ወዘተወከፈ ጸድቀ በስመ ጸድቅ ዐስበ ጸድቅ ይነሥእ!» «ጸድቁን በጸድቅ ስም የተቀበለ የጸድቁን

ዋጋ ይወሰዳል፤» የተባለው ቃልም፥ ጸድቅ በሆነው በስመ ክርስቶስ ተጠልተው፥ በመታሠርና በመገረፍ ተንገላተው፥ እንደ ሐዋርያት ቤትና ንብረትን ትተው፥ ከሀገር ሀገር እየዘሩ «ዘነሣእከመ በጸጋ ሀቡ በጸጋ» «በከንቱ ተቀብላችሁ በከንቱ ስጡ፤» ብሎ እንዳዘዛቸው ወንጌልን ያለ ዋጋ ሰሁሉ የሚያስተምሩትን፥ እንኳን ጉልት ቀላድ ሪም፥ የመሬት ሊሶ አንድ ሳንቲም ቢሆንም በኪሳቸው የማይቋጥሩትን፥ ዓለመኞች (ጌቶች) ሆነው ሐርና ኩፍ ጫማ ሰብሰው በዘመነ አመጣሽ መኪና የማይንሸራሸሩትን፥ እገር እየገዙ ድሃን የማያስሩትን፥ የፍየል ቆዳና የበግ ደበሉ ሰብሰው በፋርና በዋሻ የሚሰፍሩትን፥ በዕብነ በረድ የተሠራ ፎቅ ቀርቶ ራሳቸውን የሚያስጠጉበት የወፍ ጉጆ የሚያህል ቤት (ማደሪያ) በዚህ ዓለም የማይሠሩትን፥ አገራችን የምትመጣው ዓለም ናት እያሉ የሚፎክሩትን፥ ውሸትና ዲያብሎስ በነገሡበት ሀገር ያለውን የጨለማ እሾሽ (እምልኮ ጣዖትን) በሰይፈ ቃሉ ቂርጠው እየጣሉ የወንጌሉን ብርሃን የሚያበሩትን፥ ነግደ ኮንኩ ወተወከፍከመኒ (እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛል) ብለው የሚያስተምሩትን፥ ዛሬ ያሉትንና የሚገኙ ሕያዋን እገልጋቸውን ተወክፉ (ተቀበሉ)፥ ሰድሆች ወንድሞቹ አጠጡ፤ እልብሰ፤ እብሉ አሰ እንጂ፥ እርስ በርሳችሁ ተሰብስባችሁ የሚያስክር አልኮልና መርዝ እየጠጣችሁ፥ የማይሰሙ ምውታን (የሬሶችን) ስም ብታነሡ ትጸድቃላችሁ እይልም፤ ማቴ. 10፥1-41፤ ሉቃ. 9፥57-82፤ ፈልጽ. 3፥20፤ ዕብ. 11፥1-40።

የሀገሪ ሕዝብ ከነመሪዎች እውነተኛውን የክርስቶስን ቃል ወንጌል ትቶ ድርሳንና ተአምር፥ ገድልና መልክዕ የሚባሉ የሐሰት መጽሐፍትን በራሱ ፈጥሮ፥ ወንጌል ጸባብ እንቀጽ (ጠባብ በር) ናት «ኢትስርቅ፥ ኢትቅትል፥ ኢትዘመ፥ ኢትኩን ስምዐ በሐሰት፥ እፍቅሩ ጸላእተከሙ፥ ሠናየ ግበሩ ስኩሉ» «አትስረቅ፥ አትግደል፥ አታመንዝር፥ በሐሰት አትመሰክር፥ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፥ ሰሁሉ መልካምን እድርጉ» እያሰች የሰውን ሕሊና እያሳቀቀች ታስቸግራለችና፥ ለሥጋዊ ጠባይ ደስ የሚያሰኝና «ሰራቂ፥ ሐሳዊ፥ ዘማዊ፥ በላዒ ሰብእ፥ ወኩሉሙ ዓላውያን ሕግ በሕፍነ ማይ ይበውኡ ገነተ ትፍሥሕት።» «ሌባ፥ ሐሰተኛ፥ አመንዝራ፥ ሰው በላውና ሕግ ተላላፊዎች ሁሉ በእፍኝ ውሃ ወደ ደስታ ገነተ ይገባሉ።» የሚል የሐሰት ትምህርት በማስተማር፥ 78 ሰው የሚያህል አርደውና ቀቅሰው ቢበሉም፥ እግዚአብሔር ከወዳጆቹ ከፍጡራን ጋር ቃል ኪዳን ገብቷልና፥ «ገነተ ስጋጥእን ከፍት ነው (ዝግ ነው፤ እትበድሉ በማለት ፈንታ) እትሰቀቁ፤ ብቻ ጠላ

ጥመቁ፤ ዛሬ እንብላ እንጠጣ፤ ነገ እንሞታለንና ዛሬ ደስታና ሰከርን እናብዛ፤» እያሰ ራሱን በማታሰልና በወውቆ እበድነት አጉል በስሕተት ይኖራል። ይህን የማታሰል እርጌ ልማድ ግን ጌታችን በወንጌሉ ማቴዎስ 5ኛ ምዕራፍ ከተናገረው ቃላት ጋር እንደምን ሊሰማማ ይችላል? 2ቆሮ. 6፥14-18፤ ኢሳ. 22፥13፤ 56፥10-12፤ ኤር. 5፥31።

እኛ ግን ሰባት ልጆቹን፥ ሚስቱንና ሰባ ባዕዳን ወንድሞቹን በድምሩ 78 ሰው በጭከና እያረደ ሊመገብ የኖረውን የዲያብሎስ ልጅ፥ ያስንስሐ ምሕረት ሊያገኝ ይቅርና ወንድሙን ጨርቅ ለባሽ ብሎ ሰድቦ ያሳዘነውም፥ በገሃነም እንደሚፈርድበት ስለ እነበብን፥ «አፍቅር ቢጸስ ከመ ነፍስከ» «ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ!» እያልን እናስተምራለን እንጂ፥ ሰው በሰው እንዲጨካከንና በእምላካዊ ሕግ ላይም ቀልድና ዋዛ እንዲሰምድ እንሰብክም፤ ማቴ. 5፥21-30።

እውነተኛው የእምላክ ቃል ውሾችና አስማተኞች፥ አመንዝራዎችና ነፍስ ገዳዮች፥ ጣዖት እምላኪዎችና ሐሰትን ወዳጆች የሆኑ ሁሉ፥ ከመንግሥተ ሰማያት በውጭ ይቀራሉ የሚለውን ትምህርት እምነን እንሰብካለን እንጂ፥ ዐመፀኞች በእፍኝ ውሃ እምላክን አታልለው ገቡ የሚሰውና ቃሌላውያን (የቃሌል ወገኖች) የጸፉት መጽሐፈ መንግሥተ ሰይጣን፥ በእኛ ዘንድ የተወገዘ ነውና ከቶ እንቀበለውም፤ ገላ. 1፥6-12፤ ራእ. 22፥15።

እኛ ግን የሃይማኖታችን መሠረት ፍቅር ስለሆነ፥ አዳማውያን ወንድሞቻችንን እንወዳለን። እርስ በርስ መዋደድንና በችግር መረዳዳትንም እናስተምራለን። የሚያየውን ወንድሙን እየጠላ ያላየውን እግዚአብሔርን እወዳለሁ የሚል ዋሽ ግን በዘሰዓሰማዊ ሕይወት ዕድል ፈንታ የሰውምና እንደ ነፍስ ገዳይ እንቁጥረዋለን። በተቻለ መጠን ክፉ እመልህን ተው እያልን እንመክረዋለን እንጂ፥ የፈቀድከውን ኃጢአት ሠርተህ ሕፍነ ማይ (እፍኝ ውሃ) ብትስጥ ትጸድቃለህ እያልን የሚያታልልና ሐሰትን የተሞላ ግብዝነት እንሰብክም፤ 1ዮሐ. 3፥6-7።

ወዳጄ ሆይ! ይህ የማታሰል ነገር ዐዲስ እንዳይመስልህ፤ ከክርስቶስ ልደት በፊት በ700 ዓመት በኢሳይያስ ዘመን ሕዝቡ ነቢያትን «የእስራኤልን ቅዱስ ከነሕጉ ወዲያ ፈቀቅ እድርጉት! ቅን ነገርም አትዩልን ለሥጋዊ ሐሳባችን ብቻ ደስ የሚያሰኘንን የጣፈጠውን ቃላትና ማታሰልን ንገሩን።» የሚሉ እምቢተኞች ሰዎች እንደ ነበሩ መጽሐፍት ይነግሩናል፤ ኢሳ. 30፥8-14፤ ኤር. 23፥9-40።

ሐዋርያትም በጊሰኛው ዘመን ሐሰተኞች መምህራን፡ - በደሙ የገዛቸውን ጌታ የሚክዱ፤ የሥጋን ፈቃድ ተከትለው የሚሄዱ ደፋሮችና ትዕቢተኞች፤ ርኩሶችና ነውረኞች፤ በማታሰላቸው ራሳቸውን የሚያወፍሩ ሴስኞችና የተረገሙ ልጆች እንደሚነሡ ጽፈው ትተውልናል፤ 2ኤፕ. 2፡1-22፤ ይሁ. 4፡19።

እውነተኛዋና ቅን የሆነችው የክርስቶስ የቃል ኪዳን እርሞና ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ሃይማኖት ማለት ግን፡ ዝሙትና ርኩሶት፤ ትዕቢትና ስስት፤ ሐሰትና ፍትወት፤ ስካርና ቅትስት፤ ዛር፤ ቃልቻና ክሕደት፤ ጥንቆላና ጣዖት፤ ጠብና መቃናት፤ ቊጣና መሰያየት ገላ.5፡13-26 የሴስባትና ነውር የማይገኝባት፤ ቅድስት፤ ንጽሕት፤ ድንግል፤ ሰክርስቶስ የምትገባው በውዴታ የታጨችው፤ በሕገ ወንጌል ብቻ የተቀጣችና ትእዛዙንም በሙሉ የጠበቀች ፍጽምት ልትሆን ይገባታል፤ 2ቆሮ. 11፡1-4፤ ኤፌ. 5፡22-32፤ ሆሴ 1፡2-3።

ትእዛዙን ሳትፈጽም ችላ በማለት ሌሎችን ያልፈጠሯትንና የማይጠቅሟትን ውሽሞችና ጣዖቶች የሰመደች ሴስባ ነፍስ ከሆነች ግን፤ መች ከንጹሕ ከክርስቶስ ጋር ትዋሐዳለች? እርሱ ግን ስሙን ብቻ ይዛ በትእዛዙ ሰምታላግጥ ነፍስ «እንቺ ዋሽና አመንዝራ፤ ቃል ኪዳንዋን የማትጠቅ፤ ሕግ እፍራሽ፤ ከዳተኛ» ብሎ ተቀይሞና ተቂጥቶ፤ ዓለም ሳይፈጠር ከተመደበለት ዘሰንሰማዊ የጸጋ ክብር አባርሮ፤ ተጸይሮ፤ ወደ ሊኦል ወደ አባትዋ እዳራሽ ይስዳታል እንጂ ሕግ እፍራሽቱን ነፍስ፤ በእንተ ስመ እገሌ፤ በእንተ ሕፍነ ማይ ተታልሎና የቃል ኪዳን ሚስቱ ነበርሽ ብሎ፤ ወደ ስማያዊ የደስታ መንግሥቱ እንደሚያስገባት ነቢያትና ሐዋርያት፤ ወንጌላውያን አርድእት ከቶ አልተናገሩም፤ ኤር. 3፡1-25፤ ሕዝ. 16፡1-43።

«ወእቀውም ኪዳንዋ ምስሌኪ፤ ወስፋሕኩ እደውየ ሳዕሌኪ፤ ወከደንኩ ጋፍረተኪ፤ ወመሐልኩ ሰኪ፤ ወበእኩ ንቤኪ በሕግ፤ ወኮንኪ ሊተ ይቤ አዳናይ እግዚእብሔር።» «ቃል ኪዳን ካንቺ ጋር አቆማሰሁ፤ እጃቼን በላይሽ ዘረጋሁ፤ ገፍረትሽንም ከደንሁ፤ ማልሁልሽ፤ ካንቺ ጋርም ቃል ኪዳን ገባሁ፤ እንቺም ሰኔ ሆንሽ፤ ይላል ጌታ እግዚእብሔር።» ሕዝ. 16፡1-8፤ 34፡27፤ 37፡26።

ያገራችን ቃል ኪዳን ግን ከማናውቃቸው ኅላፊዎች ከሆኑና ቁጥር ከሌላቸው ፍጡራን ሁሉ ጋር ነውና፤ በቀናተኛው በእግዚእብሔር እጅ መውደቅ እጅግ ያሳዝናል ያስፈራልም፤ ዕብ. 10፡26-31፤ ኢሳ. 57፡3-8።

እሁን ግን የአምላካችንን እውነተኛውን ቃል ኪዳን በማን ልንገርህ። እግዚእብሔር ሰአዳም ልጆች በሙሉ፤ እስራኤል ዘመንፈስ ሰሆኑ (ሁለተኛ ሰተወሰዱ) ዐሠርቱ ቃላትን በጽላት ላይ በጣቱ ጽፎ በሙሴ እጅ ሰጣቸውና፤ ሰዎች እነዚህን ቃሎች ሊጠብቁ፤ እግዚእብሔርም ስማያዊት ከነዓን ገነትን ሊያወርሳቸው ቃል ኪዳንን ከሕዝቡ ሁሉ ጋር በአንድነት ተዋዋሰ እንጂ፤ ሰይቶ መርጦ ከሙሴ፤ ከአሮን፤ ከአልዓዛር፤ ከፊንሐስ፤ ከዔሊ፤ ከሳሙኤል፤ ከጸድቃን፤ ከቅዱሳን፤ ከሰማዕታትና ከመነኩሴዎች ብቻ ጋር ቃል ኪዳን አልገባም፤ ዘዳ. 29፡9-15። «ኩነ ቅዱሳን እስመ እነሂ ቅዱስ እነ።» «እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ» ብሎ ሰፍጥረቱ ሁሉ ጠቅልሎ ቃል ኪዳን ገብቷል፤ ሕዝ. 16፡59-62፤ ዘሌ. 11፡44-45። እምላካችን እድሎአዊ አይደለምና ስሙም «እስመ ኢሳክ እምላክ ዘዐመዓ ያፈቅር።» «ዐመዓን የሚወድድ እምላክ አይደለምና» ይባላል፤ የሐዋ. ሥራ 10፡34፤ ሮሜ 2፡11።

እንባቢ ሆይ! ይህን ከንቱ የሆነ የማታሰልና የሰው ሥርዓት እያልኩኝ የምነግርህ የሐሰት መምህራንና የፈጠራ መጻሕፍትም ሁሉ፤ ዛሬ የመጣ ዐዲስ ነገር አይምስልህ። ከነቢያትና ከሐዋርያት ዘመን ጀምሮ ስለነበረ፤ ጴጥሮስ ሐዋርያው እንዲህ ብሎ ያሰረዳናል። «ወቦቱ ባሕቱ ሐሳውያን ነቢያት ማእከሉ ሕዝብ ከመ ሕላ ሀላው ማእከሉ ከመ ወወስቱትክሙ እሳ ሐሰተ ይሜህሩ፤... ወይትከሐዱ በቃል ዘሰላሆሙ ፈጠሩ ወቦቱ የሐውሩ።» «ነገር ግን ሐሰተኞች ነቢያት ደግሞ በሕዝቡ መካከል ነበሩ፤ እንዲሁም በመካከላችሁ ደግሞ ሐሰተኞች እስተማሪዎች ይሆናሉ፤ እነሱም የዋጃቸውን ጌታ እንኳ ከደው የሚፈጥንን ጥፋት በራሳቸው ላይ እየሳሉ የሚያጠፋ ኑፋቱን እሹልከው ያገባሉ።» 2ኤፕ. 2፡1-22። «እኩነ ራእየ ሐሰት ርኢክሙ፤ ወትቤሉ ይቤ እግዚእብሔር፤ ወእነ ኢነብብኩ።» «እኔም ሳልናገር እግዚእብሔር እንዲህ ብሎአል ስትሉ ከንቱ ራእይን ያያችሁ ውሽተኞችንም ምዋርት የተናገራችሁ አይደላችሁምን?» ሕዝ. 13፡1-7 ይላሉ መጻሕፍት።

ስለዚህ ከንቱ በሆነ ልማድ ወደሚባል ገደል በሚያገባው መንገድ፤ አባቶቻችን ያቆዩት ነው እያልን ብንንዝ ጥፋቱ የኛ፤ መድረሻው ገዛንም መሆኑን አስተውል።

ይህንን ባገራችን ያሰውን «ሕግ ሳፈረሰ፤ ድምበር ሰጣሱ ጽድቅ ይገኛል፤ እግዚእብሔር ሰጸድቃን ጸድቀው እንዲያጸድቁበት ቃል ኪዳን ገብቶላቸዋል።» እያሉ ስሚስብኩት ማታሰል ግን ቁርጡን የሚናገር እምላካችን አስቀድሞ በነቢዩ በኢሳይያስ እፍ «እናንተ ፌዘኞች የእግዚእብሔርን ቃል ስሙ፤ ከሞት ጋር ቃል

ኪዳን እድርገናል፡ ከሲኦልም ጋር ተማምለናልና መቅሠፍት እይነካንም ትላላችሁና፡ ይህ ከምትና ሲኦል ጋር የተማማላችሁት ቃል ኪዳን ይጠፋል እንጂ እይጸናላችሁም፡፡ እናንተም በኔ ላይ የምታፈሁ በጽኑ ታሥራችሁ እየተገረፋችሁ ለገፍረትና ለመረገጫ ትሆናላችሁ፡፡» እያለ ደጋግሞ እያማረረና እያለማ ሙኸ ተናግሮታል፤ ኢሳ. 28፡14-22፤ 30፡1፤ 8፡9-16፡፡

ወዳጄ ሆይ! አባቶችን ጣዖት የሚያመልኩ በሥዕልና ምስል የሚመኩ፡ ሕገ እግዚአብሔርን የሚቃወሙ፡ ዕንጨትና ደንጊያን የሚላለሙ፡ የሚገድሉ፡ የሚለርቁ፡ የሚያመነክሩ፡ እየዋሹ በዛርና ጠንቋይ የሚመሩ ቢኖሩም እንኳን፡ ይህን ክፉ ሃይማኖት (ልማድ) አባቶቻችን ያቆዩልን ነው ብለን ልንሠራውና ልንጠብቀው ይገባናልን? ለዚህ መልሱ እይገባንም ብቻ ነው፡፡ አባቱ ታንቆ ሙቷልና እኔም ታንቁ ልሙት የሚል ሰው እይገኝምና ያባቶቻችን ሃይማኖት «ዘጸውዐ ስመክ ወዘገብረ ተዘካረክ እምሕር ሰከ፡፡» «ሰምህን የጠራውን፡ ተዘካርህን (መታሰቢያህን) ያደረገውን ኦምርልሃለሁ፡፡» ብቻ ነው፡፡ ይህም ከቅዱሳት መጽሐፍት የማይገኝ ነገር ነውና፡ እንተ ግን ለነፍሱ ከእውነትና ከሐሰት የሚጠቅማትን ነገር ለይተህ ያዘላት እንጂ፡ አባትህ ለላንተ ነፍስ መድኃኒት ሆነው እያልፉም፡፡ አብርሃም አባ ምእመናን የታራ የመምለኬ ጣዖት (የጣኦት አምላኪው) ልጅ እንደነበር ጽሑፍ ይነግረናል፤ ኢያ. 24፡1-5፡፡ በታሪክ ታራ ጣዖቱን እየሠራ፡ አብርሃምም ጣዖቶቹን ተሽክሞ እየሸጠ ይመገቡ እንደነበር ይነገራል፡፡ ለአብርሃምም ሕያው አምላክ በተገለጠለት ጊዜ ግን «ሊርብ የማያበላ፡ ሲጠማም የማያጠጣ፡ ሲደክምም የማያበረታ፡ ሲቸግርም የማይረዳ፡ ደንቆሮ አምላክ ግዙ» እያለ ሲቀልድበት ነበር ይባላል፡፡ የአባቱን አምላክ አመልክቀለሁ ብሎ ሕያው አብርሃም ምጧቱን ጣዖት ሥዕልንና ምስልን፡ ፍጡር የፈጠረውን እላመለክም፡፡ የለው ይሉኝታና ልማድ ሊያታልለውና ሕሊናውን ሊያሳርፍለት እልቻለሁና፡ የአባቱን ልማድ እምቢ፡ የፈጣሪውን ሕግ እሺ ለላለ፡ አብርሃም የእግዚአብሔር ወዳጅ እየተባለ ሲጠራ ይኖራል፤ ኢሳ. 41፡1-14፡፡ «ሰለ እኔና ሰለ ወንጌል ብሎ እባት እናቱን ያልተወ፡ የኔ ተማሪ ሊሆንና ሊባል እይችልም፡፡» የተባለው ቃል የሚፈጸምበት ጊዜ እንደዚህ በመሰለው ለዓት መሆኑን እንዳንዘነጋው በውል እናስብበት፤ ማቴ. 10፡32-39፡፡

አምላካችን ሃይማኖት ለለው ሁሉ፡ ለያንዳንዱ የግል ገንዘብ መሆኑን ሲያስረዳ «ኢትሐሩ በግዕዝ አብዊክሙ፤ ወኢትዕቀቡ ሥርዐቱሙ፤ ወኢትደመሩ በጌጋዮሙ ወኢትርኩሱ» «በኦባቶቻሁ

ሥርዐት አትሂዱ፤ ወጋቸውንም አትጠብቁ፤ በጣዖቶቻቸውም አትርኩሱ፡፡» ሕዝ. 20፡13-20፤ ዘካ. 1፡1-5፡፡ «ወልድ ኢይትፈደይ በጎጢአት እቡህ፡ ወእብ በጎጢአት ወልዱ፡፡ ወጽድቁ ለጸድቅ ለርእሱ ወጎጢአቱ ለጋጥእ ላዕሊሁ፡፡» «ልጅ የአባቱን ጎጢአት አይሸከምም፡፡ እባትም የልጁን ጎጢአት አይሸከምም፤ የጸድቁ ጽድቅ በራሱ ላይ ይሆናል፡ የጎጢአተኛውም ጎጢአት በራሱ ላይ ይሆናል፡፡» ብሎ ያስረዳናል፤ ዘዳ. 24፡16፤ ሕዝ. 18፡1-20፡፡

ይልቁንስ ደኅኛ ጸድቃንና ቅዱሳን ለዎች ክርስቶስን ብቻ አምነው፡ መከራ መስቀሉን ተሸክመው፡ ያዘዛቸውን ፈጽመው «ነስቀው ወእመኑ በወንጌል እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት፡፡» «መንግሥተ ሰማያት ቀርባለች ንስሐ ግብ፤ በወንጌልም እመኑ፡፡» እያሉ አስከ ዛሬ ስላስተማሩ በዓለም ዘንድ ተጠልተው፡ ክፉ ስም ተሰጥቷቸው እየተናቁ፡ እየታሠሩ፡ እየተወረሰ፡ እየተገረፉ፡ እየተለየ፡ የዓለም ጨውና ብርሃን ለመሆን የበቁት፡ በጠባቡ መንገድ ስለሄዱ ነውና፡ ፍለጋቸውን ተከትለን እነርሱ በሄዱበት መንገድ ልንሄድ ይገባናል እንጂ፡ አባቶቻችን ቅዱሳንን መስለን እነርሱን ተከትለን እንደሠሩት የጽድቅ ሥራ ሳንሠራ፡ ድነው ያድኑናል፡ ጸድቀው ያጸድቁናል ብለን እየተታሰልንና እያወራን በከንቱ ሐላባችን እለሥራቸው ማዳንን ለነርሱ እየለጠን፡ እማልክት (ጣዖታት) ልናደርጋቸው እይገባንም፤ 1ቆሮ. 3፡1-7፤ ዕብ. 12፡1-14፡፡ ዐዲሉን መጽሐፍ ጸሎት ገጽ 45 መመልከት ነው፡፡

ምዕራፍ 12

የማይመስል ምሳሌ

ወንድሜ ሆይ! ይህን «እመዐር ወሦከር ጥዕመኒ ለአፋዩ» «ከማርና ከማር ወለላ ይልቅ ለአፌ ጣፈጠኝ» የተባለውን የመድኃኒ ዓለምን ቃልና እማላጅነቱን ለነግርህ፡ የሌለና የማይመስል መራራ ምሳሌ «ዘተሠርዐ በምድር ተሠርዐ በሰማይ፡፡» «በምድር የተሠራው በሰማይ ተሠርቷል፡፡» ተብሏልና፡ ምነው በምድራዊ ንጉሥ ዘንድ ሕግ ያፈረለ፡ የለረቀ፡ የገደለ በእማላጆች ይድናል ትለኛለህ? እንዳንተው ሐሳብና እንዳየኸውም ሁሉ፡ ህብታም ቢበድል በእማላጅ ሊድን ድኻ ግን በጭንቅ ተይዞ በፍርድ ሊቀጣና ሊጠቃ ሁላችንም እናያለን፡፡ በሰማያዊ ዳኛ ፊት ግን እንደዚህ እንደ ዋሽውና ፀመፀኛው ዓለም አይመስልህ፡፡ «በዚህ ዓለም የሚሠራው ሥራ ሁሉ ከንቱ ነው፤ የጋጥኦን ድርሻ የሚደርስላቸው ጸድቃን አሉ፤ የጸድቃን ድርሻ የሚደርስላቸው ጋጥኦንም አሉ፡፡ በጽድቅ ሰፍራ ጋጢአት በጋጢአት ሰፍራም ጽድቅ እየሁ፡፡» መክ. 3፡16፤ 8፡9-14፤ 9፡11 የሚለውን ቃል አስተውሎህ አንብብ፡፡ በሰማይ ንጉሥ ዘንድ ግን ህብታምና ድኻ ትልቅና ትንሽ እንደሌለ አትናቴዎስ «ኢየሱያዊ ለባዕል እንበይነ ብዕሉ አላ በከመ ተሐሰበ ሎቱ፡፡ ወኢይምሕሮ ለነዳይ እንበይነ ንዴቱ ለእመ ኢኮነ መሥመሬ ሎቱ፡፡ እሜሃ ብዑላን ይነድዩ፤ ወነዳያን ይብዕሉ፡፡ እሜሃ ይፈትሕ ንጉሥ በኩነኔ ርትዕ ዘአልበ አድልዎ፡፡» «ባለጸጋውን በሰብልጽግናው ሲል አያፍረውም፤ እንደተገመገመስት መጠን ነው እንጂ፡፡ ድኻውንም ስለድኻነቱ ሲል አይራራሰትም፤ እርሱን ደበ ያሰኘው ካልሆነ በቀር፡፡ በዚያን ጊዜ ባለጸገች ይደክያሉ፡፡ ድኻችንም ባለጸጋ ይሆናሉ፡፡ በዚያን ጊዜ ንጉሥ አድልዎ በሌለበት ቅን ፍርድ ይፈርዳል፡፡» እያለ አሰረድቷል (ቅዱ አት. ቁ.28-46)፡፡

ይህ ዓለም መከረኛና ዐመፀኛ ነውና፡ ሕግ አፍራሾቹ ትልልቆቹና ህብታሞቹ ሆነው ሳለ ታፍረውና ተፈርተው ይኖራሉ፡፡ በሕግ አፍራሽነትም ከቶ አይያዙም፡፡ ንጉሥም በእነርሱ ምክር ስለሚነግሥ የሠሩትን ቢሠሩ አይደፍራቸውም፡፡ በሐዚህ ምድራዊ ንጉሥ ከሰማያዊ ጋር ሊመሳሰል አይገባም፤ ኢሳ. 46፡5-9፤ ዳን. 6፡12-15፡፡

ይህ ዋሽ ዓለም የሐሰትና የከፋት፡ የዐመፃና የውሸት፡ የአድልዎና የሕጻት (ጉድለት) ገበያ መሆኑንም ብዙ ሲቃውንትና መጻሕፍት ተሰማምተውበታል፡፡

ከሊቃውንት አንዱ አክሱማዊው አፈ ንቡረ እድ ተፈሪ በሚከተለው ቅኔ አሰረድተውናል፡፡

መወደስ

ምሥደጠ ዐመፃ ዓለም ሕጽጽተ እእምሮ
ኢረከብነ ብዚ ረባሐ ሥጋ ወነፍስ
እምጣነ ጎዳጥ ሢጥኪ፤ ወመድሎትኪ ንኡስ
ዓዲ በሳዕለ ዝንቱ ጥዲናኪ ደዌ ወፍቅርኪ ባእባ
እምዝኒ ዘይብእስ ዘረከበኪ ይጼዓር ወዘኢረከበኪ ይጼነስ
ንሕነሂ አንዘ ናንሶሉ ዲበ ፍቅርኪ ተሥላበ
እፎ ከመ ጸላኢ ሞጣሕተ ዘለፋኪ ንላብስ
ቦኑ ትክል ትፍረይ በወርጎ ማእረር ሐዲስ
መሪረ ወጥዑመ አሐቲ ዕፀ በለስ፡፡ ያዕ. 3፡6-12፡፡

ትርጓሜ፡ - «እእምሮ የሌለሽ የዓመፅ ገበያ ዓለም!
ለሥጋም ለነፍስም የለብሽም ጥቅም፤
ሽያጭሽ ጥቂት ነው፤ ትንሽ ነው ሚዛንሽ፤
የጤና ሰጦታሽ በሽታ፤ ጥላቻ ነው ፍቅርሽ፤
ደግሞ ሲታይ አለ ከዚህም የሚብላ ፤
ያገኘሽ ሲጨነቅ፤ ይቸገራል ያጣሽ፤
በፍቅርሽ እዳራሽ የምንኖረውንም፤
ጠላት አርገሽናል ትሰድቢናለሽም፤
ባዲስ ኪዳን ዘመን እንደዚህ እይሆንም፤
አንዱ የበለሰ ዛፍ መራራና ጣፋጭ ከቶ አያፈራም፡፡»

ለማኝ! ምድራዊ ንጉሥ ሌላው ሁሉ ይቅርና ክራስ ማዕረግ ጀምሮ እስከ ተራው ወታደር ሳለው ሠራዊቱ፡ ስለ መዓርጉ (ሹመቱ) ወይም ደመወዙ ምን ያህል መስጠት እንደሚገባውና እንደሚበቃው ሊደነግግ ቢፈልግ፡ ከእማካሪዎች ጋር ካልተማከረ ብቻውን ሊያከናውን የሚችልበት ሥልጣን፡ ዕውቀትና ችሎታ የለውም፡፡ ምንም እንኳ እርሱ ቢሠራና ቢበይን ስሎምን «የእግዚአብሔር ብይን በንጉሥ ከንፈር ነው፤ ልቡናውንም እግዚአብሔር ወደ ወደደው ያዘነብለዋል፡፡» እንደሚለን፡ ለጊዜው ተመርጦ ቢቀባ እርሱ የፈቀደውን ስለማይሠራ ማድረጊያ (መሣሪያ) ነው እንጂ አድራጊ ለለመሆኑን አስተውል፤ ምሳ. 16፡10፤ 21፡1፤ 29፡26፤ ጥበብ 6፡1-27፡፡

ምድራዊ ንጉሥ ማናቸውንም የግዛቱን ነገር የተደረገውንና ሲደረግም የሚገባውን የእስተዳደር ጉዳይ፡ ሹማምንቶቹ ካልነገሩት፡ አንዳይረሳውም ደግመው ደጋግመው ካላስታወሱት፡ አስፈላጊውንም ነገር ሁሉ ካላማከሩት፡ እይሰማውም፡ እያየውም፡

አያውቀውምና የአምላክ ምሳሌ ሊሆን አይገባውም። እምላካችን ግን ሰማይና ምድርን ሊፈጥር ከቶ ያገዘውና ያማከረው የሰም፤ ሮሜ 11፡33-36።

ወንድሜ ሆይ! ቅዱሳን ነቢያትና ሐዋርያትም ድዉይ እየፈወሱ። ምዉት እያነሡ። ሌላ ብዙ ብዙ ተአምራትን በስሙ እየሠሩ «በምን መሰላችሁኝ? ከማንስ ጋር ታስተካክሉኝላችሁ? ይላል ቅዱሱ።» ይላልና የተመረጡ ባሮቹም ምሳሌው ሊሆኑ ወይም ሊባሉ አይገባም፤ ኢሳ. 40፡25-31።

ንጉሥ የእምላክ ማድረጊያ (መሣሪያ) ነው ብዬሃሰሁ እንዲሁም በጠቢብ የሚሠሩ ማረሻና ማጭድም፥ ለገበሬ ማድረጊያው ስለሆኑ ገበሬ በማረሻና ማጭድ እይመስልም። እንኳን ሕይወት በሌለው መሣሪያው፥ ሕይወት ባለው ማድረጊያው በበሬም አይመስልም። ዘመን አመጣሽ አስደናቂቱ በእንደ ሰዓት ከዐዲስ አበባ ወደ አሥመራ የምትገባው አውሮፕላን እንኳን በጠፈ፥ ባላፈ፥ በረጋፈ በብረት እንጂ በሰው ልትመስል አይገባትምና እይቻልም። ይህን ሁሉ ስነግርህ እምላካችን በቃሉ «ምሳሌ የሰኝም፤ ያየኝም ከቶ የሰም።» ብሎ ስለ ተናገረ ነው እንጂ የኔ ሐሳብ እይምስልህ፤ ዘፀ. 33፡17-23፤ ዘፃ. 4፡13-24፤ ኢሳ. 40፡18-25፤ 44፡6-22፤ 46፡4-9፤ ዮሐ. 1፡18፤ 5፡37። እነዚህን ጥቅሶች ሳትሰሰች አስተውሰህ ብታነባቸው ቃሎቹ ይረቱሃል።

ስለዚህ የሚመስለውንና የተደረገውንም ቃላት መመስል ይገባል እንጂ የሌለውንና ያልተደረገውን፥ የማይገባውንና የማይመስለውን ምሳሌ መመስል ከቶ የማይገባና ተደርጎ የማያውቅ ነገር ነው።

ዓለም የወንጌልን ብርሃን ተቀብሎ እውነተኛ ክርስቶስን እንዳያመልክ የአታላዮች ልማድና ጨለማ እስር ስለያዘው፥ ግዙፉን የሮማውን ምስል (ምስሰኔ) ሊያመልክና የኃጢአት ስርየት በገንዘብ ገዝቶ ሊመካበት፥ በዐይነ ሕሊና ሰተመለከተው ሰው በጣም የሚገርምና የሚያሳዝን ነው። ክርስቶስም ለዚሁ ሰው «እኔ በእባቴ ስም መጣሁ አልተቀበላችሁኝም፤ ሌላው በራሱ ስም ቢመጣ ግን ትቀበሉታላችሁ።» ብሎ አስቀድሞ ተንብዮሰታል፤ ዮሐ. 5፡43፤ ራእ. 17፡1-18 ተመልክት።

አንባቢ ሆይ! ንጉሥና ጳጳስ የእምላክ ምሳሌ ሊሆኑና ሊባሉ ከቶ አይገባም። ሌላው ሁሉ ቀርቶ ከፍጡር አንዲት የጤፍ ፍሬ መፍጠር ወይም አንዲቷን ጥቁር ጸጉር ነጭ ሰማድረግ የሚችል እይገኝም። ስለዚህ ምንም ትልቅ ሕስሉ የሚታየውን ነገር እንኳ ሊሠሩ፥ ክፉም ቢሆን በጎ በእምላክ ታዘው እሳላፈዎች ሆነው ነው

እንጂ ከራሳቸው በፈቃዳቸው አንድ ነገር ለመሥራት ሥልጣን የላቸውምና፥ ኅላፊዎቹ ንጉሥና ጳጳስ የእምላክ ምሳሌው ቢባሉ ድፍረትና ስሕተት ነው፤ ዮሐ. 19፡9-11፤ ማቴ. 5፡36።

ሕያው እምላክ እገዜ ዓለም ግን ሳይደክምና ሳይታክት ሰማይና ምድርን በቃሉ ብቻውን የፈጠረ ኢሳ.44፡24፤ 40፡12-31፤ ልብና ኩላሊትን የሚመረምር፥ ለሁሉም እንደሥራው ሳያዳላ የሚከፍል ራእ.2፡23፤ ነገርን ሁሉ ከመደረጉ በፊት እስቀድሞ የሚያውቅና የሚፈጽም ስለሆነ፥ እንኳን ከዐፈር የተፈጠሩ፥ ከባሕረ ኃጢአት የተነከሩ የእዳም ልጆች ቀርቶ፥ ረቂቃን መላእክት ቅርባኑ ኪሩቤልና ሱራፌልም ምሥጢሩን ስለማያውቁት ምሳሌው ሊሆኑ፥ ሊባሉም አይገባም፤ ኢሳ.46፡8-11። ዳዊት «እልቦ ዘይመስሰክ እምነ አማልክት፤ ወእልቦ ዘክመ ምግባሪክ።» «እኩቱ ከእማልክት የሚመስልህ የሰም፤ እንደ ሥራህም ያለ የሰም።» ብሎታልና፥ ሸክላ የሚሠራ ሰው በሠራው ዕቃ እንደማይመስል እንደዚሁ ፈጣሪም በፍጡር አይመስልም፤ መዝ. 86፡8፤ ኢሳ. 45፡9-12፤ 29፡16። «እግዚአብሔርን በሰማይ የሚስተካከሰው ማነው? ከእማልክት ልጆችስ ለእግዚአብሔርና በእግዚአብሔር የሚመስል ማነው? እንደርሱ የበረታና የተፈራ፥ እንደ እርሱ ንይሰኛና ግሩም የግሩም ግሩም የሆነስ ማው?» መዝ. 89፡6-13፤ እንድም የሰም፤ ኢሳ. 41፡21-28።

ከነእካቴውም መላእክት በእምላክ ዘንድ ሰነፎች፥ ዕውቀት የሌላቸው፥ ስንዴና እንክርዳድን እንኳ ሰይቶ ማወቅ የማይችሉ ተሳሳቾች መሆናቸውን ክርስቶስ በቃሉ ነገሮናል፤ ኢዮ. 4፡17-21፤ ማቴ. 13፡27-29።

የታዘዙትንም ነገር መቅሠፍትና መዓት ሰማውረድ ሌላኩ ተሳሳቾች ስለሆኑ፥ የማይሳሳተው ወልድ ቃል የሚጠፋውንና የማይጠፋውን ለመለየት በገዛ እጁ ምልክት ያደርግሰታል እንጂ፥ እነርሱስ (መላእክት) ከቶ ዕውቀት እንደሌላቸው ጥቅሱን ተመልክት፤ ዘፀ. 12፡1-27፤ ሕዝ. 9፡1-11፤ 15፡14-16፤ ማቴ. 13፡29፤ ራእ. 7፡2-8። ከእዳም በፊትም ኃጢአትን የጀመሩ መላእክት መሆናቸውን አስተውል 2ጴጥ. 2፡1-7። ስለዚህ ከፍጡር የማይሳሳትና ጉድሰት የሌለበት፥ ፍጹምነትና ጽድቅን የሚሠራ አንድ አይገኝምና ፈጣሪን በፍጡራኑ መመስል ትልቅ ኃጢአት ነው፤ ኢሳ. 46፡5-9፤ ሚክ. 7፡2።

የማማለዱ ነገር ደግሞ መላእክት «ንዐ» እና «ሐሩ» በምንባልበት ቀን ማማለዳቸውና ስለጎጥለን መሰመናቸው ቀርቶ፤

ኃጥአንን እያዳፉ ወደ ዘለዓለማዊው እሳት (ገሃነም) የሚያስገቡ፥ እያምዘገዙም የሚጥሉ መላእክት መሆናቸውን አንብብ፤ ማቴ. 13፥36-49።

መላእክት በፍርድ ቀን በዕውቀታቸውና በርኅራኄአቸው፥ ለምነውና ለማልደው፥ ለምላክ የፈረደውን አስሰውጠው፥ አንድ ወዳጃቸውን እንኳ ገነት አስገቡ የሚል በመጸሕፍተ ነቢያትና ሐዋርያት (ብሉይና ሐዲስ) አንድ ቃል ተጽፎ አይገኝም። የተጻፈውስ የታዘዙትን ብቻ ይሠራሉ እንጂ ሊምሩ ወይም ሊያሰምሩ፥ ሊያድኑና ሊገድሉ ኃይል፥ ዕውቀትና ሥልጣን የላቸውም የሚል ነው፤ 1ዜና. 21፥14-27፤ ኢሳ. 37፥36።

ወንድሜ ሆይ! በከፋትና በኃጢአት የረከሰውን፥ ዐፈርና ሟቹን ሰው (ኢዮ. 15፥14-16) ንጉሥን ወይም ጳጳስን ከዘለዓለም ሕያው፥ ንጹሕ፥ ፍጹም፥ ቅዱስ ከሆነው ከእግዚአብሔር ጋር ማሰተካከልህ፥ ምሳሌውም ማድረግህ ስሕተት ወይም ድፍረት ነውና ተጸጸትበት። ደግመህም በዚህ ስሕተት አትወደቅ፤ ሳታውቅ ለበደልከውም ምሕረትን ከመሐሪው ጌታ ለምን፤ መዝ. 19፥12-14፤ ኢሳ. 46፥3-13።

ብዙ ነገሥታት በሰሕተታቸውና በኃጢአታቸው መንግሥታቸውንና ሕይወታቸውን እያጠፉ ይኖራሉ። ሕያው፥ ከሃሌ ኩሉ ለምላክ ግን፥ ሕጉ አይሰወጥም፤ ሚዛኑ አያደላም፤ አይሳሳትም፤ ለዘለዓለም ዓለም ነዋሪ ስለሆነም፥ ለማልከት (ነገሥታት) ከተባሉት ሁሉ አንድ እንኳን የሚመሰሰውና የሚስተካከለው የለም፤ ዳን. 4፥34-37፤ 6፥26-27፤ መዝ. 86፥8።

አንባቢ ሆይ! ክልበ ለምላክ ዳዊት የበለጠ ንጉሥ ማን አለ? (ነበረ?) ሲባል ትሰማለህ። እርሱ «አንሰ ዕፃ ወአኮ ሰብእ» «እኔ በአምላክ ፊት ትል ነኝ እንጂ ሰው ለመባል አልበቃም።» ይላል መዝ. 22፥6። አብርሃምም «አንሰ መሬት ወሐመድ አነ።» «እኔ ዐፈርና አመድ ነኝ።» ብሏል፤ ዘፍ. 18፥27። ስለዚህ ምድራዊውን ንጉሥ ሊቃውንትና ካህናት፥ ሕዝብና መሳፍንት መክረው፥ መርጠው ይሾሙታል፤ ጉድሰት ቢያገኙበት ደግሞ ወዲያው ይሾሩታል። ሕያው ለምላክ፥ አገዜ ኩሉ ግን መለኮቱን እደ መዝራዕቱ፥ ኃይሉ፥ ጥበቡ፥ ምስሉ፥ መልአክ ገጹ፥ ወልዱ ቃሉና መንፈሱ ካልሆነ የሚረዳውና የሚያገለግለው፥ የሚያስታውሰውም፥ ወይም ዓለምን ያህል ትልቁን ነገር ሲፈጥር የማክረው፥ ያነገሠውና የሚሸረው፥ ምክሩን የሚቃወመውም ከቶ የለም፤ ዳን. 4፥35፤ ዘፀ. 23፥20፤ 33፥14 ኢሳ. 63፥9።

ወዳጄ ሆይ! ነገር በሰምና ወርቅ ይመሰላል ቢሉም ለም በሐሳብ ፈጥሮ ወይም ምስሉን አይቶ ቅጂ (ኮፒ) ማንሣት ነው። አምላክን ግን ፍጡራኑ በሐሳባችን እንዳንፈጥረውና እንዳንወሰነው «ወመስኮትሰ ኢይትከህል ይትበህል ዘንተ የአከል ወዘንተ ይመስል።» «መስኮት ግን ይህን ያህላል፥ ይህንንም ይመሰላል ይሉት ዘንድ አይቻልም።» ይለዋል ሕርያቶስ 5፥14። ወይም አይተነው እገሌን ይመሰላል እንዳንሰውም ከቶና አካቶ ያየው ስለሌለ ምሳሌ የለኝም ብሏል፤ ኢሳ. 46፥9፤ የሐዋ. ሥራ 17፥24-31፤ ዮሐ. 1፥18፤ ሮሜ 11፥33-36።

ንስሐ፥ ሐዘን፥ ልቅሶ

ወንድሜ ሆይ! እውነተኛው እማላጅ ማለት ግን ፈጣሪህ መሐሪ መሆኑን አምነህ በንስሐ፥ በገዘንና በልቅሶ ነቅተህ፥ እነዚህን ሦስት እማላጆች አጥብቀህ ይዘህ ብትፈልገው፥ ጎልጎታ ድረስ ሳትደክም ይቅርታውንና በረከቱን፥ ጸጋውንና መሐሪነቱን ከልብህ ውስጥ ታገኘዋለህ! ዘፍ.32፥24-29፤ ዘዳ.4፥29-36። «ኢተአምሩኑ ከመ ታቦቱ ሰእግዚአብሔር አንትሙ!» «አስመ አንተ ውስጡ ለሰብእ የጎድር ክርስቶስ በሃይማኖት ውስተ ልብክሙ በተፋቅሮ።» «የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደሆናችሁ አታውቁምን?» «በመንፈሱ በውስጥ ሰውነታችሁ በገይል እንድትጠነክሩ፥ ክርስቶስም በልባችሁ በእምነት እንዲኖር፥ እንደ ክብሩ ባለጠግነት መጠን ይስጣችሁ፤ የእናንተ ሥርና መሠረት በፍቅር ይጸና ዘንድ።» 1ቆሮ. 3፥16፤ ኤፌ. 3፥17 የሚለውን ቃል አይተህ፥ የማን (የክርስቶስ ወይም የዲያብሎስ) ማጎደር መሆንህን ለልብህ በልብህ አንተ ራስህ መርምረው መዝነው 2ቆሮ.13፥5። እንዳንተ ፍጡራን የሆኑት ቁስና ጳጳስ ቢሆኑም ቅሱ ምንነትህንና ማንነትህን አያውቁትም። ምንም እንኳን አንተ ሳታውቅ ይፍቱኝ ብትላቸው፥ «አኔ አልችልም፤ እግዚአብሔር ይፍታህ።» ይሉሃልና አሳሪና ፈቺ ማን መሆኑን አስተውል፤ ራኢ. 5፥1-5። ዳዊት ግን «እግዚአብሔር ይፈትሐሙ ሰሙቁሱን፤ ወሰበርክ መዋቅሩት» «እግዚአብሔር የታሰሩትን ይፈታል፤ ሰንሰለቱንም ለበርህ» መዝ.146፥7፤ 116፥16 ይላል።

ስለዚህ ሁልጊዜ ኃጢአትህ መብዛቱን በገዘን እያሰብህ ከእግዚአብሔር እጅ በታች ዝቅ ዝቅ ብትል እርሱ በጊዜው ስፍ ከፍ ያደርግሃል 1ጴጥ.5፥5-9። አምላካችን የተለበረውን መንፈስና የተደቁሰውን ልብ አይንቅም። ቅሩብ ለየዋሃ ልብ (በልባቸው የዋህ ለሆኑ ቅርብ) ስለሆነም፥ የለውን ትእዛዝ ትተህ እርሱ ባዘዘውና በአዘጋጀው መንገድ ብትሔድ፥ «አኔ ውእቱ ስንቀጽ ዘበአማን፥ ዘቦኣ እንተ ገቢየ ይድገን።» የሚል የጽድቅ በር ኢየሱስ ብቻ መሆኑን በቃሉ ታገኘዋለህ፤ ዘዳ. 4፥29፤ መዝ. 51፥1-17፤ ዮሐ. 10፥9።

ቅዱሱ ወልደ እግዚአብሔር ሥጋችንን ሰብሶ መገረፉ፥ መስቀሉ፥ መሞቱና ይህን ሁሉ መከራ መቀበሉ ኃጢአት ኖሮበት ይመስልሃልን? «ያሰ ኃጢአት ከመሆኑ በቀር በሁሉ እንደኛ የተፈተነ ነው።» ዕብ. 5፥15 ተብሏልና፥ እርሱ ወደዚህ ዓለም

የመጣበት ዋና ዐላማው፥ እኔና አንተን የመሳሉትን ጎጥላን (የጠፉ) ኃጥአንን ፈልጎ ከዲያብሎስ እጅ ነጥቆ ለማዳንና ከአባቱ ዘንድ አማልዶ፥ በደሙ ዐጥቦ፥ አንጽቶ፥ አጽድቆ ገነት ለማስገባት ነው 1ዮሐ. 1፥7።

ዳዊት በስሕተቱ፥ ምናሌ በኃጢአቱ፥ ጴጥሮስ በክሕደቱ፥ «ሰከ ለባሕቲቲክ አበስከ» «አንተን ብቻ በደልሁ።» ብለው ወደ እርሱ ቢያሰቅሉ፥ መራራ ሐዘናቸውንና ፈሳሹን እንባቸውን አይቶ ራርቶ፥ ስርየት ሰጣቸው እንጂ በመልአክ ወይም በጸድቃን፥ በፍጡር፥ በእማላጅ ተለምኖ አልማራቸውም። ኃጢአታችሁንም ሰቁስ ንገሩ አላላቸውም። ስለምን ብትል ኢሳይያስ «እነሆ የእግዚአብሔር እጅ ለማዳን ዐጭር አይደለችም፤ ጆሮውም ከመስማት አልደነቁረችም።» ይላልና፥ ስለዚህ በገዛ እጅህ (አፍህ) የምትፈልገውን ሁሉ ለእርሱ መንገር ይገባሃል። ምክንያቱም እርሱ ስማ በለው (ኢንተርፕሪተር) አይፈልግም፤ 2ዜና. 33፥1-33፤ መዝ. 51፥1-12፤ ኢሳ. 59፥1፤ ዳን. 9፥1-11፤ ማቴ. 26፥69-75።

እግዚአብሔር በመልአክ ተለምኖ የሚምር፥ መላእክትም መለመኑ የሚቻላቸው ቢሆን ኖሮ፥ ኃጢአት የተጀመረው ገና ከመጀመሪያው አዳምና ሔዋን በነበሩበት ገነት ወስጥ ነውና፥ በቀላሉ ሁለቱን ብቻ አማልደውና ስምነው፥ ወደ ነበሩበት አገር መልስው ማስገባት በተቻላቸው ነበር። ነገር ግን ስለማይቻላቸውና ሥራቸውም ስላልሆነና የታዘዙትን ብቻ ስለሚሠሩ፥ የሚያንበሰብል ሰይፈ አሳት ይዘው እያጣደፉ ወደ ምድረ ፍጻ ያወጧቸው መላእክት መሆናቸውን አስተውል ዘፍ.3፥24። ሰው እግዚአብሔርን ቢበድል ስለእርሱ የሚለምንለት ከቶ አይገኝም፤ 1ሳሙ. 2፥25።

ባለፈው ዘመንህ ሳታውቀው የሠራኸውን ኃጢአት ይቅር የሚልህ፥ ኃጢአትህን ለመሻር፥ ለመደምሰስም ሥልጣን ያለው አንዱ እውነተኛው እማላጅህ መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ ነውና፥ እርሱ ስለአንተ ኃጢአት ኃጥእ መስሎ፥ ጸድቅ ሲሆን እንደ ክፉ አድራጊ በዕንጨት ላይ ተሰቅሎ፥ ዕዳህን ፈጽሞ ከፍሎ፥ ሥጋውን ቆርሶ፥ ክቡር ደሙን ኦፍስሶ፥ ሕይወቱን ሰጥቶ፥ ሙቶ ተነሥቶ፥ የተቤዠህና የገዛህ መሆኑን እመንና ትድናለህ፤ ዳን. 9፥24፤ ገላ. 3፥10-13፤ 1ጴጥ. 1፥18-25። «በደልህን እንደ ደመና፥ ኃጢአትህንም እንደ ጽጋግ አጠፋዋለሁ፤ ስለዚህ እባክህ ወደኔ ተመለስ፤ እኔ ተቤዥቼሃለሁና።» ብሎ ይመክርሃልና ስማው። የተቤዠህ የሚቤዥህም ሌላ የለምና እባክህን አሺ በለው። እውነተኛ መድኃኒትና መካሪ፥ አዳኝና አጽዳቂ ኢየሱስ ብቻ ስለሆነም እርሱን ብቻ አምነህ ጽደቅ፤ ኢሳ. 44፥22፤ ኤር. 4፥1-4።

ወንድሜ ሆይ! የምነግርህን ልብ አድርገህ ስማኝ፤ «ንግበር ስብአ በአርአያነ ወበአምሳሊን» «ስውን በመልካችን እንደ ምሳሌያችን እንፍጠር፤» ብሎ ሲፈጥረን እንድ አምላክ ብቻ እንደሆነ እንተም ታውቃለህ። አሁንም እንዲሁ እኛን ለማዳን የተሰቀለልን ኢየሱስ ብቻ መሆኑን አትጠራጠር። በፈጠረን ጊዜ አጋዥ፥ ረዳት፥ ጭቃና ውሃ አቀባይ ካላስፈገው፥ ለመዳናችንም ረዳትና አማላጅ እንደማያስፈልገው አስተውል፤ ኢሳ. 40፥12-14። «ኢየሱሥ መርድአ በእንተ ኪን ዘጎለየ፤ ወኢይፈቅድ እንከ መምከረ በእንተ ምግባር ዘፈተው።» «ያሰበውን ለማድረግ ረዳት አይሻም፤ የወደደውንም ለመሥራት አማካሪ አይፈልግም።» ኤጲፋንዮስ.1፥13፤ ስለዚህ በስም ብቻ ሳይሆን በእውነት ክርስቶሳዊ (የክርስቶስ ወገን) ክርስቲያን ከሆንህ፥ እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ «የክርስቶስ መስቀል ካልሆነ በቀር አንዳች ሌላ መድኃኒት አላውቅም» በል፤ 1ቆሮ. 2፥2፤ ገላ. 6፥14-16። «እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ፈዋሽህ ነኝ።» ዘፀ.15፥26 ብሎሃልና፥ እርሱን ብቻ አምነህ፥ በደሙና በመገረፉ ቊስል ተፈወስ እንጂ ሌላ የአታላዩች መድኃኒት መስብሰቡ ከቶ አይጠቅምህም፤ ኢሳ. 47፥12-15፤ 1ጴጥ. 2፥24፤ ኢሳ. 57፥13።

አንባቢ ሆይ! እነ አባ፥ አማላጅ ያድናል ብለው ያስተምሩሃል። ነገር ግን ፈያታይ ዘየማን (በጌታ ቀኝ የተሰቀለው ወንበዴ) ብቻውን ወደ ገነት ሲገባ፥ ጓደኛውና ወዳጁ ፈያታይ ዘጸጋምን (በጌታ ግራ የተሰቀለውን ወንበዴ) አማልዶና አምላክን ለምኖ ይዞት ወደ ገነት አስመግባቱ፥ በእንተ ተዘካሩ ለፈያታይ (ስለወንበዴው መታሰቢያ) ብሎ፥ ሕፍነ ማይ ቂሪር (ቀዝቃዛ እፍኝ ውሃ) ሰድጧይ አሰ ማጠጣቱ ይሆን? ወይም ከዐሥሩ ደናግል አምስቱ ጠባባት (ልባሞች) ሙሽራው ክርስቶስን ተከትለው ሲገቡ፥ አምስቱ አብዳት (ዝንጉዎች) ጓደኞቻቸው በደጅ ቁመው «እግዚአ አርገውን» «አኬቱ ክፈትልን» ብለው እያለቀሱ ሲያዩላቸው፥ ንጉሡ «ኢየሱሥ ረከን» «አላውቃችሁም» ባላቸው ጊዜ፥ «እንተ እኮ ባታውቅ ነው፥ እነርሱ ዘይት አልቆባቸው ሊገዙ ሄደው ነው ሳይገቡ የቀሩት እንጂ፥ ከኛ ጋር ሆነው አብረውን ሲጠብቁህ አምሽተዋል። ስለዚህ አሁን ዘይት ገዝተው መብራታቸውን አሰናድተዋልና አባክህን ስለኛ ብለህ በሩን ከፍተህ አስገባቸው።» ብለው አምስቱ ጸድቃን ስለአምስቱ ኃጥአን ጓደኞቻቸው አማልደው ገነት መንግሥተ ሰማያት ያላስገቧቸው ምን ሆነው ይሆን? ብለህ ጠይቅና መልስ ጠብቅ። አምስቱ ጸድቃን ግን በማማሰድ ፈንታ ኃጥአን «ዘይት ስጡን እባካችሁ» ብለው ቢለምናቸው «ኢየሱስ ለነ ወለክን» «ለኛና ለእናንተ ልይበቃንም» አሏቸው እንጂ በምንም

መንገድ ሲረዷቸው አልቻሉም። ስለዚህ የሰው ጽድቅ ስለው እንደማይተርፈው አስተውል፤ ማቴ. 25፥1-13፤ ሉቃ. 23፥39-43።

እንዲሁም ሉቃስ በወንጌሉ በ15ኛው ምዕራፍ ገልጾ እንደሚነግረን፥ ያንን ከአባቱ ቤት ከድቶ ወደ ሩቅ አገር ከዓሰም በረሃ ሸፍቶ ሲኖር የነበረ የጠፋውን ልጅ፥ ልጅነቱን ስለእጠፋ ተጸጽቶ ወደ አባቱ ቤት በተመለሰ ጊዜ ማን የሚባል ካህንና ጸድቅ ለማኝ፥ አማላጅና አስታራቂ ይዞ መጣ ይሉሃል? ይዞት የመጣውን አማላጅ ልንገርህ፤ ዕንባውን፥ ጥፋቱን፥ ችግሩን፥ ስሕተቱን፥ ሐዘኑን፥ ኃጢአቱን፥ ረኃቡን፥ ጥማቱን፥ ዕርቃነቱንና ገፍረቱን ይዞ ብቻውን ወደ እባቱ ቤት መጣ። አባቱም ርገራኔው ወለን ስለሌው በሩቅ ሲመጣ ባየው ጊዜ ተነሥቶ በደስታ ተቀብሎ፥ በኃጢአት የተበላሸ አካሉን በጽድቁ ወልውሎ፥ ሳይጸየፈው አቅፎ እየሳመ፥ ያንን ዱሮ በሕፃንነቱ ያጠፋውን ልጅነት መልሶ ሰጥቶ፥ የንጉሥ ልጅ አደረገው እንጂ ባዕድ አማላጅ ካልያዝህ ወደ ቤቴ አላስገባህም፤ ሂድ! ውጣ! አስታራቂ ይዘህ ና! ብሎ አላባረረውም።

ስለዚህ አንተም እግዚአብሔር ያሰፈውን ኃጢአትህን የማይቈጣጠር፥ «ዳግመ ኢተአብስ» «ደግመህ አትበድል» የሚል መሐሪ የምሕረት አባት መሆኑን አምነህ፥ በሐዘን፥ በልቅሶና በንስሐ ክፉ ጠባያቸውን ለውጠው ወደርሱ የሚመሰሉትን ሁሉ በደለታ የሚቀበል ቸር ጌታ መሆኑን ተገንዝቦህ፥ ዛሬ ድምፁን ስምተህ ካልተመለሰህ ነገ ቅጽበትን ያህል የንስሐ ጊዜ ብትፈልግ ከቶ አታገኝም፤ ዘፀ. 16፥25-27። ወዳጄ ሆይ! ቸሩ አምላካችን «እኔ ነኝ ክፋትህን የምደመስሰሁ ኃጢአትህንም ስለኔ ብዬ አላስባትም፤ ሕዝቤ ሆኞት መሰሰ እንደሆነ ወደኔ ተመለሰ።» ይልሃል፤ ኢሳ. 43፥25፤ ኤር. 4፥1፤ ሉቃ. 23፥39-43። እነሆ! የሚቀበልበት ጊዜ ዛሬ ነው፤ እነሆ! የመድኃኒቱ ቀን ዛሬ ነው፤ ስለዚህ እግረ ነፍሳችሁ በኃጢአት የሚያነክስባችሁ ሰዎች ብትኖሩ ዛሬ እንድትፈወሱ ወደርሱ ተመልሳችሁ የቀናውን መንገድ (ሃይማኖት) ያዙ፤ 2ቆሮ. 6፥2፤ ዕብ. 12፥12-13 በመንፈሱ ይምራችሁ እሜን።

ስለ መምረጥ፤ ሰው የፈለገውን መርጦ ለመውሰድ በራሱ ሥልጣን አለው

እንባቢ ሆይ! ስለ እማላጅነት ነገር ደግሜ ደጋግሜ እነግርህ ዘንድ ግድ ሆነብኝ። ቢሆንም «ለጠቢብስ አሐቲ ቃል ትበቁያ» «ለጥበበኛ ሰው አንዲት ቃል ትበቃዋለች» የሚባለውን ምሳሌ ስታስብ ከእሁን በፊት የነገርኩህ በበቃህ ነበር። ነገር ግን መምህራን ሐሰት ከንቱ የሆነ ፍሬ የሌለው ልማድ የሚባል ትምህርት፤ እያታለሉ መግባው ስላሳደጉህና ጽምአት ነፍስን ሊያረክ በማይችል፤ ቃለ እግዚአብሔር ባልሆነ፤ ነቢያትና ሐዋርያት ባላቁዩትና የደፈረሰ ውሃ በሚመለል አዋልድ በሚባለው በመጸሕፍተ ፈጠራ ልቦናህ (እንጉልህ) ስለደነዘብ፤ ቅዱስ መጽሐፍን በለማ በለው (በተርጓሚ) ሳይሆን በጽንቁቅ ራስህ አንብቦህ እውነቱን ከሐሰት እስክትለይ ድረስ፤ ካነበበ ይሰማኝ ይሆናል ብዬ ሳልሰለች ከተኛህበት ልቀለቅስህ ግድ ሆነብኝ፤ ኤር. 2፡6-13፤ አም. 8፡11፤ ሉቃ. 14፡23፤ ኤፌ. 5፡6-11። «ወገኖቼ ሆይ! የሚመሯችሁ እነርሱ ያስቷችኋል፤ የምትሄዱበትንም መንገድ ያጠፋሉ።» ኢሳ. 3፡12፤ «የዚህ ሕዝብ መሪዎች አላችኝ ናቸው፤ ተመሪዎቼም ይጠፋሉ።» ኢሳ. 9፡16 የሚለውን ምክር ሰምተህ፤ ልማድ የሚባለውን አተላ ትተህ «ዘይመጽእ ንቤየ ኢይርጉብ፤ ወዘሂ የእምን ብየ ኢይጸምእ ለዝሉፋ።» «ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም፤ በእኔ የሚያምንም ሁል ጊዜ ከቶ እይጠማም።» የሚለውን ሕይወት ሰጥቶ ጥማት የሚያረክ የክርስቶስን እውነተኛና መልካሙን ቃለ ወንጌል ብቻ ዛሬ ብትማርና ብትመገብ፤ በነፍስህና በሥጋህ ተጠቅመህ የዘለዓለም ሕይወት ወራሽ፤ የስሙም ቀዳሽ ትሆናለህ፤ ኢሳ. 55፡1-3፤ ዮሐ. 6፡29-37።

ፍጡራን መሰለክትና ጻድቃን ያማልዳሉ ማለት በፍጹም ሐሰት ነው። እንደምን ብትለኝ ግን እበ ምእመናን የተባለ አብርሃም ጻድቁ ያን ባለ ጸጋ ከሊኦል ውስጥ ገብቶ በእሳት ነበልባል ሲቃጠል እያየው፤ ፈጣሪውን ለምኖ ገነት ማስገባት ይቅርና፤ «አባ አብርሃም ተሣሃለኒ» «አብርሃም አባት ሆይ ማረኝ» ብሎ እያለቀሰ ሲለምነው፤ ያን የተለመነውንና ጉሮሮውን የሚያርስበትን አንድ ጠብታ ውሃ እንኳ ሲሰጠው እንዳልቻለና እንዳላገኘለትም እናነባለን። እርሱስ ጨካኛ «ተዘከር ወልድየ ዘክመ ፈጋዕክ በሕይወትከ ወምስሶ ዝንቱ ኩሉ ጸድፍ ዐቢይ ይከልልኝ ማእከሉን ወማእከሉክሙ ከመ ከሰሂ ይፈቅዱ እምሰፌ ይገልፉ ኤይክሉ መጸሐ ንቤክሙ

ወአሰሂ መንገሉክሙ ኢይዕድጪ ንቤኑ።» «ልጄ ሆይ እንተ በሕይወትህ ሳለህ መልካም እንደ ተቀበልህ እስብ፤ . . . ከዚህም ሁሉ ጋር ከዚህ ወደ እናንተ ሊያልፉ የሚፈልጉ እንዳይችሉ፤ ወዲያ ያሉ ደግሞ ወደ እኛ እንዳይሻገሩ በእኛና በእናንተ መካከል ታላቅ ገደል ተደርጓል።» ብሎ መለመንና ማማለድ ስለሌለ፤ ኃጥእንና ጻድቃንም መደባለቅ ስለማይችሉ፤ «አይሆንልኝም፤ አይቻለኝም፤ ቢቻለኝም እንኳ እኛንና እናንተን የማያገናኝና ለያይቶን የሚኖር ትልቅ ገደል (የእምሳክ ሥልጣን) በመካከላችን አለ።» ሲል ቁርጥ ያለ መልስ ሰጠው እንጂ፤ በማናቸውም ነገር ሲረዳውና ሲያማልደው እንዳልቻለ ሉቃስ በወንጌሉ ገልጸ ይነግርሃልና ሳትሰለች ልብ አድርገህ እንብብ፤ ሉቃ. 16፡19-31።

መጸሕፍት ግን «በጌታ የሚሞቱ ብፁዓን ናቸው ምግባራቸውም ትከተላቸዋለች።» ራእ. 14፡13፤ «እስመ እንተ ትፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ።» «እንተ ለእያንዳንዱ እንደ ሥራ ትከፍለዋለህ።» መዝ.62፡12፤ ብለዋልና እንተም ዛሬ «ንቡ ንቤየ ቡሩካኑ ለእቡየ ትረሉ መንግሥት ሰማያት ዘድልው ለክሙ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም።» «እናንተ የአባቴ ቡሩካን ኑ፤ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ።» የሚያስኝህን እውነተኛውን የክርስቲያን ምግባር መርጠህ መያዝና ማድረግ ያስፈልግሃል። ስንቅህን ዛሬ ወደፊት ካሳሳለፍህ ምንም ቢሆን በኋላ የተውሶ ጽድቅ ከቶ አታገኝም፤ ማቴ. 25፡31-40፤ መክ. 9፡10።

ወንድሜ ሆይ! ነፍስህን ግን ብታድናትም ብታጠፋትም ከሁለቱ አንዱን መምረጡ የእንተ ሐሳብና ፈቃድ ስለሆነ፤ «አቅረብኩ ለከ ማየ ወእሳተ ሞተ ወሕይወተ ደይ እዴክ ንበ ዘፈቀድከ» «አሳትና ውሃን፤ ሕይወትና ሞትን፤ አቅርቤልሃለሁ፤ እጅህን ወደ ወደድከው ጨምር።» ብሎ ሁለቱን አገሮች (ገነትና ገሃነምን) አቅርቦልሃልና ያማረህን፤ ደስ የሚልህን ዛሬ መርጠህ ውሰድ። ዘዳ. 30፡5-20፤ ሲራ. 15፡14። ፍቅር ባሕርዩ የሆነ፤ እንድ ኃጥእ ሰው እንዲጠፋ የማይወድ ቸሩ አምላካችን ግን፤ እባክህን ሕይወትን እንጂ ሞትን አትምረጥ እያለ ይለምንሃል፤ ይመክርሃልምና ዛሬ እሺ ብለህ እርሱን ብቻ አምነህ፤ ምክሩን ሰምተህ ብትታዘዘው ትድናለህ እንጂ፤ ትእዛዙንና ሕጉን ሳትፈጽም ቅዱሳን ለዎች ብዙ መከራና ሥቃይ ታግሠው ያፈሩትን ጽድቅ፤ «እኔ ሳልደክም ሳልሠራ፤ በለዎች ድካም ገነት እገባለሁ ወይም ያስገቡኛል» ብለህ ማሰብህ፤ ከንቱ የሆነ የሞተ ተስፋ፤ ነፋስ እንደ መጨበጥ የመለለ ነገር ነውና ቀልዱ በማን ቤት ነው? መክ. 1፡14።

ወዳጄ ሆይ! ባለቤቱ ንጉሡ ደግሞ «እውነት እውነት እሳችኋለሁ፤ ከቶ አላውቃችሁም፤ እናንተ ኃጢአትን የምትሠሩ ከኔ ራቁ፡» ብሎ ቁርጡን የሚናገር፡ ፊት አይቶ የማያደላ፡ ፈርዶ ካለናበተ የማይጸጸት፡ እውነተኛና ቅን የሆነ ዳኛ ነው እንጂ ዋዘኛ አይምለልህ፤ ሕዝ. 24፡14፤ ማቴ. 7፡21-23፤ 25፡31-46፡፡ እህልን ሠኔ ካልዘሩት ምርት በኅዳር አንደማይገኝ፡ እንዲሁም ጽድቅን የታዘዙት ካልሠሩና ካላገለገሉ፡ ካልደከሙ፡ በእምነትም ዓለምና ዲያብሎስን ተዋግተው ድል ካላደረጉ ከቶ በለው ድካምና በዋዛ «ዘጸውዐ ስመክ፡ ወዘጉብረ ተዝክረክ፡ እምሕር ሰክ» «ስምህን የጠራውን፡ መታሰቢያህን ያደረገውን፡ እምርልሃሰሁ፡» እንደሚሉት በዋንጫ ጠላ አይገኝም፡፡ እንደዚህ ማለታቸው ግን «ወዘሰ ይገብሮ ሰኩሉ ሕግ ወይስሕት በእሐቲ ከነ መአብስ በኩሉ፡» «ሕግን ሁሉ የሚጠብቅ፡ ነገር ግን በአንዱ የሚሰናከል ማንም ቢኖር በሁሉ በደሰኛ ይሆናል፡» የሚለውን ቃል አስማወቃቸው ነው፡፡ መንግሥተ ስማያት ዐሠርቱ ቃላተ አሪትንና ስድስቱ ቃላተ ወንጌልን ካልሠሩና ካልጠበቁ በጽዋዐ ማይ ብቻ ምንም አይገኝም፤ 1ጴጥ. 5፡8-11፤ ያዕ. 2፡8-13፡፡

ይህ የሕይወትና የጽድቅ መንገድ ግን ኢየሱስ ብቻ ነው እንጂ ሌላ አይደለም፡፡ ኢየሱስ ማለትም ትርጓሜው አዳኝ የሚያድን ማለት ነው፡፡ «ስሙ ይመርሱ ገብ ግብሩ» እንደሚሉ ኢየሱስን እውነተኛውን መድኃኒትህን ትተህ፡ እንዳንተ በኃጢአት የተወለዱ ሰዎች የሚያድኑህ መስሎህ፡ ፍጡርን አምነህ እንዳትታለልና እንዳትጠፋ ብሎ እግዚአብሔር አምላክህ በነቢዩ በኤርምያስ አፍ «ርጉመ ሰይኩን ኩሉ ዘይትአመን በዕጻሰ እመሕያው (በፍጡር)፡ ወያሰምክ ቦቱ መዝራዕቶ፡ ወእምእግዚአብሔር ይርኅቅ ልቡ፡» «በሰው የሚታመን፡ ሥጋ ሰባሹንም ከንዱ የሚያደርግ፡ ልቡም ከእግዚአብሔር የሚመለስ ሰው ርጉም ነው፡» አያሰ አስተካክሎ ነግሮሃል፤ ኤር. 17፡5-10፡፡ ይህንን አምላካዊ መርገም ግን ወደህ፡ በገዛ እጅህም ወደ ራስህ አምጥተህ የማይሰማውንና የማይረዳውን፡ የማያድነውንና የማይጠቅመውን፡ እንዳንተው ፍጡር የሆነውን አምነህ፡ በፈቃድህ ነፍስህንና ሥጋህን በሲኦል (ገሃነም) በከንቱ እንዳታጠፋው፡ እውነተኛውን መድኃኒተ ነፍስ የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን ዛሬ መርጠህ ያዝ፡፡ «ናሁ ሢምኩ ቅድሚክ ሕይወተ ወሞተ፤ ወሃረያ ሰክ ሰሕይወት ከመ ትሕየው እንተ ወዘርእክ» ብሏልና፤ ዘዳ. 30፡19፤ ምሳ. 1፡7-33፤ መዝ. 49፡7-20፡፡ ግራ ከሚያጋባው ሐሰት እውጥቶ በቀኙ ሰመቆም የሚያበቃህ ቃሉን ሰመምረጥ ዛሬ በጋይሉ ይርዳህ፤ አሜን፡፡

ምዕራፍ 15

እውነተኛ የሚያድን ተስፋ

ምእመን ወንድሜ ሆይ! እግዚአብሔር አምላካችን መጀመሪያ ስለባታችን ሰአዳም ሕግ አቁሞለት ወይም ቃል ኪዳን ገብቶ ነበር፡፡ አባታችን አዳምም በዲያብሎስ ስሕተትና በሥጋ ደካማነት ተሸንፎ ይህን ቃል ኪዳንን ስለአፈረሰ ሐዘንና ልቅሶተ ሞትና የዘለዓለም ኩነኔ የሚባለውን ብርቱ ቅጣት ተቀብሎበታል፤ ዘፍ. 2፡6-17፤ 3፡1-9፤ ዕብ. 9፡27፡፡

በዚሁ አዳም ባፈረሰው የቃል ኪዳን ውል ምክንያት በአምላክና በሰው መካከል ቁሞ ሁለቱን ለማስታረቅ፡ የፈረሰውን ሕግ እንደገና ለማደስ፡ የአዳምንም ዕዳ ሰመከፈልና ከአምላኩ ጋራ ለማዋሐድ የተቻለው ግን፡ ከሰማይ የወረደውና ከድንግል ተወልዶ ሰው የሆነው አንዱ አዳኝ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው፤ 1ጢሞ. 2፡5፤ ኤፌ. 2፡11-22፡፡

ከአሁን በፊት እንደ ተናገርነው አሁንም ቢሆን አንድ ሽክላ ቢሰበር፡ እስላፋት ሽክላዎች ተሰብስበው ሊሠሩትና ሊጠግኑት እንደማይቻላቸው ሁሉ፡ እስላፋት መላእክትና ቅዱሳን የሚባሉት ነቢያትና ሐዋርያት፡ ጸድቃንና ስማዕታት፡ ደናግልና መነኩሳት፡ ፍጡራን የሆኑት ሁሉ የአዳምን ዕዳ ሰመከፈልና ሰባራውንም ለመጠገን ከቶ አይቻላቸውም፡፡ «መጽሐፉን ገልጦ ያየው ዘንድ ለማንም አልተቻለውም፡» ራእ.5፡1-14፡፡ «ኢክህሰ አድገኖተነ ኢመልእክ ወኢብእሲ ዕሩቅ፤ ባሕቱ አምላክ ሥግው ዘክህሰ ዘንተ፡» «መልእክም ሆነ ዕሩቅ ብእሲ እኛን ማዳን አልቻሉም፤ ነገር ግን ይህን ማድረግ የቻለ ሰው የሆነው አምላክ ብቻ ነው፡» ተብሏል፤ (መጽሐፈ ሰዋስው ገጽ 253 ቍ.235 ተመልከት)፡፡

በሰዚህ ቅዱስ መጽሐፍ ሰሚያምኑት ሁሉ በአንድ ሰው (በአዳም) አለመታዘዝ ብዙዎች ኃጢአተኞች እንደሆኑ፡ እንዲሁም በአንድ ሰው (በክርስቶስ) መታዘዝ ሁሉም ጸድቃን ይሆናሉ፡፡ እያሰ ያጽናናቸዋል፤ ሮሜ 5፡16-21፡፡ ይህንኑ ትልቅና እውነተኛ ዋጋ ያለውን የክርስቶስን እምነት ጥለን ሰራሳቸው አዳኝ የሚፈልጉትን ፍጡራንን ማመናችን ግን ከንቱ ድካምና አለ ዋጋ የሚያስቀረጥ ነው፤ ዕብ.10፡3-39፡፡ አለዋጋ መቅረታችን ብቻም ሳይሆን «እነ ውሕቱ አምላክ ቀናክ» «እኔ ቀናተኛ አምላክ ነኝ፡» የሚሰውን ቃል ማፍረሳችንም ጭምር ስለሆነ፡ በሕግ አፍራሾች ቅጣት እንቀጣለን፡፡ ለሰዚህ እውነተኛውን አዳኝና አማላጅ፡ የዕዳችንን ከፋይና የለው

ወዳጅ፡ መስቀላችንን ብቻውን የተሸከመልንን ኢየሱስ ክርስቶስን ብናምን ይበቃናል። እኛ ግን የዘለዓለም ሕይወት በክርስቶስ ብቻ እንደሆነች አምነናል፤ ዐውቀናልምና እምነትን መነጠልና መቀጠል አይገባንም፤ ዮሐ. 6፡66-69።

እኛ ግን በለው የተናቀውንና በአምላክም ዘንድ ለማዳን የተመረጠውን፡ እውነተኛውንና የማይናወጠውን መሠረት፡ ለሚያምኑትም የማያላፍረውን ክቡር የማዕዘን ራስ ደንጊያ (ዐለት) ሕያው ክርስቶስን ብቻ እናምናለን እንጂ፡ አንዳንድ ማግበራት «አንተ ኩኩሕ» «አንተ (ጴጥሮስ) ዐለት ነህ» የሚለውን ንባብ ይዘው፡ ኩኩሕነትን ለጴጥሮስ እየሰጡ በጴጥሮስ ድኅነት ነፍስ እናገኛለን እያሉ እንደሚለብኩት፡ ዐለትነትን እንደኛ ከጭቃ ለተፈጠረው ለምወቱ ለጴጥሮስ አንለጥም። ኩኩሕ ቢሆንም ኖሮ እንደፍከረው ይፈጽመው ነበር እንጂ መቼ ሦለት ጊዜ እየማለ ፈጣሪውን ይክድ ነበር፤ ማቴ. 26፡33፤ 69-75።

ወንድሜ አንባቢ ሆይ! «ወኩኩሕስ ክርስቶስ ውእቱ» «ያም ዐለት ክርስቶስ ነበረ» 1ቆሮ. 10፡4 እንደተባለው፡ ያቺ ሰዓት ደርሳ ጠላቶቹ ሊይዙት በመጡ ጊዜ «ማንን ትፈልጋለችሁ?» ብሎ ሊጠይቃቸውና «ኢየሱስን እንፈልጋለን» ሊሉት፡ «እኔ ነኝ» ብሎ ኩኩሕነቱን ገለጸ። አለቃ ጴጥሮስ ግን ከእርሱ ጋር ነበርህ ቢሉት፡ ከቶ አላውቀውም እያለና ራሱን እየረገመ ጌታውን በመካዱ ጭቃነቱን አሳይቶናል፤ ዮሐ. 18፡15-27። በግእዙ «አንተ ኩኩሕ» የሚለውን ቃል በጽርዕ ቋንቋ «ዘኩኩሕ» የሚል መሆኑንም ዐዋቂዎችን መጠየቅ ነው፤ ማቴ. 15፡18።

ቢሆንም «ፊደል ይገድላል መንፈስ ግን ሕያው ያደርጋል» ተብሏልና፡ የመጽሐፍን ጠቃሚነት በመንፈስ እየመረመሩ መንፈሱን ለይቶ መያዝ ያስፈልጋል እንጂ፡ የፊደሉ ወይም የንባቡ ግዘፍ ከቶ ጥቅም ሊለጥ አይችልም፤ 2ቆሮ. 3፡1-8።

«ፔትራ» ድንጋይ ማለት ሊሆን «ስ»ን ሊቀጥል ግን በጽርዕ ቃል «ፔትሮስ» «የደንጊያ ነህ» ማለት ነው እንጂ «ደንጊያ ነህ» ማለት እንዳልሆነ ሊቃውንት አስረድተውናል። ጴጥሮስም ራሱ «በእምነት የቀረባችሁትም አናጢናዎች ወደ ናቂት፡ በእግዚአብሔር ግን ወደ ተመረጠ የሕይወት ደንጊያ ነውና፡ እናንተም የሕይወት ደንጊያዎች ሆናችሁ ብትሠሩ እምላካችሁ መሥዕዎታችሁን በክርስቶስ እጅ ይቀበላችኋል፡ በርሱ የሚያምንም አያፍርም» በማለቱ ፍጡርን አምኖ የሚመካ ዋጋው ገፍረትና ሐዘን መሆኑን ገልጾ አስረድቶናል፤ 1ጴጥ. 2፡1-10፤ ኢሳ. 28፡16።

ቀጥሎ ቅዱስ ጳውሎስም «የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ እንጂ ከእናንተ ማንም በለው እንዳይመካ።» 1ቆሮ. 1፡31፤ እንደሚለን የሕይወታችን ትምክሕትና መድኃኒት ሕንዱ ልጁ ጌታችን፡ ወንድማችን፡ ወዳጆችንና ፈጣሪያችን ኢየሱስ ብቻ ነው። ለርሱ ብቻ ክብር ምስጋና ይሁን፤ ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘለዓለም ድረስ አሜን፤ 2ጴጥ. 3፡18።

ወዳጁ ሆይ! ሕግ አፍራሽ ልጆችንና የማይጠግኑንን ሽክላዎች 2ቆሮ. 4፡5-7፤ እምነን ያድኑናል፡ ይረዱናል፡ ያማልዱናል እያልን በንቀባጥር ግን፡ ለድኅነታችን ተመድቦ በጎልጎታ የፈለለውን ንጹሐን የክርስቶስን ደም ማቃለላችንና መርገጣችን ነው፤ በክርስቶስ ብቻ የቆመውንም የዕርቅ ውል ማፍረስ ይሆንብናል፤ ዮሐ. 3፡31-36፤ ማቴ. 27፡33-54። እንግዲህ ይህንኑ በቂ የኪዳን ደም ብናፈርለው፡ በየልቦናችንም የጥርጥር እንክርዳድ ብናበቅል፡ ዋጋችን «ሑሩ ውስተ እሳት» የሚባል ዘለዓለማዊ ሥቃይና ሐዘን ነው እንጂ፡ እንደገና የሚሠዋልን በግና ዕዳችንን ከፍሎ ለያስታርቀን የሚችል መድኃኒት ሊገኝልን ከቶ አይቻልም፤ ማቴ. 25፡41-46፤ ዕብ. 6፡4-8።

ለለዚህ በኛና በአምላክ መካከል ከጥንት ቁሞ የነበረው እባታዊ የፍቅር ለንበለት ባለ መታዘዛችንና ሕግ በማፍረሳችን ምክንያት ስለቆረጥነው፡ እስከ ጊዜው ድረስ ተጥለን ቁየን። የምሕረቱ ጊዜ ሲደርስ ግን እግዚአብሔር አምላካችን የጥንቱን ልጅነታችንን ሊመልስልን ስለ ፈቀደ፡ ከሴት የተወለደውን አንድያ ልጁን ልኮ ከአራት መርገም በተባረከው ደሙ ገዛንና ተቤዠን፤ ገላ. 4፡1-7።

ይህንኑ ተቋርጦና ተለያይቶ የነበረውን የፍቅር ለንበለት ግን፡ ዓለም ላይፈጠር ለዚሁ ሥራ የተመደበው ከአብ ባሕርይ የተወለደው መለኮታዊ ጥበብ፡ ጳድቅና ንጹሕ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ካልሆነ ሌላ ሊቀጥለውና አስታርቆ ሊያድሰው የሚችል ከፍጡር ወገን እንድ ስንኳ ከቶ አልተገኘምና አልተቻለም፤ ዮሐ. 8፡57-58፤ ሮሜ 16፡25-27፤ ኤፌ. 1፡14፤ ቄላ. 1፡23። ለለዚህም «ዝንቱ ውእቱ ወልድዮ ዘአፈቅር፡ ወቦቱ ሠመርኩ፤ አሐዱ ውእቱ ኅሩይ ማእከለ እግዚአብሔር ወሰብእ።» «በእርሱ ደስ የሚለኝ፡ የምወደው ልጄ ይህ ነው።» በለውና በእግዚአብሔር መካከል ያለው መካከለኛው ደግሞ አንድ አለ።» ማቴ. 3፡17፤ 1ጢሞ. 2፡5፤ ተብሎ የተሠየመና የተመረጠ እውነተኛ አስታራቂ ስለ ተገኘልን፡ በርሱ ብቻ የጥንቱ ልጅነታችን እንደገና ተመለስልን፤ ሉቃ. 15፡11-32።

እርሱን ብቻ አምነን የወንጌሉን ቃል ከፈጸምን ግን ከርሱ ጋራ መንግሥተ ሰማያት ገብተን የብርሃን ሱል ጨብጠን፡ የሚያንፀባርቅ ዘለዓለማዊ ዘውድ ደፍተን፡ በቀኙ ሰማቆም የሚያበቃን ባለሥልጣኑ የተሰቀሰልን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው፤ ራእ. 2፡7-17፤ 2ጢሞ. 4፡8፡፡

ወደ መንግሥተ ሰማያት በፍጡራን አማላጆች አማካይነት መግባት የሚቻል ቢሆን፡ አምላካችን «በአማላጆች በኩል አድርጋችሁ ኑ!» ለማለት ምን ያዳግተው ነበር? እስከ መስቀል ሞትስ ምን ያደርሰው ነበር?

እርሱ ግን «ኃጢአታችሁ እንደ ከሰል ቢጠቁር እንደ ነጭ ባዘቱ ጥጥ፡ እንደ ደም ቢቀላም እንደ በረዶ አድርጎ እነጸዋለሁና፡ የኃጢአት ሽክም የከበዳችሁ ሁላችሁም ወደኔ ኑ! እኔ አሳርፋችኋለሁ፡፡ የስርየት ማእድም አዘጋጅቼላችኋለሁና አሳርፋችሁ ዘንድ ወደኔ ኑ!» እያለ ይናገራል እንጂ፡ ከቶ ወደ እናቴና መላእክቱ፡ ወደ ጸድቃኔና ወደ ስማዕታቴ ሂዱ አላለም! ኢሳ. 1፡18፤ ማቴ. 11፡28፤ 22፡1-4፡፡

ኢየሩሳሌም አምላኳን ትታ ሌሎች የማያድኑ አማልክትን ለማምለክ ስትባክን ስለአያት፡ በመንገድሽ ብዛት ብትደክሚ፡ የነፍስሽን ጽምአት የሚያረካ የሚያሳርፍሽ ፈውስ ከቶ አላገኘሽም፡፡» እያለ ሊዘልፋት ነበር! ኢሳ. 57፡5-13፡፡

ስለዚህ ለዓለም ሁሉ የሚበቃውን የክርስቶስን የደሙን መድኃኒትነት ትቶ ሌላ መፈለግና መጨመር ግን፡ የክርስቶስ የጸዕሩና የሥቃዩ ፍሬ ሳይሆኑ መቅረትና ከጸጋውም ጎድለው የኪዳኑን ደም እያቃለሱ ማየት፡ አምላክንም እያሳዘኑና ሳይታረቁት በጥርጣሬ ሥቃይና ሐዘን ውስጥ ተውጦ ለዘለዓለሙ እያለቀሱ መኖር ይባላል፤ ዕብ. 6፡4-8፡፡

መጽሐፉ የሚለው ግን «የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአታችን ሁሉ ያነጻጻል፤ በመስቀሉ ደምም በምድርና በሰማያት ያሉትን ፍጥረቶችን ለራሱ ታረቃቸው፡፡ ኢየሱስ ወደደን፤ ከኃጢአታችንም ሁሉ በደሙ ዐጠበን፤ ልብስ ኃጢአታቸውንም በበጉ ደም ዐጥበው አነጹት፡፡» ብቻ ነው፤ 1ዮሐ. 1፡7፤ ቄላ. 1፡20፤ ራእ. 1፡5-7፤ 14፡፡

ከነጹና ከዳኑ ወዲያ ሌላ የሚያነጻና የሚያድን ፈውስ በሐላብ መፍጠርና መፈለግ ግን ከአምላክ ጋር እየተላሰኩ ፍሬ የማይገኝበትን ከንቱ ሐዘንና ድካም መጨመር ነው፤ ኤር. 18፡11-16፤ ማቴ. 21፡33-40፤ 23፡37-39፤ ኢሳ. 1፡3-8፡፡

ወንድሜ ሆይ! ሽክላስ ሽክላ ነው፤ ያመነባትን ሁሉ የምታድን የሕይወት ምንጭና የደስታ ዕረፍተ ነፍስን የምታስገኘው የክርስቶስ ወንጌል ብቻ ናት እንጂ፡ ለማታለያ የተፈጠሩት ሌሎች ፈውሶች ሁሉ ውሃ ይይዙ ዘንድ የማይችሉ፡ በኃጢአት የተቀደዱ ጉድጓዶች ናቸው፤ ኤር. 2፡13፤ ዮሐ. 4፡13፤ መዝ. 36፡9፡፡

ለባረ ነፍሳችንን ጠግና፡ በዕፅ በለስ ሽምጥና ጋሬጣ የተቀደደውንና ያረጀውን ልብሳችንን አስወግዶ፡ ስለ አዳም ዕዳ ቤዛችን ሆኖ፡ የፊተኛውን ቃል ኪዳናችንን በደሙ አድሶ ጽድቁን የሚያለብሰንና ዘለዓለማዊ መንግሥቱንም የሚያወርሰን ግን መድኃኒ ዓለም ብቻ ነው፤ ኤፌ. 1፡4-11፤ 4፡20-24፡፡

ስለዚህ እውነተኛውንና የሚያድነውን ሕያው ተስፋ መርምሮ፡ ተገንዝቦና ይዞ፡ ወደ ሰማያዊ አገራችን በሙሉ አምነት ሳንወላውል በወንጌልና በክርስቶስ ጎዳና መንዝ ይገባናል፡፡ እርሱም እጃችንን ይዞ እንደሚመራን እርግጠኛና ታማኝ ነው፤ ዘፍ. 19፡16፤ ዘዳ. 32፡1-14፤ መዝ. 139፡10፡፡

ከፍጡር ወገን ከፍጡር አዳኝና ገላጋይ፡ መጠጊያና ረዳትም ለመሆን የሚችልና የሚበቃ እንዳልተፈጠረና እንደማይገኝም አንድ ሊቅ በሚከተለው ቅኔ አስረድቶናል፡ -

መወደስ

አይቲ ናለምክ ውሱደ ዐመፃ
ዘተመዝበረ ልብነ በግብረ ዐመፃ ነፋስ
አምትዕይንቱ ሰማይ አመ ይመጽእ ንጉሥ
በንጥረ መብረቅ ረዋጺ ፈረስ
እንዘ መደንግጽ ይለብስ
ከመ ዐማዕያነ ያጥፍእ በግብረ ተለናን ወባእስ
ጎዳጠሂ ኢንጸወን በደብረ ጽዮን ሐዳስ
ጽዮን ለርእሳ ጸወነ ተጎሥሥ
ወበውስተ ሰማይ ኢንግበር ማጎደረ ሥጋ ወነፍስ
ሰማይ ለርእሱ ምስለ ምድር ይደመስስ
ኢሳ. 13፡6-16፤ 24፡1-23፤ ራእ. 6፡12-17፤

ትርጓሜ፡ - «በዐመፅ ሥራ ነፋስ ልባችን የተመዘበረብን (የፈራረሰብን) የዐመፃ ልጆች ንጉሡ (ኢየሱስ ክርስቶስ) በዳግም ምጽአቱ በዐመፀኞች ላይ ሊፈርድ፡ ከሯጭ ፈረስ ይልቅ በሚፈጥን የመብረቅ ብልጭታ፡ በሚያስደነግጥም ግርማ ከሰማይ ሲገለጥ በዐመፅ ሥራ ነፋስ ልባችን የተመዘበረብን (የፈራረሰብን) የዐመፃ ልጆች ምን መጠጊያ እናገኛለን? ወዴትስ እንጠጋለን? አምባ መጠጊያ ናት ብለን

ወደ ጽዮን እንዳንጠጋ ጽዮንምኮ በዚያን ጊዜ ለራሷ መጠጊያ ፈላጊ ናት። ማደሪያችንን ከምድር ጋር በተፈጠረው ሰማይ እንዳናደርግም ራሱ ሰማይ ከምድር ጋር የሚደመስስ (የሚያልፍ) ይሆናል።»

ልብ አምላክ ቅዱስ ዳዊትም በ146ኛው መዝሙሩ «ተአኩቶ ነፍሱን ለእግዚአብሔር፤ ኢትትአመኑ በመላእክት ወኢበእግሉ እመሕያው እሰ ኢይከሱ አድገኖ ትወጽእ ነፍሱ። ወይንብኩ ውስተ መሬቱ። ውስተ ለሚረ ይጠፍእ ኩሉ ምክሮ። ብፁዕ ብእሲ ዘአምላክ ያዕቆብ ረዳኢሁ፤ ወትውክልቱኒ ላዕሰ እግዚአብሔር አምላኩ። ዘንብረ ሰማየ ወምድረ ወባሕረ ወኩሉ ዘውስቱቶ። ዘየእቅባ ለጽድቅ ዘለዓለም።» «ነፍሴ እግዚአብሔርን አመስግኒ፤ . . ማዳን በማይችሉ በለው ልጆችና በእለቆች አትታመኑ፤ ነፍሱ ትወጣለች፤ ወደ መሬቱም ይመለሳል፤ ያን ጊዜ ምክሩ ሁሉ ይጠፋል። የያዕቆብ አምላክ ረዳቱ የሆነ፤ ተሰፋውም በአምላኩ በእግዚአብሔር የሆነ ሰው ምስጉን ነው፤ እርሱም ሰማይንና ምድርን፤ ባሕርንም፤ በእነርሱም ያለውንም ሁሉ የፈጠረ፤ እውነትን ለዘለዓለም የሚጠብቅ ነው።» እያሰ መናገሩ ያባቶቹ የኖላንና የአብርሃምን፤ የይሥሐቅንና የያዕቆብን ጽድቅ ረስቶ ይመሰላችኋልን? የአዳም ልጆች በሙሉ በኃጢአት እርሾ የተባኩ ሽክሳዎች ስለሆኑ፤ በሞታቸው ጊዜ ምክራቸው ሁሉ የጠፋባቸው ለባራዎች ብቻ መሆናቸውን ሰላወቀ አይደለምን? ስለሆነም «በፍጡራን አትታመኑ፤ ጽድቅን ለዘለዓለም የሚጠብቃትን እንድ እግዚአብሔር ብቻ እመኑ በርሱ ተወክላችሁ (ተሰፋ አድርጋችሁ) ዳኑ» ይለናል።

ለብዚህ ትልቁ የአድገኖ ነገር ዋጋው ምን ያህል እንደሆነና ባለቤቱም ማን እንደሆነ መርምረንና ለይተን፤ ዐውቀንና ተረድተን፤ እውነተኛውን የመድኃኒት መስቀል የተሸከመውን መድኃኔ ዓለም ክርስቶስን ብቻ ብንይዝ ይበቃናል። በእርሱ ላይ ሌላ መጨመር ግን ርኩሳትና ግልሙትና ይባላል፤ ኢሳ. 57፡3-8።

ይህ ሁሉ የሚሆነውና የሚገኘው ግን፤ ከመንፈስ ዳግም ተወልደው፤ ከእርያም ጋይልን ሰብሰው፤ የመንፈስ ቅዱስ ኩል ተኩለው፤ ዓይነ ልቦናን አጥርተው በቅዱሳት መጻሕፍት ብቻ አምነው ሲመሩ ነው። እለበለዚያ የፍጡርንና የፈጣሪን፤ የሚያድነውንና የማያድነውን መድኃኒት፤ የጽድቅንና የኃጢአትን፤ የእውነትንና የሐሰትን፤ የሲኦልንና የገነትን ጣዕም ለይቶ ለማወቅ ከቶ አይቻልምና ዕውቀቱን በመንፈሳዊ ጋይሱ ይግለጽልን አሜን! ዮሐ. 3፡1-12፤ ሱቃ. 24፡45-49፤ 2ጢሞ. 3፡14-17፤ ራእ. 3፡14-22።

መጠርጠርና መመርመር

የግል ወዳጄ ሆይ! ሰው የተፈጠረው ጽድቅና ኃጢአት የሚዋጉበት የመከራ ዐውድማ እንዲሆን ነውና፤ ጸሎትና ትዕግሥት የሚባሉትን ሁለት መሣሪያዎች ይዘህ፤ ነቅተህና ታጥቀህ ጠብቀው። ፈተና አደጋ ጣይ ወንበዴ መስሎ በድንገት ማርክ የሕሊና ረመጥ በሕይወትህ እንዳያፈሰብህ መከላከያውን ዕወቅበት! ያዕ. 1፡1-15። የወርቅን ዝገት እላት ለይቶ እንደሚያጠራው እንዲሁም በጥርጣሬ ውስጥ ለሚኖረው የግብዝ ሰው አምልኮ ባለቤቱ በእስፈለገው ጊዜ ከእቶን መከራ አግብቶ ይታዘበዋልና በውል አስብበት! ኢሳ. 48፡10፤ 1ጴጥ. 1፡5-7። ፈተናን የሚያመጣው ግን ሥጋዊ ምኞትና ዓለማዊ ፍትወት ቢሆንም ቅሉ፤ ሰው የሚፈተነው በዕቅዱ ልክ ነው እንጂ ከዐቅሙ በላይ እንደማይፈተን አስተውል! 1ቆሮ. 10፡13። ሰለዚህ ለማናቸውም ነገር የምትገመጃ አትሁን! መጉምጀት በልብህ ከበቀለ ግን የገሃነምን ቁልፍ በእጅህ ይዘሃልና ከፍቶ ለመግባቱ ምንም እንዳልቀረህ አትዘንጋ። የጨለማው ጌታ (ለይጣን) አንተን ለማታለል መልኩን ሰውጦ የብርሃን መልእክ መስሎ፤ እንደ ዮናስ ቅል በቅጽበት የሚጠወልገውን የዓለም ብልጭልጭታና ውበት ይዞ፤ ለጥፋትህ የሚሆን እሽክላ ለመዘርጋት ይመጣልና፤ ማንነቱን አውቀህ፤ የጥፍር መግቢያ ታህል ቀዳዳ እጥቶብህ፤ ጎፍረት ምሉን ለብሶ እስከሚሸሽ ድረስ ጠንክረህ መዋጋት አለብህ። በዚህ ጊዜ የሚያሰፈልገህ ግን ከምትወዳቸው አካላቶችህ ዐይንና እጅ፤ እግር ወይም ሌላ አካልህንም ቢሆን በሐላብ ቁርጦ መጣል ካልሆነ ሌላ ድል የምትነሣበት መሣሪያ ከቶ አታገኝም! ማቴ. 5፡27-32፤ 2ቆሮ. 11፡13-15።

ወንድሜ ሆይ! ህብት ፈልጎ ሲያገኝህ መልካም ነው እንጂ ከዐቅምህ በላይ በሆነ ድካምና ሐላብ ፈልጌ አገኘዋለሁ ብለህ አትድከም። ቢሆንም ተሰፋ አትቁረጥ! ድሃ ወይም በሽተኛ ብትሆንም ሁሉም ነገር ሰጦታ ነውና፤ ፈጣሪህን አመለግንበት እንጂ ዕድልህን አየረገምህ አታማርር። የዓለምን አኗኗር ቻልበት! ሁሉንም በለይኩን ፈቃድክ (ፈቃድህ ይሁን በማለት) ወሰነው። ገዢን ደስታም ለሰው ሕይወት ድርና ማጉ መሆኑንም አትርላ። የገንዘብ ጌታ ነህና የገንዘብ ባሪያ አስክትሆን ድረስ አትሰሰት። ለዘወትር እኖራለሁ እያልህ ምድራዊውን ህብት በትጋት አትለብሰህ! ነገ እሞታለሁ ብለህ እያለብህም በሰማይ የምትለበሰበውን ሰብል (ሰንቅ) ዛሬ በከርሠ ርኅብን (በተራሱ ሰዎች

ሆኗ) ዝራ። በጎላፊው አገር ለጥቂት ጊዜ ስትኖር፥ ፀሐይ የማይጠልቅ ብርሃኑ የማይሰወጥ፥ ዘወትር ደስታ የሚፈልቅበት፥ ጎዘንና ልቅለ የማይገባበት፥ ረገብና ጥማት የሌለበት፥ ኪራይ የማይከፈልበት፥ መሠረቱ ኢየሱሴ፥ ጠፈሩ አሜቴስጢኖስ ተብሎ የተሠየመ፥ በወርቅና ሱል የተሸሰመ አሰደናቂ የሆነ ዘለዓለማዊ ቤት ዛሬ በጥቂት ገንዘብ ሥራ፤ ራእ. 21፥10-27።

ጌታው አቶ ምእመን ሆይ! ይህንኑ ከዚህ በላይ የጻፍኩልህን ቃል ሁሉ፥ በሕገ ተፈጥሮ ቋሚነት ያሰውና በሰው ልቡና ውስጥ (በአንተና በእኔው ሕሊና)፥ በአምላካዊ ምስጢር ጉልህ ሆኖ ተመዝግቦ የተጻፈውን አነበብኩልህ እንጂ፥ በሥጋዊ መጠበብ ከሕግ ውጪ የተሰቃቀመ ወሬ አለመሆኑን የተረዳኸው ሁን። እንደዚህም ብዬ ለነግርህ ይልቁንም መንፈሳዊና ነፍሳዊ የተባለው ነገር ጥልቅና ረቂቅ ቢሆንም ቅሱ፥ ቅዱሳን ሰዎች በመንፈሳዊ መራቀቅ እየተመሩ የጻፉትን ቅዱስ መጽሐፍ መስተዋትና መሪ መነጽር አድርገህ፥ አንተ እኔን፥ እኔም እንተን ብንነበብበን እውነቱን በየሕሊናችን ሰማማችን እንችላን እንጂ፥ «ማየ ለሊሆም ዕውር ገበ ወለድዎ የሐውር» «ዕውር የለሊሆም ውሃ ወደ ወለዱት ይሄዳል።» እንደ ተባለው ተረት ሰው ነህና፥ በመንፈስ ቅዱስ መሪነት ካልሆነ የሰውን መሪነትና ምክር ከማመኑ ይልቅ መጠርጠሩ ይሻልሃል። ለማኝ ሰዎች ውሸትን ደብለቅ እያደረጉ ጽፈው ያቀረቡልህን ወሽታ ወሬ ሁሉ ሳትመረምርና በልቡናህም ውስጥ አግኝተህ ሳትረዳው ዓለምን ለመምለል በዘልማድ ብትቀበለው፥ ሃይማኖት የግል ናት የተባለውን ትምህርት መርሳትና ማፍረስ ይሆንበሃል። ይህን የኔውን ምክርም ቢሆን ጠርጥረውና መርምረው።

ትዕቢት የእግዚአብሔር ጠላት፥ የዲያብሎስ መሣሪያ፥ የድንቁርና ዘውድ ናትና፥ ትሕትና በተባለው ሰይፍ ቁርጠህ ከነሥርዋ ነቅለህ ከሕይወትህ ውስጥ አውጥተህ ጣላት፤ 1ጴጥ. 5፥5-7።

የሀገሪ ልጅ ሆይ! አስቀድመህ እውነተኛውን የወንጌል መብራት አብርተህ፥ የእግዚአብሔርን መንግሥትና ጽድቁን በዚህ በጨለማ ዓለም ውስጥ ተግተህ ፈልጋት። እርስዎም ይኸውና በአንተው እጅ ውስጥ ስለሆነች፥ ወደ ሰማይ ወጥቶ ወይም ባሕርን ተሻግሮ ሊያመጣልኝ ማን ይችላል? ብለህ እንዳትጠይቅ ጥቅሶችን በጥንቃቄ ተመልከትና መርምር፤ ዘዳ. 30፥8-20፤ ማቴ. 6፥31-34።

ሲቁ ዘርዐ ያዕቆብ ሲመራመር «እግዚአብሔር በዚህ ዓለም ሃይማኖቶችን ያበዛቸው ሰለምንድር ነው? አንድ ሃይማኖት ማድረግ አቅቶት ነው?» ብሎ ጠይቆ ሲያበቃ «እይሳነውም፤ ነገር ግን ሰዎች ሐሰትን አምነው ሐሳብ አልቦ ሆነው ዝም እንዳይሉ፥ ወደ

እውነተኛው አምላክ የሚያቀርብአቸው እውነተኛው ሃይማኖት፥ የትኛው መሆኑን እንዲመረምሩና መርጠው እንዲይዙ ብሎ ነው ያበዛው። ነገር ግን ለው ለሥጋው እያደላ፥ እውነተኛውንና መንፈሳዊውን ነገር ችላ ባይ ሰለሆነ፥ በሥጋው በኩል ተስማሚ የሆነውን ሁሉ ሃይማኖቱ ብሎ ይኖርበታል።» (ዘያ.ክ.4 ገጽ 8 ክፍል 7 ገጽ 13 ተመልከት) ሲል ራሱ በራሱ መልስ ሰጥቶበታልና፥ እንተም የዐቅምህን ያህል ከመረመርህ እውነተኛ ይቱን ነገር እውነተኛው አምላክ እንደሚገልጽልህ በመረዳት፥ ሁሉንም ጠርጥረው፤ መርምረውም። «ለሥጋው የዘራ ጥፋትን፥ ለነፍሱ የዘራ ግን የዘላለም ሕይወትን ያጭዳልና።» የነፍስ እንጂ እንደ እንስሳ የሥጋ ደጋፊ ብቻ እንዳትሆን ተጠንቀቅ ገላ.6፥1-9።

በዛሬው ጊዜ የኢሳይያስ ትንቢት ተፈጽሞበትና የእንቅልፍ መንፈስ ወድቆበት ካልሆነ፥ እውነትን ከሐሰት ለይቶና መርምሮ ለማወቅ ማንም ሰው ያዳግተዋል ብዬ አልጠረጥርም፤ ኢሳ. 29፥9-16።

ስለዚህ ልግም በገላ እንጂ በነፍስ ስለማያለፈልግ፥ በግብር ያልተገለጠ ዕውቀትና ሊቅነት ከበኝ ምግባርና ከክርስቲያናዊ ፍሬና ጾታ ሲያደርስ ከቶ የማይቻል ነገር ነው። ሐዋርያው ጴጥሮስ የሰም ክርስቲያኖችን (ወረተኞችን) ሊዘልፍ፥ «መጀመሪያ ልማድ ከተባለው ሕግ ለጊዜው ተለይተው፥ የወንጌልን ብርሃን ተካፍለው ሲያበቁ፥ እንደገና በግብዝነት አተላ ወደ ተጣው ጨለማዊ የሰው ሥርዐት የሚነከሩና ወደ ጌሳ የሚመለሱ ሰዎች የእርያና የአላማ ባሕርይ እድሮባቸዋልና ዱሮውንም ባያውቁት ይሻላቸው ነበር።» ሲል እስደናቂ ምክሩን ትቶልናል፤ 2ኢ. 2፥9-22።

ሃይማኖትህን ግን የሃይማኖት ጌታ ብቻ ይወቅልህ እንጂ አንተን የመሰሉ ልቡሳነ ሥጋ ቢነቅፋህ ወይም ቢያመለግኑህ ከእነርሱ ጥቅምና ጉዳት እንደማታገኝበት በጥልቀት ዐለብ። ሃይማኖት ሲባልም ዐላማውና ግቡ ሰውን ሁሉ እንደ ራስ አድርጎ ማየት፥ ጠላትንና ወዳጅን ሳይለዩ ሁሉንም በችግሩ ጊዜ መርዳት ብቻ ነው፤ ማቴ. 19፥16-21፤ ያዕ. 1፥27፤ ሱቃ. 10፥25-37።

ወደጀ ሆይ! መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «እኔ የዓለም ብርሃን ነኝና፥ የሚከተለኝም ሁሉ የሕይወት ብርሃን ይሆንለታል እንጂ በጨለማ እይሄድም።» ብሏል፤ ዮሐ. 8፥12። ስለዚህም እንኳን የዛሬዎቹና የዱሮዎቹም ሐዋርያት ምንም ለጊዜው «እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ» ቢባሉ፥ አሕዛብን አስተምረው ከእምልኮ ጣዖት ወደ ክርስትና ለሰ መለሱ የብርሃንን መንገድ አላዩ (አመለከቱ) ይባላል እንጂ፥ ለሰው ሁሉ የሚያበሩ እውነተኞች ብርሃን ናቸው ማለት አይደለም። «ከሴቶች ልጆች ከሚወሰዱት

ሁሉ የሐንሰን የሚመስለው የለም።» የተባለው መጥምቁ የሐንሰ እንኳ፡ ብርሃን እንዳይደለ ራሱ ወንጌሉ መስክሯል የሐ. 1፡9። አሁን ግን ቅዱስ ዳዊት «የሕይወት ምንጭ በአንተ ዘንድ ነውና፡ በአንተውም ብርሃን ብርሃንን እናያለን።» መዝ. 36፡9፤ 43፡3፤ ብሎ እንዳስተማረን፡ እውነተኛውን ነገር ለመረዳት ልባችንን በትጋት ከፍተን «ወደ መቅደስህ እንዲመሩኝ ብርሃንህንና እውነትህን ላክልኝ።» መዝ. 43፡3 ብለን ብርሃን የሆነ ጌታን ብንለምነው፡ እርሱ ጸጋውን ሊለጠን እጁ የተዘረጋ፡ ጆሮውም ሊሰማን ዘወትር የተከፈተ መሆኑን አትርሳ፤ ኢሳ. 59፡1። ቢሆንልህ ዘወትር፡ ያም ቢቀር ለዕረፍተ ሥጋ የተመደበችውን ቀን እሐድን ስለነፍስህ ነገር በውል ዐስብባት፤ አንብብ፤ መርምር፤ እስተውል። ለንሳፊውና ለማይጠግበው ሥጋህ ብቻ አትሳሳ፤ የሐ. 6፡25-30። እንደ አምስቱ ሰነፎች ደናግል የጸጋ ሰዓት እንዳያልፍብህና የምሕረት በር እንዳይዘጋብህ ተጠንቀቅ፤ ንቃም። የተኙትንም ቀስቅስ፤ ማቴ. 25፡1-13።

አምላካችን የተወልደን ቃል ስማኝ ልንገርህ፤ «እኔ የሚረባህን ነገር የማስተምርህና በምትሄድበት መንገድ የምመራህ እግዚአብሔር አምላክህ ነኝ።» ኢሳ. 48፡17። «እንደርሱ የሚያስተምር የለም።» ኢዮ. 36፡22። «መምህራችሁ አንድ ብቻ በስማይ ያለው ነውና፡ እናንተ ግን ከቶ መምህራን ተብላችሁ እንዳትጠሩ፤ ከኔ ብቻ ተማሩ።» ማቴ. 11-29፤ 23፡8። «መንፈስ ቅዱስን እስድላችኋለሁ፤ እርሱ ካደረባችሁ ያስተምራችኋል፤ ወደ እውነትም ይመራችኋል፤ ያልኋችሁንም ሁሉ ያሳስባችኋል።» እያሰ ይመክረናል፤ የሐ. 14፡26።

አቶ ምእመን ሆይ! ይህን እውነተኛ ቃሉን ተቀብለህ በእርሱ መሪነትና አስተማሪነት እውነተኛውን ነገር መርምረህ አግኘው እንጂ፡ ሰማያዊውን ምስጢር በምድራውያን ዘንድ አገኘዋለሁ ብለህ ብታስብና ብትዳስስ፡ ነፋሱን እንደ መጨበጥ እንዳይሆንብህ በውል ዐስብበት። የክርስቶስ ማደሪያ መሆንህንና በእውነተኛው ሃይማኖት መቆምህን ግን ራስህን በራስህ መርምረው፤ 2ቆሮ. 13፡3-7፤ ሰቆ. ኤር. 3፡39-41።

ወዳጄ ሆይ! እንግዲህ ሰው መሆንህን አትርሳ። ክርስቶስ በብርሃኑ ወንጌሉ ነጻ እውጥቶሃልና ለሰው ሥርዐትና አሮጌ ልማድ ከቶ እንዳትገዛ በአምላካዊ ነጻነት ብቻ ጽና፤ የሐ. 8፡31-32፤ ገላ. 5፡1። አንተን ባለአእምሮና ዐዋቂ አድርጎ የፈጠረህ ጌታ «ይህ ሰው፡ በለው ሥርዐትና ትእዛዝ እየተመላለሰ በከንቱና ግብዝ በሆነ ከንፈሩ ያመልክኛል። ልቡ ግን ከኔ በጣም አስረዘሞ የራቀ ነው።» ብሎ እንዳይነቅፍህና በዘላለም ኩነኔ እንዳይፈርድብህ፡ ዛሬ

ክርስቲያናዊ ሰምህ በመጽሐፈ ሕይወት የሚጻፍበትን ዘዴ ነቅተህ ፈልግ (ዐስብ) ተጠንቀቅም፤ ማቴ. 15፡1-9። ልዝቡንና ቀላሉን የክርስቶስን ቀምበር በጋሰ ፈቃድና ፍቅር ብትሸከም፡ በነፍስህና በሥጋህ ዕረፍት ታገኛለህ፤ የሰው ሥርዐትና ልማዳዊ የጥርጥር ትብትብ ብትከተል ግን፡ ስቃይና ሐዘን ካልሆነ ከቶ ሌላ ጥቅም እንደማታገኝበት በቃሉ አረጋግጥልሃለሁ፤ ማቴ. 11፡28-30፤ 23፡1-4፤ ራእ. 20፡11-15።

ወንድሜ ምእመን ሆይ! እንካ ይህን እውነት የሆነውን፡ ከቃለ እግዚአብሔር የተጠቀሰውንና የመነጨውን መጽሐፍ አዘውትረህ እንብብ፤ ጠጣ፤ እርካ። አሁን በሥጋዊ ሐሳብህ ከእሬትና ኮሶ ይልቅ መራራ መስሎ ቢታይህም፡ በመንፈሳዊ ሕሊናህ ብትመረምረውና ብታስተውሰው ግን፡ መናፍስተ ሐሰት በሕይወትህ ውስጥ ያበቀሉትን የእንክርዳድ ትል ሁሉ ገድሎ፡ ጤነኛና ሕያው መንፈስ ሰጥቶ፡ ወደ ዘሰዓሰማዊው የሕይወት አገር የሚያደርስህ መሪና ፍቱን መድኃኒተ ነፍስ ነውና፡ በትጋትና ቅንዓት አንብቦህ ከተረዳኸው በኋላ፡ ቃልህ ሰጉሮሮ ጣፈጠው፤ ከማርና ከማር ወለላም ይልቅ ለአፌ ጣመው እያልህ ፈጣሪህን ፍቅርና ደስታ በተሞላ ልብህ እንደምታመስግነው አምኜ፡ ለበረከት እንዲሆንህ እየተመኘሁ በብዙ ድካም ጽፌ ለሀገሬ ልጆች ገጸ በረከት ማቅረቤ፡ ያለኝን መስጠቴ መሆኑን እገልጽልሃለሁ፤ የሐዋ. ሥራ 3፡6።

ወዳጄ ሆይ! ዓለም መካሪውን እንደሚጠላ ሁላችሁም በክርስቶስ ላይ የደረሰውን ሁሉ አይታችሁታልና፡ እኔም ደግሞ በትንሹ ዐቅሜ አገሬ፡ ይልቁንም ጥንታዊቷ ቤተ ክርስቲያናችን ከእንቅልፏ ተነሥታ፡ የወንጌልን መብራት አብርታ፡ የቤቷን ጉድፍ ጠርጋና አሰናድታ፡ በቃለ እግዚአብሔር ላሙና፡ በልማድ ያደፈውን ልብስዋን ዐጥባ፡ ገጽሕት ሁና እንድታምርና እንድታጌጥ ብዬ፡ ሕፃናዊ በሆነው ትምህርትና በአልበስለው አእምሮዬ ጥቂት ኃይለ ቃላትን ጨመር አድርጌ ስለ ዘለፍኋት፡ ባለማወቁ ክፉ ስም ሰጥታ እንደምታዝንብኝና እንደምትጠላኝ አልስተውም። እኔ ግን «እናትህ በአረጆች ጊዜ አትናቃት።» ምሳ. 23፡22፤ «ከፋውን በበጎ አሸንፋት እንጂ አትቃወሙት።» ሮሜ 22፡18-21፤ «ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ የሚረግምዎችሁን ባርኩ፤ ስለሚያሳድዱዎችሁና ስለሚጠሏችሁ ጸልዩ።» ማቴ. 5፡44 የሚሰውን ቃል ተምራለሁና ክቶ አልቀየማትም። የሐሳቤ መነሻና መገበገሻ፡ መድረሻና መመለሻም እናቴ መንፈሳዊና ሥጋዊ ዓይኗን ከሰማይ በወረደው ኩል ተኩላ፡ በቅዱሳት መጻሕፍት ብቻ ተወልደውና ባለማወቅ ስለሠራችው ኃጢአትዋ በክርስቶስ እጅ ስርየት ተቀብላ።

ወደማያልፈው ርስቱ እንዲያስገባትና ለሰማያዊ መንግሥቱ እንዲያበቃት ጸሎቱን ወደ ፈጣሪዬ በማቅረብ፡ በጎውን ነገር ብቻ እመኝላታለሁ አንጂ፡ እርሷ ብትጠላኝ «እባት እናቱን ያልተወ የኔ ተማሪ ሊሆን አይችልም፡፡» ሉቃ. 14፡26፤ የተባለውን ባታውቅ ነውና እኔ አልጠላትም፡፡ ብትጠላኝስ እኔ በማን ጡት አደግሁና ነው እርሷን የምጠባ! እውነት ነው ንጹሕና ነጭ የሆነውን የጤፍ እንጀራ (ወንጌልን) ባገኘሁ ጊዜ፡ የተፍረቀረቀውን የዘንጋዳ ቂባዋን (ገድል ተለምርዋን) አምዘግዝጌ በመጣሌ ብትቀየመኝ፡፡ ይቅርታዋን ብቻ ከምሰምናት በቀር ሌላ የምጠይቃትና የማደርግላት ነገር እንደሌለኝ ሕሊናዬና አምላኬ ያውቃሉ፤ መዝ. 137፡5-6፡፡ ጳውሎስ ከሕግ ውጪ የሆነው ነገር ይጠቅመኛል ብዬ ይገገው ነበር፤ ነገር ግን ክርስቶስን ከአገኘሁት በኋላ የእባቶቼን ሥርዓት ሁሉንም እንደ ጉድፍ ቂጠርሁት ይላል፤ ፊል. 3፡4-10፡፡

ዛሬ ግን የዓለም ሰዎች ከብርሃን ይልቅ ጨለማን መረጡ፡፡ ክፉ የሚያደርግ ሁሉ ሥራው እንዳይዘሰፍ ሊል ወደ ወንጌል ብርሃን አይመጣምና! የሚዘልፈውንም ሰው ይጠላል፤ ዮሐ. 3፡19-21፡፡ ዓለም ወገኑን ይወዳልና እናንተ ግን ከዓለም ወገን ስለአልሆናችሁ ዓለም ይጠላችኋል፡፡ ዓለም ቢጠላችሁም ስዚህ አትደነቁ ከእናንተ በፊት እኔን እንደ ጠላኝ ዕውቁ፤ ዮሐ. 15፡16-21፡፡ የእናኑ ልጆች በወደድኋቸውና ተግሣፅና ምክርን በጸፍሁላቸው ፈንታ ያለምክንያት በከንቱ ጠሉኝ፤ መዝ. 109፡1-5፡፡ እኔ ግን በሰ ወገኔ ልጆች ጨነቀኝ፤ ታዲያ ለማን እነገራለሁ? ለማንስ አስመስክራለሁ? ይሰሙ ዘንድ እነሆ ጆሮአቸው ስላልተገዘረች መስማት አይቻላቸውም፡፡ ከታናሹ ጀምሮ እስከ ታላቁ፡፡ ከተማሪው እስከ ሊቀ ድረስ ሁሉም በንፍገትና በተንኩል፡፡ በሐስትና በማታሰል ይመሳሰላሉ፤ የእግዚአብሔርም ነገር ስድብና ነውር ሆኖባቸው አይወዱትም፤ ሌትና ቀንም አይመረምሩትምና ፈሪሳውያንንና ጸሐፍትን ያገኘው ፍርድ እንዳያገኛቸው ቸሩ ፈጣሪ የልብ ጆሮቻቸውን በሐያው ቃሉ ከፍቶ እንዲፈውሳቸውና እንዲምራቸው እየሰመንሁ በሙሉ ልዜ በጎውን ነገር እመኝላችኋለሁ፤ ሊሳ. 6፡8-10፤ ኤር. 6፡10-17፤ 2ቆሮ. 3፡3-18፡፡

ወንድሜ ሆይ! የዕድሜ ልክና የልብ እንጂ የወርና የዓመት የዘመንና የዕለት (የሰም) ክርስቲያን እንዳትሆን ተጠንቀቅ፡፡ ይህንንም ስልህ በእንተ ውስጥ ምን ዐይነት ሕይወት እንዳለ መርምር፡፡ ለነፍስ እንጂ ለሥጋ ሳታደላ ራስህን በራስህ መዝነህ ዕውቀው፡፡ መንገዳችንን እንመርምርና ወደ እግዚአብሔር እንመሰስ፡፡ እርሱም በኃይሉ ይርዳን፤ አሜን፤ ሰቆ. ኤር. 3፡40፡፡

ምዕራፍ 17

ስለ ማሠርና መፍታት

«ዘአሠርክሙ በምድር ይከውን እሡረ በሰማያት፡፡»
«በምድር ያሰራችሁት በሰማይ የታሰረ ይሆናል፡፡» ማቴ. 18፡15-18፡፡

ማሠርና መፍታት ማለት ለንጹሐን ሐዋርያት የተስጠ ሥልጣን ነው፡፡ ይህንኑ መንፈሳዊ ሥልጣን ግን ሐዋርያት እንደሠሩትና እንዳስተማሩት ድዉይ እየፈወሱ፡ ምዉት እያሰነሡ፡ አስቀድሞ እነርሱ ሕግን ጠብቀው ንጹሐን ስለሆኑ በሕግ የማይሄዱትንና ክርስቶስን የሚከዱትን ሰዎች ከቤተ ክርስቲያን ምስጢራት እንዲሰዩ የተስጣቸው ሊሆን፡ ዛሬም አስራቸውን ተከትለው ለሚሄዱ ቀሳውስት የተስጠና የሚገባም ነው፡፡

ፊተኞቹ የክርስቶስ ተከታዮች ሐዋርያት ግን የበደለውንና የተሳሳተውን እንኳንና አውግዘው (አስረው) ከማኅበር ከመለየት ይልቅ ታግሠው በዕውቀትና ርኅራኄ፡ በፍቅርም አስተምረውና አስረድተው እንዲድኑልን በማለት ከሁሉ ሰው ጋር እንደነርሱ ሆንን 1ቆሮ. 9፡19-23 እያሉ፡ ይመልሷቸው ስለነበር «ሁሉም አማኞች በአንዲት ነፍስ ነበሩ፡፡» የሐዋ. ሥራ 4፡32 ሲል እናነባለን እንጂ፡ ዐሥራ ሁለት ዐይነት ሰምና ማኅበር ነበራቸው የሚል እንድ ጽሑፍ ከቶ እይገኝም፡፡ እምቢ ብለው ሥራቸውን ለማፍረስ ቢበድሷቸው፡ «እግዚአብሔር ይመልስላቸው፡፡» 2ጢሞ. 4፡14 ይሉ ነበር እንጂ አንድን ሰው እንኳን እንክርዳድ (ጎጥእ) ነህና ከማኅበራችን ውጣ ብለው ክርስቶስ የሞተላትን ኃጥእ አባል መንጋ አውግዘው ለዐርዌ አሳልፈው አልሰጡም (አሳባረሩም) ሉቃ. 15፡1-10፡፡ ክርስቶስ የመጣበት ዐይነተኛ ጉዳይ ግን የተበተኑትን በጎች ዐርዌ (ዲያብሎስ) እንዳይበላበት አዝኖ ከአንዲት ቤተ ክርስቲያን (በረት) ውስጥ ለመስብሰብ ነው፤ ማቴ. 9፡13-36፡፡

የዛሬው ዘመን ሐዋርያት (ቀሳውስት) ግን «እኛ የክርስቶስ ምስላኔዎች ስለ ሆንን፡ የመንግሥተ ሰማያት መክፈቻ በእጃችን ናት፤ እኛ ፈርደን በምድር ካሰርነው በሰማይም የታሰረ ነው፡፡» ብለው የሚመኩ፡ በትዕቢት ጭቃና ግብዝነት የተበኩ፡ ወገን፡ ሠራዊትና መባእን ለማብዛትና ሥጋዊ ጥቅማቸውን ብቻ ለማግኘት እያታሰሱ የሚሰብኩ ናቸው፡፡ ስም በመያዝ ብቻ ነው እንጂ በግብራቸውስ እንኳን የክርስቶስ ምስላኔዎች የሐዋርያት ተከታዮችም ለመሆን አልበቁም፡፡

ስለዚህ ሰው የሰውን አፍኣውን (ውጪውን) አይቶ ኃጥኡንና ጸድቁን ሰይቶ፣ እውግዙ፣ ፈርዶ ካስረው፣ እውነተኛው ጸድቅና ፈራጅ፣ ልብና ኩላሊትን የሚመረምረው ጌታ ታዲያ ምን ሊሠራ ነው? ፍርድን ፍጡራኑ ከፈጸሙት፣ ኃጥኡን ጸድቅ ብለው ከሰያዩ እርሱ ሰፍርድ አይመጣም እንደ ማሰት ነው። የእርሱ የመጨረሻ ቃሉ ግን ሌላ ሳይሆን «እነዚህ ሰሁሉ ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው እሰጠው ዘንድ ፈጥኜ እመጣለሁ፤ ዋጋዬም ከኔ ጋራ ነው።» ራኢ. 22፡9-13 የሚል ብቻ ነው።

የዘመኑ ቀሳውስት ግን ሐዋርያት የሠሩትን ሥራ ሳይሠሩ፣ ስማቸውን ስግብራቸው ሳያስተባብሩ ቢፈቱ ወይም ቢያስሩ እንዲያው በከንቱ ነው። ነፋስንም እንደ መጨበጥ ማሰት ነው። ታላቁ እስክንድር በጦርነት ውስጥ ገብቶ በድፍረት ሲዋጋ ስለ እንድ ፈሪ ወታደር ሲሸሽ እየና «አንተ ሰው ስምህ ማን ይባላል?» ብሎ ጠየቀው በቡው ወታደርም «እስክንድር አባላለሁ» አለው፤ እርሱም «እስክንድር ከሆንህ ተዋጋ እስከሰዚያ ስሜን ልቀቅልኝ።» አለው ይባላል። ስለዚህ ስምና ምግባርን ሳያስተባብሩ (ሳያዋሕዱ) የሌላ ሥልጣን ነጥቆ መጨበጥ ግን፣ ዝናም እንደሌለው ጉምና ሕይወት እንደሌለው መልኩ ያማረ ጣዖት፣ ክንፍ እንደሌለው አሞራና እንጂራ እንደሌለው መሰብ፣ ጨው እንደሌለው ምግብና ወንጌል እንደሌለው ቤተ ክርስቲያን፣ ዘውድና ዐላማም እንደሌለው ንጉሥ መምሰል ነው፤ ራኢ. 3፡14-19።

ይህንን እየተወጋገዙ ማሰርና መፍታት በከንቱ ነው ስል ግን፣ ስምሳሌ ሱተር ጀርመናዊ የሰውን ሥርዐትና የፍጡራን እማላጅነት፣ ተባሕትዎና ምንኩስና የሚሉትን ፈጠራ እምዘግዝጎ ጥሎ፣ በምግባር ሳይሆን በክርስቶስ እምነት ብቻ የሚገኘውን የጸጋ ድንከት ነፍስ በድፍረት ስለእስተማረ፣ (እምነት መጽደቅ መልካም ምግባር ግን የሃይማኖት መግሰጫ ነው ብሎ መስክሯል። የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ገጽ 349-370።) በሮማው ጳጳስ ሕግ ዘንድ እስከ ዛሬ ድረስ እርሱና ተማሪዎቹ ጽሑፍና ውጉዛን፣ አሰራንም ናቸው። እንዲሁም የሮማው ጳጳስ ልዩን በእስክንድርያው ጳጳስ በዲዮስቆሮስ ሕግ (ሥልጣን) ውጉዝና አሰር ነው (የቤተ ክርስቲያን ታሪክ የእግዚአብሔር መንግሥት ገጽ 247-250 ተመልከትና መርምር)።

እውነተኛው ጳጳስ ሐሰተኞቹ የአዳም ልጆች በየሥልጣናቸው አስረውና ፈተተው የሰጡትን ዝም ብሎ የሚቀበል ይመስልሃልን? አይደለም! ይህስ እውነት አይመስልም! እርሱ «ዐይን እንደሚያየው አይፈርድም።» ኢሲ. 11፡1-3። «ሰው አፍኣዊውን

ፊት ያያል፤ እግዚአብሔር ግን ልብን ያያል።» 1ኛሙ. 16፡7። «የእግዚአብሔር መብራት የሰው መንፈስ ነው፤ እርሱ የሰውነቱን ውስጣዊ ክፍሎች ሁሉ ይመረምራል።» ምሳ. 20፡24-27። «የእርሱን ፍርድ ሰው መርምሮ እያገኘውም።» ሮሜ 11፡33-36። እርሱ ግን እንኳን ከአዳም ልጆች ንጹሕ የሆነ ሊያገኝ ይቅርና በመላክቱም ስንፍና (ጉድሰት) ያገኘባቸዋልና እያምናቸውም፤ ኢዮ. 4፡18፤ 25፡1-7።

እርሱ ፍርዱን (ማስርና መፍታት) ሰለዎች ስጥቶ ካበቃ፣ ዛሬ በኛ በኢትዮጵያውያን ውስጥም ክርስቶስና ክርስትና እንድ ብቻ ሲሆን፣ የሜራና የመሰያየት ስም ግን ተዋሕዶ፣ ፕሮቴስታንት፣ ከኒሣ፣ ካቶሊክ፣ ስድጌንቲስት፣ ይሆዋ፣ አርቶዶክስ፣ ጸጋ፣ ቅባዓት፣ ካራ፣ አንድ ባሕርይ፣ ሁለት ባሕርይ፣ ሦስት መስቀት፣ ጎድረት የሚባሉ ሰው የፈጠራቸው ሃይማኖቶች ሞልተዋል። የሃይማኖት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ግን «ሁለት ወይም ሦስት በስሜ ሆነው በተከማቹበት በመካከላቸው ሁኔ እገኛለቸዋለሁ።» ማቴ. 18፡20 ብሎ ተስፋ ሰጠ እንጂ፣ የግጦም አሽከር፣ የገሥጥ ሎሌ፣ የጉብን ሰው እያሉ በየሰመ ሜራቸው እውጥተው እየፎከሩ በሚጣሉና በሚወገጋገዙ ማኅበሮች እንደሌለ ይህ ቃሉ ያስረዳል።

የክርስቶስን እንድነት የሚያስረውን የፍቅርና የሰላም ማሰርያ በእንድ ልብና ዐሳብ ጠብቆ በመፈጸም ፈንታ፣ ሮሜ 13፡10፤ ቄላ. 3፡12-17 ይህንን ማስሪያ በዲያብሎስዊ ጠብና ጉሕሉት (ሽንገላ) ቁርጠው ከተሰያዩ፣ «እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ዐዲስ ትእዛዝ እሰጣችኋለሁ። እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ ይቁ መዛመርቱ መሆናችሁን በእርስዎ (በፍቅር) ሰው ሁሉ ይውቃችኋል።» ዮሐ.13፡34-35 ብሎ ያስተማራቸው የፍቅር መምህር ክርስቶስ፣ በሁሉም ዘንድ እርሱ በመካከላቸው እንደሌለና፣ ተማሪዎቹም እንዳልሆኑ፣ እርስ በርስ ተጣልተው በመሰያየታቸውና በመወጋዝቸውም የሌላ (የስይጣን) ተማሪዎች መሆናቸውን በምግባራቸው ይገልጻሉ፤ ሱቃ. 22፡31። ቅዱሱ እምላካችን ግን የእንድነት እንጂ የመሰያየት ጌታ አይደለም! 1ቆሮ. 13፡33።

አሁን ግን «ዘአስርክሙ በምድር ይከውን እሱረ በሰማያት» የተባለው ቃል ትርጓሜውና ሞያው ይህ ከሆነ፣ ይልቁንም የሃይማኖትን ሥልጣን በእጃችን ጨብጠን ይዘነዋል እያሉ የሚመኩ ሰዎች፣ ገነትን በመወጋዝቸው ዘግተውታልና ከቶም እነርሱ የሚገቡበት አይመስሉም። ስለዚህ በክርስቶስ የሰርግ ቀን ወደ ድግሱ ያልተጠሩ እንጂ የተጠሩ እንዳልቀሙት ሱቃ. 13፡16-24 እንዲሁም ሌሎች ብዙዎች ፍጥረቶቹ፣ ከምሥራቅና ከምዕራብ

መጥተው ወደ ገነቱ እንደገቡና የቤቱ ልጆች ግን ወደ ሜዳዊ ጨለማ እንደተጣሉ የሚናገረውን ቃል ማስተዋል ይገባል፤ ማቴ. 8፡5-13።

ክርስቶስ ለሐዋርያቱ የሰጣቸው ሥልጣን ግን «አሕዛብን ሁሉ እያስተማራችሁ በሰሜ አሳምናችሁ ደቀ መዛሙርቴ እንዲሆኑ የወንጌልን የንስሐና የምሥራች ቃሉን እየነገራችሁ ወደ ቤቴ ሰብስቡልኝ።» አላቸው እንጂ፡ (ካቶሊካዊት ቤተ ክርስቲያን ንባቡን ብቻ ይዛ በአፍኦ እንደምትተረጉመውና የጴጥሮስ መክፈቻም የኔ ብቻ ነው ብላ እንደምትመክበት) የመንግሥተ ሰማያት መክፈቻ ስጥቻችኋለሁና ኃጥእንና ጸድቅን እየሰያችሁ የወደዳችሁትን አስገቡ፡ የጠላችሁትንም አስወጡ (ክልከሉ) አላላቸውም። መክፈቻ ያላትም ቃስ ወንጌሉ ብቻ ስለሆነች ሰሰው የሚዘጋበትና የሚከፍትበት ምግባሩ ነው። ከነአካቴውም መንግሥተ ሰማያት ሌትና ቀን የላትም፤ ደጃችዋም አይዘጉም፤ ኢሳ. 8፡11። ከፍጡራንም ሊዘጋና ሊከፍት የሚችል አንድ ንጹሕ ከቶ አልተገኘም፤ ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ከቶ ኃጢአትን ማስተሰረይ ማን ይችላል? ማር. 2፡7፤ ኢሳ. 22፡22፤ 41፡25-28፤ ራእ. 3፡7፤ 5፡1-5፤ 21፡21-27።

ምንም እንኳ እንደ ሰው አነጋገር ሰእምስቱ ሰነፎች በሩ ተዘጋባቸው፤ ማቴ. 25፡10 ተብሎ ቢጻፍም፡ ትርጓሜው የጸጋንና የንስሐን ጊዜ ሳይሠሩበት (ሳይጠቀሙበት) አባክነው አሳስፉት ማለት ነው። አልሠራችበትም እንጂ የንስሐ ጊዜ ሰነቢዪቱ ኤልዛቤልም ተስጥቷት እንደ ነበረ አስተውሰህ አንብብ፤ ራእ. 2፡18-23፤ 2ጢሞ. 2፡25-26።

ሐዋርያት ከጌታ ዘንድ የተቀበሏቸው መክፈቻዎችም ንስሐና ጥምቀትና ቊርባን ናቸው እንጂ፡ በቁሙ ሮማውያን «የሰማይ ቊልፍ በጴጥሮስ (በቫቲካኖች) እጅ ብቻ አሰኝና፡ ካቶሊክ ያልሆነ ከቶ አይጸድቅም።» ብለው እየሰበኩና ስርየትን በዋጋ እየሸጡ፡ ግንዛት «አልክፍዎ ለበድን» «አስከፊንን አቊርቡት» እንደሚል፡ እነርሱም ነፍሳቸውን ያልመረመሩትን ምእመናን በፋሲካ ወራት በግድ እያቋረቡ፡ በየሥዕልና ምስሉ እጅ ቊልፎችን አስይዘው፡ የዋሃንን እያታሰሉ፡ የሥጋቸው መጠገኛ የሚሆን መባእን ለመስብስቢያ እንዳደረጉት አይምስልህ፤ 2ጴጥ. 21፡22፤ ይሁ. 25።

የቀሳውስት ሥልጣን ማሠርና መፍታት ማለትም ማናቸውም ሰው ሥጋዊ ጠባይ አሸንፎት በኃጢአት ጭቃ ከወደቀ በኋላ፡ ተጸጽቶ አልቅሶ፡ እድፉን በክርስቶስ ደም እንዳያጥበው «እምቢ አልነሃም፤ ክፉውን ግብር መተውም ከቶ አይሆንልኝም።»

ቢል ካህኑ ሊመከረውና ሊገሥጸው ይገባዋል። እስከ ሦስት ጊዜ መክሮት እምቢ ካለው ግን ሰማንበሩ አበላውን አስታውቆ፡ ስሙንም ከመዝገበ ጥምቀቱ ፍቆ እንደ አረሚ ሊቁጥረውና ሰምእመናንም ክፉ አርአያ አንዳይሆን ከቤተ ክርስቲያን ምስጢራት ሊከለከለው (ሊያስረው) ይገባዋል፤ ማቴ. 18፡15-22፤ 1ቆሮ. 5፡1-5፤ 2ተሰ. 3፡6-16። እንዲሁም በበደሉ ተጸጽቶ ሰተመሰሰ «ዳግመ ሊተአብስ፤ ተጎድግ ሰከ ኃጢአትከ» «ደግመህ አትበድል፤ ኃጢአትህ ተስረዋልህ።» ብሎ አጽናንቶ ሊቀበሰው (ሊፈታው) ይገባዋል እንጂ፤ ሉቃ. 15፡11-24። ፍጡር እንኳንና ከሰው ሕሊና ገብቶ ሊፈርድ፡ ለራሱም ቢሆን ስሕተቱን ስለማያውቀው አያስተውሰውም፤ መዝ. 19፡12። ሐዋርያት ግን ፍርድ የሚጀመረው በእኛ በዐዋቂዎች ነው ብለዋል፤ 1ጴጥ. 4፡17፤ ሕዝ. 9፡5-7።

ወንድሜ አንባቢ ሆይ! በዚህ በገላፊው፡ ጽድቅና ኃጢአት በተፈራረቀበት ዋሾ ዓለም እስከ ጊዜው በእውነት ወይም በሐሰት ሊፈርዱ ቢሾሙ፡ ጽድቅ በሚኖርባት ኋለኛይቱ ዓለም ግን እንኳን በሰው ሊፈርዱ በየራሳቸው ላይም ምን እንደሚፈረድባቸው አንዳች አያውቁም፤ 1ቆሮ. 4፡1-5።

ስለዚህ ጥቅሶቹን እየተመሰከትህ ነገሩን መርምረህ አስተውሰው። በኃጢአቱ ወደ የታሰረውን ወደ ሊክል፡ በንስሐ ወደ የተመሰሰውንም ወደ ገነት የሚያስገባ ረቂቁ ባለ ሥልጣን፡ መክፈቻውን በእጁ ይዞ የፈቀደውን የሚሠራ፡ የሚቋቋመው የሌሰ ዳን. 3፡35፤ አንድ ብቻውን ጸድቅ የሆነ መድኃኔ ዓለም ክርስቶስ መሆኑን አስተውል፤ ራእ. 3፡7። ከአዳም ልጆች ግን አንድ ንጹሕ አልተገኘምና ሮሜ 3፡10-12 ኃጥእ ኃጥእን ሊያስረውና ሊፈታው፡ ሊያጸድቀውና ሊኩንነው ከቶ አይቻሰውም። ካህን አስተምሮና መክሮ ኃጢአተኛውን ከክፉ ሥራው ቢመልሰው ግን፡ መክሊቱን ስለአራባ ከጌታው ዘንድ ዕጥፍ ክብርና ደስታ ይቀበላል፤ ማቴ. 25፡23-24።

የዘመኑ ቀላውስት ግን በምድር ያሰርነው በሰማይም እሱር ነው፤ ከነአካቴውም ጌታ ሐዋርያትን «በዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ትፈርዳላችሁ።» ማቴ. 19፡26-30 ብሏቸዋልና፡ በሰማይም ለመፍረድ ሥልጣን ተስጥቶናል እያሉ ይመካሉ፤ 2ቆሮ. 10፡15-18። ይህን ቃል ጌታ ለሐዋርያት ሊነግራቸው እነርሱ ገና በጥርጥር ያሉ፡ በየጊዜው የሚያምኑና ተመልሰውም የሚከዱ፡ ገና መንፈስ ቅዱስ ያላደረባቸው ሥጋውያን ስለነበሩ፡ ምድራዊ ንጉሥም ይመስላቸው ስለ ነበረ፡ ሰላሚያገኛቸው መከራ በተሰፋ

እንዲጸኑ ብሎ እንደዚህ አላቸው እንጂ፡ በሰማይ ሙግትና ጸዕር፡ ጠብና ክርክር የለም፡፡ የቀደመው ሥርዐትም (ምድራዊው) አልፏልና በሰማይ ሰዎች ለፍርድ ተቀምጠው የሚጻፉ ሆኖ አይደለም፡፡ የገብረ መንፈስ ቅዱስ ገድል ግን በሰማይ ጦርነት ለሰፊ እንዲያውም አቡነ ገብረ መንፈስ ቅዱስ የእንድ ኃጥእን ነፍስ ለማዳን ሲሉ ከጸድቃንና ከሰማዕታት ጋር በሰማይ ተዋግተው ሁሉንም በመባርቅት ፈጃቸው ብሎ ይዋሻል፤ ራሱ 7፡9-17፤ 21፡1-7፡ ደግሞም ጳውሎስ «እንዴ ኮከብ ከሌለው ኮከብ በክብር ይበልጣል፡፡» 1ቆሮ. 15፡41 እንዳስ፡ ስላንሰገሉ ማዕረግና ክብር ወይም ደረጃ ቀጠሉ ማለት ስለሆነ ከእርሱ ጋር ነገሡ ራሱ 22፡3-4 ቢባል፡ በቀኙ ለመቆም በቁ (ከበሩ) ማለት ነው፡፡ «እብ እንኳ በማንም አይፈርድምና ፍርዱን ሁሉ ሰልጁ ብቻ ሰጠው፡፡» ዮሐ. 5፡22 ሥልጣኑ የማይለየው የሁሉ ፈራጅ ግን እርሱ ብቻ ነው ዳን. 7፡9-14፤ ራሱ 11፡15-19፡፡

ወንድሜ ሆይ! ከጳውሎስ የበለጠ አገልጋይ አልተገኘም፡፡ እርሱም «ሁላችን እያንዳንዳችን ምላሽ ለመስጠት በክርስቶስ ወንበር ፊት ለፍርድ እንገባለን (አንቆማለን)፡፡» ሮሜ 14፡6-13፤ እንዲሁም «ፍርዱ የማትገኝ፡ መንገዱም የማትመረመር ናት፡፡» ሮሜ 11፡32-36 ይላል እንጂ፡ ሁላችን በየዐቅማችን ግዛት ተቀብለን እንፈርዳለን አይልም፤ ማቴ. 25፡31-46፤ ተመልከት መርምር፤ 2ቆሮ. 5፡10፡፡

ሃይማኖት ለሰን የሚሉ የሜራና የሰም ክርስቲያኖች ሁሉ ግን፡ ዕዳቸውን ለመክፈል የተስቀለላቸውን አንዱን ክርስቶስን ብቻ አምነው በመስበክ ፈንታ፡ ገላፊው የሥጋ ጉልትና ሹመት እንዳይቀርባቸው ሲሉ አንዱ የጳውሎስ፡ አንዱ የጴጥሮስ ነኝ፡ አንዱ የማርቆስ፡ አንዱም የዲዮስቆሮስ ነኝ፡ አንዱ የድሜጥሮስ ነኝ፡ አንዱም የንስጥሮስ ነኝ፡ አንዱ የአርዮስ ነኝ፡ አንዱም የሰባልዮስ ነኝ፡ አንዱ የልዮን አንዱም የሉተር ነኝ፡ አንዱ የእምዬ፡ አንዱ የአቡዬ ነኝ፡ አንዱ የጊዮርጊስ፡ አንዱ የተክልዬ ነኝ እያሉ የማያውቋቸውንና የማይጠቅሟቸውን ጌቶች በየሐሳባቸው እየፈጠሩና በሰው ባህልና ትርጓሜ እየተመሩ፡ የኔ ይበልጥ የኔ ይበልጥ ብለው ራሳቸውን እያታሰሱ፡ አለቆቻቸውን ለማጋነን ሲሉ ሁሉም ከእምላካዊ እንድነት ተለይተው፡ እውነተኛውን የክርስቶስን ፍቅር አጥተው በዐይነ ጸብእ እየተያዩና ክፉ ስም እየተሰጣጡ በምቀኝነት ጸንተው ይኖራሉ፤ 1ቆሮ. 1፡10-13፤ 3፡1-9፡፡

አንባቢ ሆይ! እነዚህን ሰዎች እንድ በግ አርደው ከተካፈሉ በኋላ፡ የኔ ይስባል የኔው ይስባል በማለት በየገበያው ተቀምጠው የሚጣሉ ወረተኞችና የእእምሮ ሕፃናትን ይመስላሉ፤ ማቴ.

11፡16-19፡፡ እንተ ግን ራሱንና የማኅበሩን ስም ሳይሆን ለዓለም መድኃኒት እንዲሆን የተሰቀለውን አንዱን ክርስቶስን ብቻ የሚስብክ 2ቆሮ. 4፡1-6 እውነትን የተከተሉ፡ ክርስቶሳዊ ፍሬ ያለውንና ሰብከቱና ምግባሩ የተስተካከለውን ወገን መርምረህ መከተል ይገባሃል፡፡

እንዲህ ብዬ ስነግርህም «በሰው የሚታመን ሰው ርጉም ነው፡፡» ተብሏልና በእምላክ እንጂ በሰው መሪነትና ማኅበር እንዳትመካ ተጠንቀቅ፡፡ መሪህና አስተማሪህ፡ እረኛህና ጠባቂህ፡ መንፈስ ቅዱስ መሆኑን በውል ዐሰብ እንጂ፡ ባዕዳን ይሁኑ ወይም የእገር ልጆች የሙዳየ ምጽዋት ማዳበሪያ እንድትሆናቸው በመዝገባቸው ጽፈው እንዳይደልሱህ አስተውል፡፡ ስምህ በመጽሐፈ ሕይወት ተጽፎ የሚገኝበትን ዘዴ አንተው ፈልግና አግኝ፤ ቅዱስ መጽሐፍን የሕይወትህ ዐምድ አድርገህ ይዘህ ሌትና ቀን መርምረው፡፡ በእርሱ ውስጥም የተቀበረ ሕያው የሆነ ወርቅ ታገኝበታለህ፤ መንገድህም ሁሉ የቀና ይሆንልሃል፤ ዘዳ. 32፡12፤ ኢያ. 1፡5-9፤ መዝ. 19፡7-14፡፡ የክርስቶስ ቤት አንተው መሆንህን አትርሳ፤ 1ቆሮ. 3፡11-18፡፡

ቤተ ክርስቲያን ማለትም ሰንዴና እንክርዳድ፡ ገሰባና አብቅም ጭምር የያዘች የእህል ክምር፡ (ገሪፍ፡ መረብ፡ ወጥመድ) ስለ ሆነች ባለቤቱ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «ገድግዎሙ ገዢረ ይልገቁ እስከ ማዕረር፡፡» «ተዉአቸው እስከ መከር ጊዜ አብረው ይደጉ፡፡» እንዳስ ማቴ. 13፡30፤ እርሱ በመከር ወራት መጥቶ፡ በአውድማው ላይ ወቅቶ በመንሽ እስኪሰያየው ድረስ፡ ዛሬ ጸድቅና ኃጥእ፡ አማኝና ከሐዲ ተባብሰው እየተወገጋገዙ እስኪዘው መፍረድ ከቶ አይገባም፤ 2ቆሮ. 4፡1-6፡፡ ከአዳምስ ልጆች ጋጢአተኛውንና ጸድቁን ስይቶ ማወቅ የሚችል ማን የሚባል ፍጹም ጸድቅ ስለ? አንድስ እንኳን አልተገኘም፤ መዝ. 14፡1-3፤ ሮሜ 2፡1-6፡፡

አንባቢ ሆይ! እንደዚህ እያልኩኝ ስነግርህ ግን «ወኢትሑሩ ውስተ አርዑት እስ ኢየሱስ፡፡ 9ኡ እማእከሎሙ ወተፈሰጡ እምኔሆሙ፡፡» «ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ አትጠመዱ፤... ከመካከላቸው ውጡና የተሰደችሁ ሁኑ፡፡» 2ቆሮ. 6፡14-16፤ «ለእትቱ እምላዕሌከሙ እኩዮ፡፡» «ከፉውን ከመካከላችሁ እውጡት፡፡» 2ቆሮ. 5፡1-13፤ የሚሉትን ቃላት የረሰሁኝ አይምስልህ፡፡ ተሰዩ ማለቱ ግን ክርስቶስን ከማያምንና የክርስቶስን ትምህርት ያልሆነ ሌላ ትምህርት፡ የመሐመድ ቀርጾገጊ ከሚመስል ፈጠራ ተሰዩ ማለቱ ነው እንጂ፡ ክርስቶስ በሥጋ እንደመጣ ከሚያምን ወንድም ተሰዩ አላለም፤ ዮሐ. 4፡1-6፤ 2ዮሐ. 7፡11፡፡ ስለዚህ ክርስቲያኖች ሲባሉ በክርስቶስ ተጣልተው

እየተወገጋገዙ እንደየሰማቸውና ባህላቸው ብዛት ከተለያዩ፤ ሁሉም የክርስቶስ መንፈስ እንደሌላቸውና አስቆች የተባሉትም ሁሉ የሚናጠቁ ጅቦች፤ የመንጋው በታላቅም እንደሆኑ በመለያየታቸው ይታወቃሉ፤ የሐዋ. ሥራ 20÷26-30። ቸሩ ጠባቂ ግን ቤተ ክርስቲያንን አንዲት የኔ መንጋ ይላታል እንጂ፤ ዐሥር ወይም ሃያ ዐይነት መንጋ አላላትም ዮሐ.10÷14-16። አንዱ የሃይማኖት ጌታ እግዚአብሔርም ያንድነትና የዕርቅ አምላክ ነው እንጂ የጠብና የመለያየት አስቃ እንዳልሆነ አንብብ፤ የሐዋ. ሥራ 2÷38-47፤ 1ቆሮ. 14÷33።

አሁን ግን ሃይማኖት አለኝ የሚል እውነተኛ ክርስቲያን፤ የጳጳሳት ውግዘት፤ ሥጋዊ ጥቅም፤ የወገን ማብዛት፤ የመለያየትና የሄራ መበታተን ካለው የሰው ሥርዓትና ማኅበር ተሰይቶ፤ እንደነ ሄኖክ፤ ኖሳ፤ እብርሃም፤ ሎጥ፤ ኢዮብ፤ ጻዊት፤ ኢሳይያስ፤ ኤርምያስ፤ ዳንኤልና ሠስስቱ ደቂቅን መሰሉ፤ የዓለምን (የሰውን) ባህልና ምግባር አምዘግዝጎ ጥሉና ሁሉንም ነገር በውል ተመልክቶ፤ የግሉን ሃይማኖት (ሕገ ስምላክን) በልቡ ይዞና አጽንቶ ለሁሉ ለው ወዳጅና አስተማሪ፤ ታጋሽና ንጽሕና አፍቃሪ፤ ምእመን ወንድሙን ሰባ ጊዜ ሰባት ይቅር ባይ ሆኖ ሳይቀየም ሊኖር ይገባዋል፤ ማቴ. 18÷21-22፤ 2ጢሞ. 2÷24።

ያንዱ ሰው ሐሳብና ትርጓሜ ከሌላው ሰው ጋር ስለማይስማማ፤ ሰው አስቀድሞ በሰው ላይ ከመፍረዱ በፊት በራሱ ላይ መፍረድ ይገባዋል። «በራሳችን ላይ ብንፈርድ ባልተፈረደብንም ነበር።» 1ቆሮ. 11÷31። «እንዳይፈረድባችሁ አትፍረዱ።» ማቴ. 7÷5። «በወንድሙ የሚፈርድ ፈጽሞ በሕግ ላይ ይፈርዳል፤ በሕግም ከፈረደህ አንተ ሕግን አድራጊ እይደለህም። በሕግ ፈራጅ የሆነ፤ ስመግደልና ለማዳንም ችሎታ ያለው ግን አንድ ብቻ ነው። አንተስ በባልንጅራህ ላይ የምትፈርድ ማነህ? ያዕ. 4÷1-12፤ 5÷7-9። «እንግዲህ እርስ በርሳችን እንፈራረድ።» ሮሜ. 14÷7-13። የበደሏችሁን ይቅር ባትሉ የሰማዩ አባታችሁ ደግሞ ይቅር እይላችሁም።» ማር. 11÷24-26። «ማንንም የምንከስበት ቢኖር፤ ክርስቶስ እናንተን ይቅር እንዳላችሁ እናንተ ደግሞ ይቅር በሱ።» ኤፌ. 4÷29-32።

ወንድሜ ሆይ! ከኛ አስተዋይና ጠቢብ ሆኖ ሃይማኖት አለኝ የሚል ሰው ማነው? በመልካም እካሄዱ ሃይማኖቱን በሥራው ይግለጥና ያሳይ፤ ያዕ. 3÷13-18 «በወንጌል የተሰበከልን ቃል ይህ ብቻ ነው።» 1ኤጥ. 1÷13-25። ክርስቲያን ሆይ! እውነትን ከሐሰት፤ ትሕትናን ከትዕቢት ለይቶ ለማወቅ ብርሃነ ወንጌሉ ያብራህ! አሜን።

ስለ መድኃኒትነቱ

በኃጢአት ቊስል ለታመመ ሰው መድኃኒት ወይም ሐኪም እንደሚያስፈልገው እርግጠኛ ነገር ነው። ይህ ሊሆን ግን ሰው አስቀድሞ ቊስል ኃጢአቱ ቢታወቀውና እውነተኛውን መድኃኒት (ጽድቅን) ስመፈለግ ሕሊናው (ነፍሱ) ቢጨነቅ፤ «ልጄ ሆይ! ኃጢአትህ ቀረልህ፤ ሃይማኖትህ እዳነህ።» የሚል የምሥራች እምላካዊ ቃል በእዝነ ልቦናው ሊሰማና ሊያገኝ ይችላል። ይህንንም ለርየት ከአገኘ በኋላ ቀላሉንና ልዝቡን የክርስቶስ ቀምበር ተሸክሞ፤ በእውነተኛው የነፍሳት ሐኪም ታከሞና ድኖ፤ «ልበሰሙ ስክርስቶስ» እንደተባለው የጻድቃንን ልብስ ቢሰስ ሰብሶ ከቊስል ኃጢአቱ ተፈውሶ እጩ ብሎ ዐርፎ በደስታ ይኖራል፤ ማቴ. 12÷18-30፤ 1ኤጥ. 2÷24-25፤ ዮሐ. 5÷14፤ ኤፌ. 6÷1-18።

ወዳጄ ሆይ! የመድኃኒትነቱን ስም ስማ «ሰሙንም ኢየሱስ ትለዋለህ፤ ሕዝቡንም ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና።» ማቴ. 1÷21። «መድኃኒት ከጽዮን ይመጣል፤ የያዕቆብንም ኃጢአት ያርቃል።» ሮሜ. 11÷26። «በጌታ ኢየሱስ ጽድቅ፤ ቅድስና መድኃኒትም ሆነልን።» 1ቆሮ. 1÷30። «ከዚህ ክፉ ዓለም ያድነን ዘንድ ስለኃጢአታችን ራሱን ለወጠ።» ገላ. 1÷4። «በእርሱ ደም መድኃኒት ተቀበልን።» ኤፌ. 1÷7። «ኢየሱስ ክርስቶስ ወደደን፤ ከኃጢአታችንም በደሙ ዐጠበን።» ራእ. 1÷5፤ «እነሆ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግደው የእግዚአብሔር በግ።» ዮሐ. 1÷29። ይኸውልህ እውነተኛና እርግጠኛ የነፍሳት መድኃኒት ማስት ኢየሱስ ብቻ ነው።

ቸሩ እምላካችን እግዚአብሔር ዓለም ሳይፈጠር በፊት አዳምና ሔዋን በስሕተታቸው እንደሚወድቁ ቀድሞ ስለ ዐወቀ፤ ከውድቀታቸው ለማንሣትና ወደ ጥንቱ ገነታዊ ንብረታቸው ለመመሰስ፤ የጠላታቸውን የዲያብሎስን ራስ ጨፍልቆ፤ ኃጢአታቸውን በምሕረቱ አርቆ፤ ከእሥራታቸውም ፈትቶና በመስቀሉ ዕዳቸውን ከፍሎ፤ በደሙም ዐጥቦ፤ አንጽቶና እስታርቆ ገነት የሚያስገባቸውን አንድ እማላጅ ፍጹም እግዚአብሔር እንደ መሆኑ ፍጹምም ሰው ሆኖ በመካከለኛነቱ እግዚአብሔርንና ሰውን የሚያገናኝ መካከለኛ እንዲሆን በምክረ ሥላሌ መወለት፤ ኃጥእን የሆኑ የአዳም ልጆች ሁላቸው እርሱን በማመን ብቻ እንዲድኑና እንዲፈወሱ ነው። የእምላካዊ ባሕርይ ተካፋዮች እንዲያደርጋቸው ለለዐለበም፤ እርሱን ዓለም ሳይፈጠር ስስታራቂና ስዳኝ፤